



แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

เทศบาลนครอุบลราชธานี

แก้ไขครั้งที่ ๒/๒๕๖๕



งานวิเคราะห์นโยบายและแผน
ฝ่ายแผนงานและงบประมาณ
กองยุทธศาสตร์และงบประมาณ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๖๕

www.cityub.go.th



ประกาศเทศบาลนครอุบลราชธานี
เรื่อง การใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) เทศบาลนครอุบลราชธานี
แก้ไขครั้งที่ ๒/๒๕๖๕

.....

ตามที่เทศบาลนครอุบลราชธานี ได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) เทศบาลนครอุบลราชธานี แก้ไขครั้งที่ ๒/๒๕๖๕ เพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) และใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาเทศบาลนครอุบลราชธานี รวมทั้งเป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมและงบประมาณจากเงินสะสม ซึ่งนายกเทศมนตรีนครอุบลราชธานีได้อนุมัติ เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๕

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒๑ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๖๑ เทศบาลนครอุบลราชธานี จึงประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) เทศบาลนครอุบลราชธานี แก้ไขครั้งที่ ๒/๒๕๖๕ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นเกิดประโยชน์สูงสุดต่อไป พร้อมนี้ได้ประชาสัมพันธ์ทางเว็บไซต์เทศบาลนครอุบลราชธานี www.cityub.go.th

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ เดือน ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

(นายปรีชา ศรีสว่าง)

รองนายกเทศมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

นายกเทศมนตรีนครอุบลราชธานี

สรุปการแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) เทศบาลนครอุบลราชธานี

หมายเหตุ : การแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เทศบาลนครอุบลราชธานี
แก้ไข ๒ ส่วนดังนี้

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนากองการปกครองส่วนท้องถิ่น

แก้ไขให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓
(พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐), เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs), ยุทธศาสตร์การพัฒนา
จังหวัด และยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในเขตจังหวัด (หน้า ๑๐-๔๔, ๔๙-๕๐, ๕๒-๖๑)

ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

แก้ไขให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาที่มีการปรับเปลี่ยนในส่วนที่ ๒
(หน้า ๗๗ - ๗๘)

สรุปการแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนากองกรปกครองส่วนท้องถิ่น

แผนพัฒนาท้องถิ่น (เดิม)	แผนพัฒนาท้องถิ่น (ใหม่)
ส่วนที่ ๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนา จำนวน ๑๐ ยุทธศาสตร์ ๑. การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ ๒. การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม ๓. การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน ๔. การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน ๕. การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติ เพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง และยั่งยืน ๖. การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริต ประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย ๗. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ ๘. การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยและนวัตกรรม ๙. การพัฒนาภาค เมืองและพื้นที่เศรษฐกิจ ๑๐. ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา	ส่วนที่ ๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมุดหมายการพัฒนา จำนวน ๑๓ ประการ หมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง หมุดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน หมุดหมายที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก หมุดหมายที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง หมุดหมายที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค หมุดหมายที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน หมุดหมายที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถ แข่งขันได้ หมุดหมายที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน หมุดหมายที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคม ที่เพียงพอเหมาะสม หมุดหมายที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ หมุดหมายที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ หมุดหมายที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนา แห่งอนาคต หมุดหมายที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

แผนพัฒนาท้องถิ่น (เดิม)	แผนพัฒนาท้องถิ่น (ใหม่)
การพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) - ไม่ได้บรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่น	การพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) เป้าหมายที่ 1 : ขจัดความยากจนทุกรูปแบบในทุกพื้นที่ เป้าหมายที่ 2 : ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการและส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ 3 : สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับทุกคนในทุกวัย เป้าหมายที่ 4 : สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต เป้าหมายที่ 5 : บรรลุความเท่าเทียมระหว่างเพศ และเสริมอำนาจให้แก่สตรีและเด็กหญิง เป้าหมายที่ 6 : สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัยสำหรับทุกคนและมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ 7 : สร้างหลักประกันให้ทุกคนสามารถเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ที่ยั่งยืนในราคาที่ย่อมเยา เป้าหมายที่ 8 : ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่ มีผลิตภาพ และการมีงานที่เหมาะสมสำหรับทุกคน เป้าหมายที่ 9 : สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม เป้าหมายที่ 10 : ลดความไม่เสมอภาคภายในประเทศและระหว่างประเทศ

แผนพัฒนาท้องถิ่น (เดิม)	แผนพัฒนาท้องถิ่น (ใหม่)
การพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) - ไม่ได้บรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่น	การพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) เป้าหมายที่ 11 : ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิต้านทาน และยั่งยืน เป้าหมายที่ 12 : สร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ 13 : ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น เป้าหมายที่ 14 : อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเล และทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ 15 : ปกป้อง ปันฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและฟื้นสภาพดิน และหยุดยั้งการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ เป้าหมายที่ 16 : ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ เป้าหมายที่ 17 : เสริมความเข้มแข็งให้แก่กลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

แผนพัฒนาท้องถิ่น (เดิม)	แผนพัฒนาท้องถิ่น (ใหม่)
แผนพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี ประเด็นการพัฒนา จำนวน ๕ ประเด็น ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาเมืองน่าอยู่ทันสมัย ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การส่งเสริมเกษตรปลอดภัยมูลค่าสูง ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาศูนย์กลางการค้าการลงทุน ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การส่งเสริมเมืองท่องเที่ยวแห่งความสุขหลายมิติสู่สากล ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การส่งเสริมเศรษฐกิจชีวภาพ	แผนพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี ฉบับทบทวน ประเด็นการพัฒนา จำนวน ๕ ประเด็น ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาเมืองน่าอยู่ทันสมัย ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การส่งเสริมเกษตรปลอดภัยมูลค่าสูง ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การส่งเสริมเศรษฐกิจชีวภาพ ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาศูนย์กลางการค้าการลงทุน ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การส่งเสริมเมืองท่องเที่ยวแห่งความสุขหลายมิติสู่สากล
แผนพัฒนาท้องถิ่น เทศบาลนครอุบลราชธานี ยุทธศาสตร์การพัฒนา จำนวน ๕ ยุทธศาสตร์ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาเศรษฐกิจ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาคุณภาพชีวิตและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาระบบบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์	แผนพัฒนาท้องถิ่น เทศบาลนครอุบลราชธานี ยุทธศาสตร์การพัฒนา จำนวน ๖ ยุทธศาสตร์ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาเศรษฐกิจ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาคุณภาพชีวิตและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาระบบบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาเมืองอัจฉริยะ ๑. ปรับปรุงและพัฒนาระบบเทคโนโลยีเมืองอัจฉริยะ (Smart City) ๒. ส่งเสริมและการบูรณาการร่วมกันหน่วยงานในพื้นที่
	(หน้าที่แก้ไขในส่วนที่ ๒ หน้า ๑๐-๔๔, ๔๙-๕๐, ๕๒-๖๑)

ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

แผนพัฒนาท้องถิ่น (เดิม)	แผนพัฒนาท้องถิ่น (ใหม่)
ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน ๑. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน - แผนงานบริหารงานทั่วไป - แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา ๒. การพัฒนาเศรษฐกิจ - แผนงานงานเคหะและชุมชน - แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน - แผนงานการศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ ๓. การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - แผนงานงานเคหะและชุมชน ๔. การพัฒนาคุณภาพชีวิตและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน - แผนงานสาธารณสุข - แผนงานการศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ - แผนงานงบกลาง ๕. การพัฒนาระบบบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ - แผนงานบริหารงานทั่วไป - แผนงานรักษาความสงบภายใน - แผนงานการศึกษา - แผนงานสาธารณสุข - แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน - แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา - แผนงานการพาณิชย์	ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน ๑. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน - แผนงานบริหารงานทั่วไป - แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา ๒. การพัฒนาเศรษฐกิจ - แผนงานงานเคหะและชุมชน - แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน - แผนงานการศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ ๓. การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - แผนงานงานเคหะและชุมชน - แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา ๔. การพัฒนาคุณภาพชีวิตและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน - แผนงานสาธารณสุข - แผนงานการศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ - แผนงานงบกลาง ๕. การพัฒนาระบบบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ - แผนงานบริหารงานทั่วไป - แผนงานรักษาความสงบภายใน - แผนงานการศึกษา - แผนงานสาธารณสุข - แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน - แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา - แผนงานการพาณิชย์ ๖. การพัฒนาเมืองอัจฉริยะ - แผนงานบริหารงานทั่วไป - แผนงานรักษาความสงบภายใน - แผนงานการศึกษา - แผนงานสาธารณสุข - แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน - แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา
	(หน้าที่แก้ไขในส่วนที่ ๓ หน้า ๗๗ - ๗๘)

ส่วนที่ 2

ยุทธศาสตร์การพัฒนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น



2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

2.1.1 แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2558 เห็นชอบให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และให้เสนอร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ เพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานในระยะที่ 2 ของรัฐบาล (ปี 2558-2559) และกรอบการปฏิรูป ในระยะที่ 3 (ปี 2560 เป็นต้นไป) ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาวเพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการและสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกันและเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชนเอกชนประชาสังคมในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขันมีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุขอยู่ดีกินดีสังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ 20 ปี ต่อจากนี้ไปจะประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่

- (1) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
- (2) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
- (3) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
- (4) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม
- (5) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (6) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

โดยมีสาระสำคัญของแต่ละยุทธศาสตร์สรุปได้ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสภาวะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกราช อธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบ และทุกระดับ ความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล ประกอบด้วย 5 ประเด็น

1. การรักษาความสงบภายในประเทศ เพื่อสร้างเสริมความสงบเรียบร้อยและสันติสุขให้เกิดขึ้นกับประเทศชาติบ้านเมือง โดย (1) การพัฒนาและเสริมสร้างคนในทุกภาคส่วนให้มีความเข้มแข็ง มีความพร้อมตระหนักในเรื่องความมั่นคง และมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา (2) การพัฒนาและเสริมสร้างความจงรักภักดีต่อสถาบันหลักของชาติ (3) การพัฒนาและเสริมสร้างการเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่มีเสถียรภาพและมีธรรมาภิบาล เห็นแก่ประโยชน์ของประเทศชาติมากกว่าประโยชน์ส่วนตน และ (4) การพัฒนาและเสริมสร้างกลไกที่สามารถป้องกันและขจัดสาเหตุของประเด็นปัญหาความมั่นคงที่สำคัญ

2. การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง เพื่อแก้ไขปัญหาเดิม และป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาใหม่เกิดขึ้น โดย (1) การแก้ไขปัญหาความมั่นคงในปัจจุบัน (2) การติดตาม เฝ้าระวัง ป้องกัน และแก้ไขปัญหาที่อาจอุบัติขึ้นใหม่ (3) การสร้างความปลอดภัยและความสันติสุขอย่างถาวรในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้และ (4) การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทั้งทางบกและทางทะเล

3. การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ เพื่อยกระดับขีดความสามารถของกองทัพและหน่วยงานด้านความมั่นคง โดย (1) การพัฒนาระบบงานข่าวกรองแห่งชาติแบบบูรณาการอย่างมีประสิทธิภาพ (2) การพัฒนาและฝึกพลกำลังอำนาจแห่งชาติ กองทัพและหน่วยงานความมั่นคง รวมทั้งภาครัฐและภาคประชาชน ให้พร้อมป้องกันและรักษาอธิปไตยของประเทศ และเผชิญกับภัยคุกคามได้ทุกมิติทุกรูปแบบและทุกระดับ และ (3) การพัฒนาระบบเตรียมพร้อมแห่งชาติและการบริหารจัดการภัยคุกคามให้มีประสิทธิภาพ

4. การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติรวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มิใช่ภาครัฐ เพื่อสร้างเสริมความสงบสุข สันติสุข ความมั่นคงและความเจริญก้าวหน้า ให้กับประเทศชาติภูมิภาค และโลก อย่างยั่งยืน โดย (1) การเสริมสร้างและรักษาดุลยภาพสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ (2) การ

เสริมสร้างและดำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงของภูมิภาค และ (3) การร่วมมือทางการพัฒนากับประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาค โลก รวมถึงองค์การภาครัฐและที่มิใช่ภาครัฐ

5. การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม เพื่อให้กลไกสำคัญต่าง ๆ ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการใช้หลักธรรมาภิบาล และการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด โดย (1) การพัฒนากลไกให้พร้อมสำหรับการติดตาม เฝ้าระวัง แจ้งเตือน ป้องกัน และแก้ไขปัญหาคความมั่นคงแบบองค์รวมอย่างเป็นรูปธรรม (2) การบริหารจัดการความมั่นคงให้เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาประเทศในมิติอื่น ๆ และ (3) การพัฒนากลไกและองค์กรขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

2. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ บนพื้นฐานแนวคิด 3 ประการ ได้แก่ (1) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่รากเหง้าทางเศรษฐกิจอัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่น ๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่ (2) “ปรับปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต และ (3) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคนรุ่นใหม่ รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปัจจุบัน พร้อมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐ ให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลางและลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน ประกอบด้วย 5 ประเด็น

1. การเกษตรสร้างมูลค่า ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลผลิตการผลิตทั้งเชิงปริมาณและมูลค่า และความหลากหลายของสินค้าเกษตร ประกอบด้วย (1) เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น (2) เกษตรปลอดภัย (3) เกษตรชีวภาพ (4) เกษตรแปรรูปและ (5) เกษตรอัจฉริยะ

2. อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยสร้างอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตที่ขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้วด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีแห่งอนาคต ประกอบด้วย (1) อุตสาหกรรมชีวภาพ (2) อุตสาหกรรมและบริการการแพทย์ครบวงจร (3) อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล

และปัญญาประดิษฐ์ (4) อุตสาหกรรมและบริการขนส่งและโลจิสติกส์และ (5) อุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ

3. สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว โดยการรักษาการเป็นจุดหมายปลายทางที่สำคัญของการท่องเที่ยวระดับโลกที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวทุกระดับและเพิ่มสัดส่วนของนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพสูง ประกอบด้วย (1) ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม (2) ท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ (3) ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงามและแพทย์แผนไทย (4) ท่องเที่ยวสำราญทางน้ำ และ (5) ท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค

4. โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก ครอบคลุมถึงโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพในด้านโครงข่ายคมนาคม พื้นที่และเมือง รวมถึงเทคโนโลยี ตลอดจนโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ โดย (1) เชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมไร้รอยต่อ (2) สร้างและพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ (3) เพิ่มพื้นที่และเมืองเศรษฐกิจ (4) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสมัยใหม่ และ (5) รักษาและเสริมสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจมหภาค

5. พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการยุคใหม่ ที่มีทักษะและจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการที่มีความสามารถในการแข่งขันและมีอัตลักษณ์ชัดเจน โดย (1) สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ (2) สร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน (3) สร้างโอกาสเข้าถึงตลาด (4) สร้างโอกาสเข้าถึงข้อมูลและ (5) ปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ

3. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่งและมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่รอบด้านและมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่ 3 และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นวัตกรรม นักคิด ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง ประกอบด้วย 7 ประเด็น

1. การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม มุ่งเน้นให้สถาบันทางสังคมร่วมปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์โดย (1) การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมผ่านการเลี้ยงดูในครอบครัว (2) การบูรณาการเรื่องความซื่อสัตย์ วินัย คุณธรรมจริยธรรม ในการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา (3) การสร้างความเข้มแข็งในสถาบันทางศาสนา (4) การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน (5) การสร้างค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์จากภาคธุรกิจ (6) การใช้สื่อและสื่อสารมวลชนในการปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมของคนในสังคม และ (7) การส่งเสริมให้คนไทยมีจิตสาธารณะและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

2. การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต มุ่งเน้นการพัฒนาคนเชิงคุณภาพในทุกช่วงวัย ประกอบด้วย (1) ช่วงการตั้งครรภ์/ปฐมวัย เน้นการเตรียมความพร้อมให้แก่พ่อแม่ก่อนการตั้งครรภ์ (2) ช่วงวัยเรียน/วัยรุ่น ปลุกฝังความเป็นคนดี มีวินัยพัฒนาทักษะการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับศตวรรษที่ 21 (3) ช่วงวัยแรงงาน ยกระดับศักยภาพ ทักษะและสมรรถนะแรงงานสอดคล้องกับความต้องการของตลาดและ (4) ช่วงวัยผู้สูงอายุ ส่งเสริมให้ผู้สูงอายุเป็นพลังในการขับเคลื่อนประเทศ

3. ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 มุ่งเน้นผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้และมีใจใฝ่เรียนรู้ตลอดเวลา โดย (1) การปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการพัฒนาทักษะสำหรับศตวรรษที่ 21 (2) การเปลี่ยนโฉมบทบาท “ครู” ให้เป็นครูยุคใหม่ (3) การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษาในทุกกระดับ ทุกประเภท (4) การพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต (5) การสร้างความตื่นตัวให้คนไทยตระหนักถึงบทบาท ความรับผิดชอบ และการวางตำแหน่งของประเทศไทยในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์และประชาคมโลก (6) การวางพื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้โดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์ม และ (7) การสร้างระบบการศึกษาเพื่อเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ

4. การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย โดย (1) การพัฒนาและส่งเสริมพหุปัญญาผ่านครอบครัว ระบบสถานศึกษา สภาพแวดล้อม รวมทั้งสื่อตั้งแต่ระดับปฐมวัย (2) การสร้างเส้นทางอาชีพ สภาพแวดล้อมการทำงาน และระบบสนับสนุน ที่เหมาะสมสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษผ่านกลไกต่าง ๆ และ (3) การดึงดูดกลุ่มผู้เชี่ยวชาญต่างชาติและคนไทยที่มีความสามารถในต่างประเทศให้มาสร้างและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้กับประเทศ

5. การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี ครอบคลุมทั้งด้านกาย ใจสติปัญญา และสังคม โดย (1) การสร้างความรอบรู้ด้านสุขภาวะ (2) การป้องกันและควบคุมปัจจัยเสี่ยงที่คุกคามสุขภาวะ (3) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาวะที่ดี (4) การพัฒนาระบบบริการสุขภาพที่ทันสมัยสนับสนุนการสร้างสุขภาวะที่ดีและ (5) การส่งเสริมให้ชุมชนเป็นฐานในการสร้างสุขภาวะที่ดีในทุกพื้นที่

6. การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์โดย (1) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย (2) การส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ครอบครัวและชุมชนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (3) การปลูกฝังและพัฒนาทักษะนอกห้องเรียน และ (4) การพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

7. การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ โดย (1) การส่งเสริมการออกกำลังกาย และกีฬาขั้นพื้นฐานให้กลายเป็นวิถีชีวิต (2) การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมใน

กิจกรรมออกกำลังกาย กีฬาและนันทนาการ (3) การส่งเสริมการกีฬาเพื่อพัฒนาสู่ระดับอาชีพ และ (4) การพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาและนันทนาการเพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมกีฬา

4. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญที่ให้ความสำคัญการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชนประชาสังคม ชุมชนท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทยทั้งในมิติสุขภาพเศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเองและทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง ประกอบด้วย 4 ประเด็น

1. การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ โดย (1) ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจฐานราก (2) ปฏิรูประบบภาษีและการคุ้มครองผู้บริโภค (3) กระจายการถือครองที่ดินและการเข้าถึงทรัพยากร (4) เพิ่มผลิตภาพและคุ้มครองแรงงานไทยให้เป็นแรงงานฝีมือที่มีคุณภาพและความริเริ่มสร้างสรรค์ มีความปลอดภัยในการทำงาน (5) สร้างหลักประกันทางสังคมที่ครอบคลุมและเหมาะสมกับคนทุกช่วงวัย ทุกเพศภาวะและทุกกลุ่ม (6) ลงทุนทางสังคมแบบมุ่งเป้าเพื่อช่วยเหลือกลุ่มคนยากจนและกลุ่มผู้ด้อยโอกาสโดยตรง (7) สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสาธารณสุขและการศึกษา โดยเฉพาะสำหรับผู้มีรายได้น้อยและกลุ่มผู้ด้อยโอกาส และ (8) สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง

2. การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยีโดย (1) พัฒนาศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยีในภูมิภาค (3) กำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของแต่ละกลุ่มจังหวัดในมิติต่าง ๆ (3) จัดระบบเมืองที่เอื้อต่อการสร้างชีวิตและสังคมที่มีคุณภาพและปลอดภัย ให้สามารถตอบสนองต่อสังคมสูงวัยและแนวโน้มของการขยายตัวของเมืองในอนาคต (4) ปรับโครงสร้างและแก้ไขกฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อวางระบบและกลไกการบริหารงานในระดับภาค กลุ่มจังหวัด (5) สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่บนฐานข้อมูลความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม และ (6) การพัฒนากำลังแรงงานในพื้นที่

3. การเสริมสร้างพลังทางสังคม โดย (1) สร้างสังคมเข้มแข็งที่แบ่งปันไม่ทอดทิ้งกัน และมีคุณธรรม โดยสนับสนุนการรวมตัวและดึงพลังของภาคส่วนต่าง ๆ (2) การรองรับสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ (3) สนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐภาคเอกชน ภาควิชาการ ภาคประชาสังคมและภาคประชาชน (4) ส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศและบทบาทของสตรีในการสร้างสรรค์สังคม (5) สนับสนุนการพัฒนาทุนทางสังคมและวัฒนธรรม และ (6) สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อสร้างสรรค์ เพื่อรองรับสังคมยุคดิจิทัล

4. การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง โดย (1) ส่งเสริมการปรับพฤติกรรมในระดับครัวเรือนให้มีขีดความสามารถในการจัดการวางแผนชีวิต สุขภาพ ครอบครัว การเงินและอาชีพ (2) เสริมสร้างศักยภาพของชุมชนในการพึ่งตนเองและการพึ่งพากันเอง (3) สร้างการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อสร้างประชาธิปไตยชุมชน และ (4) สร้างภูมิคุ้มกันทางปัญญาให้กับชุมชน

5. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งมิติด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรง ให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิตโดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง 3 ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง ประกอบด้วย 6 ประเด็น

1. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว โดย (1) เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (2) อนุรักษ์และฟื้นฟูความหลากหลายทางชีวภาพในและนอกถิ่นกำเนิด (3) อนุรักษ์และฟื้นฟูแม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติทั่วประเทศ (4) รักษาและเพิ่มพื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (5) ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน

2. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล โดย (1) เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพทางทะเล (3) ปรับปรุง ฟื้นฟู และสร้างใหม่ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทั้งระบบ (3) ฟื้นฟูชายหาดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ชายฝั่งทะเลได้รับการป้องกันและแก้ไขทั้งระบบ และมีนโยบายการจัดการชายฝั่งแบบบูรณาการอย่างเป็นองค์รวม และ (4) พัฒนาและเพิ่มสัดส่วนกิจกรรมทางทะเลที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

3. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศโดย (1) ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (3) มีการปรับตัวเพื่อลดความสูญเสียและเสียหายจากภัยธรรมชาติและผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (3) มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและภาคเอกชน และ (4) พัฒนาและสร้างระบบรับมือปรับตัวต่อโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ

4. พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง โดย (1) จัดทำแผนผังภูมินิเวศเพื่อการพัฒนาเมือง ชนบท พื้นที่เกษตรกรรมและอุตสาหกรรม รวมถึงพื้นที่อนุรักษ์ตามศักยภาพและความเหมาะสมทางภูมินิเวศอย่างเป็นเอกภาพ (2) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท

เกษตรกรรม และ อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่มีการบริหารจัดการตามแผนผังภูมิโนเวศอย่างยั่งยืน (3) จัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบ ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากลและค่ามาตรฐานสากล (4) สงวนรักษา อนุรักษ์ฟื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ มรดกทางสถาปัตยกรรมและศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์ และวิถีชีวิตพื้นถิ่นบนฐานธรรมชาติ และฐานวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน (5) พัฒนาเครือข่ายองค์กรพัฒนาเมืองและชุมชน รวมทั้งกลุ่มอาสาสมัคร ด้วยกลไกการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในท้องถิ่น และ (6) เสริมสร้างระบบสาธารณสุขและอนามัยสิ่งแวดล้อมและยกระดับความสามารถในการป้องกันโรคอุบัติใหม่และอุบัติซ้ำ

5. พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมโดย (1) พัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบเพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ (2) เพิ่มผลิตภาพของน้ำทั้งระบบในการใช้น้ำอย่างประหยัด รู้คุณค่า และสร้างมูลค่าเพิ่มจากการใช้น้ำให้ทัดเทียมกับระดับสากล (3) พัฒนาความมั่นคงพลังงานของประเทศและส่งเสริมการใช้พลังงานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (4) เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานโดยลดความเข้มข้นของการใช้พลังงาน และ (5) พัฒนาความมั่นคงด้านการเกษตรและอาหารของประเทศและชุมชน ในมิติปริมาณ คุณภาพ ราคาและการเข้าถึงอาหาร

6. ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ โดย (1) ส่งเสริมคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดีของคนไทย (2) พัฒนาเครื่องมือ กลไกและระบบ ยุติธรรม และระบบประชาธิปไตยสิ่งแวดล้อม (3) จัดโครงสร้างเชิงสถาบันเพื่อจัดการประเด็นร่วม ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ และ (4) พัฒนาและดำเนินโครงการที่ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล

6. ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะบทบาทหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรม เทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่า และปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็วและโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริตความมัธยัสถ์ และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริต

ประพจน์มิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนั้น กฎหมายต้องมีความชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความทันสมัยมีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติและการอำนวยความสะดวกยุติธรรมตามหลักนิติธรรม ประกอบด้วย 8 ประเด็น

1. ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวกรวดเร็ว โปร่งใส โดย (1) การให้บริการสาธารณะของภาครัฐได้มาตรฐานสากลและเป็นระดับแนวหน้าของภูมิภาค และ (๒) ภาครัฐมีความเชื่อมโยงในการให้บริการสาธารณะต่าง ๆ ผ่านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้

2. ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่ โดย (1) ให้ยุทธศาสตร์ชาติเป็นกลไกขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ (2) ระบบการเงินการคลังประเทศยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ สนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติและ (3) ระบบติดตามประเมินผลที่สะท้อนการบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติในทุกระดับ

3. ภาครัฐมีขนาดเล็กกลาง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ โดย (1) ภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสม (2) ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ และ (3) ส่งเสริมการกระจายอำนาจและสนับสนุนบทบาทชุมชนท้องถิ่นให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่มีสมรรถนะสูง ตั้งอยู่บนหลักธรรมาภิบาล

4. ภาครัฐมีความทันสมัยโดย (1) องค์กรภาครัฐมีความยืดหยุ่นเหมาะสมกับบริบทการพัฒนาประเทศ และ (2) พัฒนาและปรับระบบวิธีการปฏิบัติราชการให้ทันสมัย

5. บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึกมีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ โดย (1) ภาครัฐมีการบริหารกำลังคนที่มีความคล่องตัว ยึดระบบคุณธรรม และ (2) บุคลากรภาครัฐยึดค่านิยมในการทำงานเพื่อประชาชน มีคุณธรรม และมีการพัฒนาตามเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพ

6. ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดภัยสุจริตและประพจน์มิชอบ โดย (1) ประชาชนและภาคีต่าง ๆ ในสังคมร่วมมือกันในการป้องกันการทุจริตและประพจน์มิชอบ (2) บุคลากรภาครัฐยึดมั่นในหลักคุณธรรม จริยธรรมและความซื่อสัตย์สุจริต (3) การปราบปรามการทุจริตประพจน์มิชอบมีประสิทธิภาพมีความเด็ดขาด เป็นธรรมและตรวจสอบได้ และ (4) การบริหารจัดการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างเป็นระบบแบบบูรณาการ

7. กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็นโดย (1) ภาครัฐจัดให้มีกฎหมายที่สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลง (2) มีกฎหมายเท่าที่จำเป็น และ (3) การบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ เท่าเทียมมีการเสริมสร้างประสิทธิภาพการใช้กฎหมาย

8. กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค โดย (1) บุคลากรและหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเคารพและยึดมั่นในหลักประชาธิปไตย เคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่พึงได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียม (2) ทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม มีบทบาทเชิงรุกร่วมกันในทุกขั้นตอนของการค้นหาความจริง (3) หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมทั้งทางแพ่ง อาญาและปกครองมีเป้าหมายและยุทธศาสตร์ร่วมกัน (4) ส่งเสริมระบบยุติธรรมทางเลือกระบบยุติธรรมชุมชน และการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการยุติธรรม และ (5) พัฒนามาตรการอื่นแทนโทษทางอาญา

2.1.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 มีจุดมุ่งหมายสูงสุดเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศให้สามารถบรรลุผล ตามเป้าหมายการพัฒนาระยะยาวที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ โดยมุ่งหวังให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 – 2570) ทำหน้าที่เป็นกลไกในการขับเคลื่อนที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพัฒนาประเทศใน ระยะ 5 ปีและเพื่อผลักดันให้ประเทศสามารถก้าวข้ามความท้าทายต่าง ๆ เพื่อขับเคลื่อนสู่ความเจริญเติบโตที่ ทุกภาคส่วนได้รับประโยชน์อย่างเท่าเทียมกัน โดยแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 ได้กำหนดทิศทางและเป้าหมายของการพัฒนามาบนพื้นฐานของหลักการและแนวคิดที่สำคัญ 4 ประการ ได้แก่

1. หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยการสืบสาน รักษา ต่อยอดการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดี ควบคู่กับการใช้เงื่อนไข 2 ประการเพื่อกำกับการกำหนดทิศทางและประเด็นการพัฒนาในส่วนต่าง ๆ ได้แก่ เงื่อนไขความรู้ โดยการใช้องค์ความรู้ทางวิชาการที่รอบด้าน และเงื่อนไขคุณธรรม โดยยึดถือผลประโยชน์ของประชาชนและความเป็นธรรมในทุกมิติของสังคม

2. แนวคิด Resilience ซึ่งเป็นแนวคิดที่มุ่งเน้นการลดความเปราะบางต่อความเปลี่ยนแปลง อันประกอบด้วยการพัฒนาความสามารถใน 3 ระดับ ได้แก่

(1) การพร้อมรับ (Cope) หมายถึง ความสามารถในการบริหารจัดการภายใต้สภาวะวิกฤติ ให้สามารถยืนหยัดและต้านทานความยากลำบาก รวมถึงฟื้นคืนกลับสู่สภาวะปกติได้อย่างรวดเร็ว

(2) การปรับตัว (Adapt) หมายถึง การปรับทิศทาง รูปแบบ และแนวทางการพัฒนาให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลง พร้อมกระจายความเสี่ยงและปรับตัวอย่างเท่าทันเพื่อแสวงหาประโยชน์จากสิ่งที่เกิดขึ้น และ

(3) การเปลี่ยนแปลงเพื่อพร้อมเติบโตอย่างยั่งยืน (Transform) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างและปัจจัยพื้นฐานให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลง

3. เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของสหประชาชาติซึ่งอยู่บนพื้นฐานของแนวคิด “ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง” โดยมุ่งเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนทุกกลุ่ม ทั้งในมิติของการมีปัจจัยที่จำเป็น สำหรับการดำรงชีวิตขั้นพื้นฐาน ที่เพียงพอ การมีสภาพแวดล้อมที่ดี การมีปัจจัยสนับสนุนให้มีความสุขที่สมบูรณ์ ทั้งทางร่างกายและจิตใจ การมีโอกาสที่จะใช้ศักยภาพของตนในการสร้างความเป็นอยู่ที่ดี รวมถึงการมุ่งส่งต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีไปยังคนรุ่นต่อไป

4. โมเดลเศรษฐกิจ BCG ซึ่งเป็นแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจใน 3 รูปแบบควบคู่กัน ได้แก่ เศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว โดยอาศัยฐานศักยภาพและความเข้มแข็งของ ประเทศ อันประกอบด้วยความหลากหลายทางชีวภาพและความหลากหลายทางวัฒนธรรม พร้อมกับการใช้ประโยชน์จาก องค์ความรู้ทางดานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมในการสร้างมูลค่าเพิ่ม เพื่อผลักดันให้ประเทศมีการ เจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน และสามารถกระจายรายได้ โอกาส และความมั่งคั่งได้อย่างทั่วถึง นอกจากนี้ การจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 ยังคำนึงถึงเงื่อนไขและข้อจำกัดของการพัฒนา ประเทศที่สืบเนื่องมาจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 รวมทั้งปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งจะส่งผลให้บริบทของประเทศและของโลกเปลี่ยนแปลงไปในอนาคต

วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนา

การวางกรอบการพัฒนาประเทศในระยะ 5 ปี ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 มีความมุ่งหมายที่จะเร่งเพิ่มศักยภาพของประเทศในการรับมือกับความเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบต่อ รุนแรงและเสริมสร้างความสามารถในการสร้างสรรค์ประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมและทันทั่วทั้ง การกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 จึงมี วัตถุประสงค์เพื่อพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” ซึ่งหมายถึง การสร้าง การเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้าง นโยบาย และกลไก เพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมที่ก้าวหน้าพลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาสที่จะพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูง และ คำนึงถึงความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้างต้น แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ ฉบับที่ 13 ได้กำหนดเป้าหมายหลัก จำนวน 5 ประการ ประกอบด้วย

1. การปรับโครงสร้างการผลิตสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม โดยยกระดับขีดความสามารถในการ แข่งขันของภาคการผลิตและบริการสำคัญให้สูงขึ้น และสามารถตอบโจทย์พัฒนาการของเทคโนโลยีและสังคมยุคใหม่ และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เชื่อมโยงเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยกับห่วงโซ่มูลค่าของภาคการผลิตและ บริการเป้าหมาย รวมถึงพัฒนาระบบนิเวศที่ส่งเสริมการค้าการลงทุนและนวัตกรรม

2. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ โดยพัฒนาให้คนไทยมีทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสมกับ โลกยุคใหม่ ทั้งทักษะในด้านความรู้ทักษะทางพฤติกรรม และคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม เตรียมพร้อมกำลังคนที่มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน เอื้อต่อการปรับโครงสร้าง เศรษฐกิจไปสู่ภาคการผลิตและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพและผลิตภาพสูงขึ้น รวมทั้งพัฒนาหลักประกันและ ความคุ้มครองทางสังคมเพื่อส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต

3. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม โดยลดความเหลื่อมล้ำทั้งในเชิงรายได้ ความมั่งคั่ง และโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจ สนับสนุนช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางและผู้ด้อยโอกาสให้มีโอกาสในการเลื่อนขั้นทางเศรษฐกิจและสังคม รวมถึงจัดให้มีบริการสาธารณะที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม

4. การเปลี่ยนผ่านไปสู่ความยั่งยืน โดยปรับปรุงการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในการผลิตและบริการให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ แก้ไขปัญหามลพิษสำคัญ ด้วยวิธีการที่ยั่งยืน โดยเฉพาะมลพิษทางอากาศ ชยะ และมลพิษทางน้ำ และลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก เพื่อมุ่งสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon neutrality) ภายในครึ่งแรกของศตวรรษนี้

5. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ โดยการสร้างความพร้อมในการรับมือและแสวงหาโอกาสจากการเป็นสังคมสูงวัย การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยโรคระบาด และภัยคุกคามทางไซเบอร์ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและกลไกทางสถาบันที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัล รวมทั้งปรับปรุงโครงสร้างและระบบการบริหารงานของภาครัฐให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีได้อย่างทันเวลา มีประสิทธิภาพ และมีธรรมาภิบาล

หมวดหมู่การพัฒนา

เป้าหมายหลักไปสู่ภาพของการขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนา (Agenda) ที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาในเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 จึงได้กำหนดหมวดหมู่การพัฒนา จำนวน 13 ประการ ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ ‘เป็น’ มุ่งหวังจะ ‘มี’ หรือต้องการจะ ‘จัด’ เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” และการบรรลุเป้าหมายหลักในช่วงระยะเวลา 5 ปี ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 โดยหมวดหมู่การพัฒนาทั้ง 13 ประการมีที่มาจากการประเมินโอกาสและความเสี่ยงของไทยในการพัฒนาประเทศภายใต้กรอบของยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งได้มีการพิจารณาถึงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงระดับโลก สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 รวมถึงผลการพัฒนาในประเทศในระยะเวลาที่ผ่านมา ทั้งนี้ หมวดหมู่การพัฒนาที่กำหนดขึ้นเป็นประเด็นที่มีลักษณะเชิงบูรณาการ ซึ่งสามารถนำไปสู่การพัฒนาทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปพร้อม ๆ กัน ทำให้หมวดหมู่แต่ละประการสามารถสนับสนุนเป้าหมายหลักได้มากกว่าหนึ่งข้อ โดยหมวดหมู่ทั้ง 13 ประการ แบ่งออกได้เป็น 4 มิติ ดังนี้

1. มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

หมวดหมู่ที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

หมวดหมู่ที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ 3 ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

หมวดหมู่ที่ 4 ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

หมวดหมู่ที่ 5 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

หมวดหมู่ที่ 6 ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน

2. มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

หมวดหมู่ที่ 7 ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถ แข่งขันได้

หมวดหมู่ที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เด็ดขาดได้อย่างยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ 9 ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคม ที่เพียงพอ เหมาะสม

3. มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมวดหมู่ที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมวดหมู่ที่ 11 ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลง

สภาพภูมิอากาศ

4. มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมวดหมู่ที่ 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนา แห่งอนาคต

หมวดหมู่ที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

แผนภาพ ความเชื่อมโยงระหว่างหมวดหมู่การพัฒนา กับเป้าหมายหลัก

การปรับโครงสร้าง การผลิตสู่เศรษฐกิจ ฐานนวัตกรรม	การพัฒนาคน สำหรับ โลกยุคใหม่ ฐานนวัตกรรม	การมุ่งสู่สังคมแห่ง โอกาสและความ เป็น ธรรมชาตินวัตกรรม	การเปลี่ยนผ่านไปสู่ ความยั่งยืนฐาน นวัตกรรม	การเสริมสร้าง ความสามารถของ ประเทศในการรับมือ กับการเปลี่ยนแปลง และความเสี่ยง ภายใต้ บริบทโลก ใหม่ฐานนวัตกรรม
1 เกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง 2 การท่องเที่ยวเน้นคุณภาพและเน้นความยั่งยืน 3 การผลิตยานยนต์ไฟฟ้า 4 การแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง 5 ประสิทธิภาพการลงทุนและโลจิสติกส์ 6 อีเล็คทรอนิกส์อัจฉริยะ 7 SMEs ที่เข้มแข็งแข่งขันได้ 8 พื้นที่และเมืองอัจฉริยะ 10 เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ	1 เกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง 2 การท่องเที่ยวเน้นคุณภาพและเน้นความยั่งยืน 3 การผลิตยานยนต์ไฟฟ้า 4 การแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง 5 ประสิทธิภาพการลงทุนและโลจิสติกส์ 6 อีเล็คทรอนิกส์อัจฉริยะ 7 SMEs ที่เข้มแข็งแข่งขันได้ 8 พื้นที่และเมืองอัจฉริยะ 9 ความยากจนข้ามรุ่นลดลงและมีความคุ้มครองที่เพียงพอเหมาะสม 12 กำลังคนสมรรถนะสูง	4 การแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง 5 ประสิทธิภาพการลงทุนและ โลจิสติกส์ 6 อีเล็คทรอนิกส์อัจฉริยะ 7 SMEs ที่เข้มแข็งแข่งขันได้ 8 พื้นที่และเมืองอัจฉริยะ 9 ความยากจนข้ามรุ่นลดลงและมีความคุ้มครองที่เพียงพอเหมาะสม 10 เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ 13 ภาครัฐที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพ	1 เกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง 2 การท่องเที่ยวเน้นคุณภาพและเน้นความยั่งยืน 3 การผลิตยานยนต์ไฟฟ้า 5 ประสิทธิภาพการลงทุนและโลจิสติกส์ 8 พื้นที่และเมืองอัจฉริยะ 10 เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ 11 ภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	1 เกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง 4 การแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง 6 อีเล็คทรอนิกส์อัจฉริยะ 8 พื้นที่และเมืองอัจฉริยะ 11 ภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ 13 ภาครัฐที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพ

หมวดหมู่ที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

1. เป้าหมายการพัฒนา

1.1 ความเชื่อมโยงของหมวดหมู่กับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 และยุทธศาสตร์ชาติ หมวดหมู่ที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง มีความเชื่อมโยงกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 ทั้ง 5 เป้าหมาย ได้แก่

เป้าหมายที่ 1) การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม โดยยกระดับให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันและเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยสามารถเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่าของภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

เป้าหมายที่ 2) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ โดยสนับสนุนให้กำลังคนมีคุณภาพ สอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิตเป้าหมาย

เป้าหมายที่ 3) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม โดยลดความเหลื่อมล้ำทั้งในเชิงรายได้และความมั่นคง รวมถึงโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจและให้กลุ่มเปราะบางและผู้ด้อยโอกาส มีโอกาสในการเลื่อนขั้นทางเศรษฐกิจและสังคมสูงขึ้น

เป้าหมายที่ 4) การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริการไปสู่ความยั่งยืน โดยการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในการผลิตและบริการอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับ ขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ และ

เป้าหมายที่ 5) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศ ในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ โดยประเทศไทยมีความสามารถในการรับมือกับภัยคุกคามที่สำคัญในอนาคต โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โรคระบาดร้ายแรงและโรคอุบัติใหม่และภัยคุกคามทางไซเบอร์

เป้าหมายของหมวดหมู่ที่ 1 เมื่อพิจารณาความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ พบว่า มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ จำนวน 3 ด้าน

ได้แก่ 1) ด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน

2) ด้านการสร้างโอกาสและ ความเสมอภาคทางสังคม

3) ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

1.2 เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ 1 มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น

เป้าหมายที่ 2 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการ เพื่อคุณภาพความมั่นคงทางอาหาร และความยั่งยืนของภาคเกษตร

เป้าหมายที่ 3 การเพิ่มศักยภาพและบทบาทของผู้ประกอบการเกษตรในฐานะหุ้นส่วนเศรษฐกิจของห่วงโซ่ อุปทานที่ได้รับส่วนแบ่งประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

กลยุทธ์ที่ 7 การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการฟาร์มและกิจกรรมหลังการเก็บเกี่ยว เพื่อลดต้นทุนและ เพิ่มมูลค่าผลผลิตของเกษตรกร

กลยุทธ์ที่ 8 การส่งเสริมให้เกษตรกรมีที่ดินทำกินและรักษาพื้นที่เกษตรกรรมที่เหมาะสมไว้เป็นฐานการผลิตการเกษตร

กลยุทธ์ที่ 9 การพัฒนาฐานข้อมูลและคลังข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร รวมทั้งผลักดันให้มีการใช้ข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ 10 การพัฒนาให้เกิดระบบการบริหารจัดการเพื่อความมั่นคงทางด้านอาหาร

กลยุทธ์ที่ 11 การยกระดับขีดความสามารถของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

กลยุทธ์ที่ 12 การพัฒนากลไกเพื่อเชื่อมโยงภาคีต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ส่วนราชการ กลุ่มเกษตรกร และนักวิชาการในพื้นที่ ในการเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในการพัฒนาภาคเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน

หมวดหมู่ที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

1. เป้าหมายการพัฒนา

1.1 ความเชื่อมโยงของหมวดหมู่กับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 และยุทธศาสตร์ชาติ หมวดหมู่ที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน เชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน ที่มุ่งเน้นการสร้างหลากหลายด้านการท่องเที่ยว รักษาการเป็นจุดหมายปลายทางที่สำคัญของการท่องเที่ยวระดับโลกที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวทุกระดับ และเพิ่มสัดส่วนของนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพสูง อีกทั้งยังเชื่อมโยงกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ใน 4 เป้าหมาย ได้แก่

เป้าหมายที่ 1) การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม โดยยกระดับให้ภาคการท่องเที่ยวมีขีดความสามารถในการแข่งขันที่สูงขึ้น และส่งเสริมให้ผู้ประกอบการรายย่อยและชุมชน สามารถเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่าได้

เป้าหมายที่ 2) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่

เป้าหมายที่ 3) การมุ่งสู่ สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม และ

เป้าหมายที่ 4) การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริการไปสู่ความยั่งยืน โดยให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

1.2 เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ 1 การเปลี่ยนการท่องเที่ยวไทยเป็นการท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรม และบริการที่มีศักยภาพอื่น

เป้าหมายที่ 2 การปรับโครงสร้างการท่องเที่ยวให้พึ่งพานักท่องเที่ยวในประเทศและมีการกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจมากขึ้น

เป้าหมายที่ 3 การท่องเที่ยวไทยต้องมีการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในทุกมิติ

ข้อมูลค่า และประเทศไทยมีระบบนิเวศที่สนับสนุนการค้าการลงทุน และการพัฒนานวัตกรรม

เป้าหมายที่ 2) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ โดยมุ่งพัฒนาให้คนไทยมีทักษะที่จำเป็นสำหรับโลกยุคใหม่และมีคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม สอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิตเป้าหมาย และได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่ส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต และ

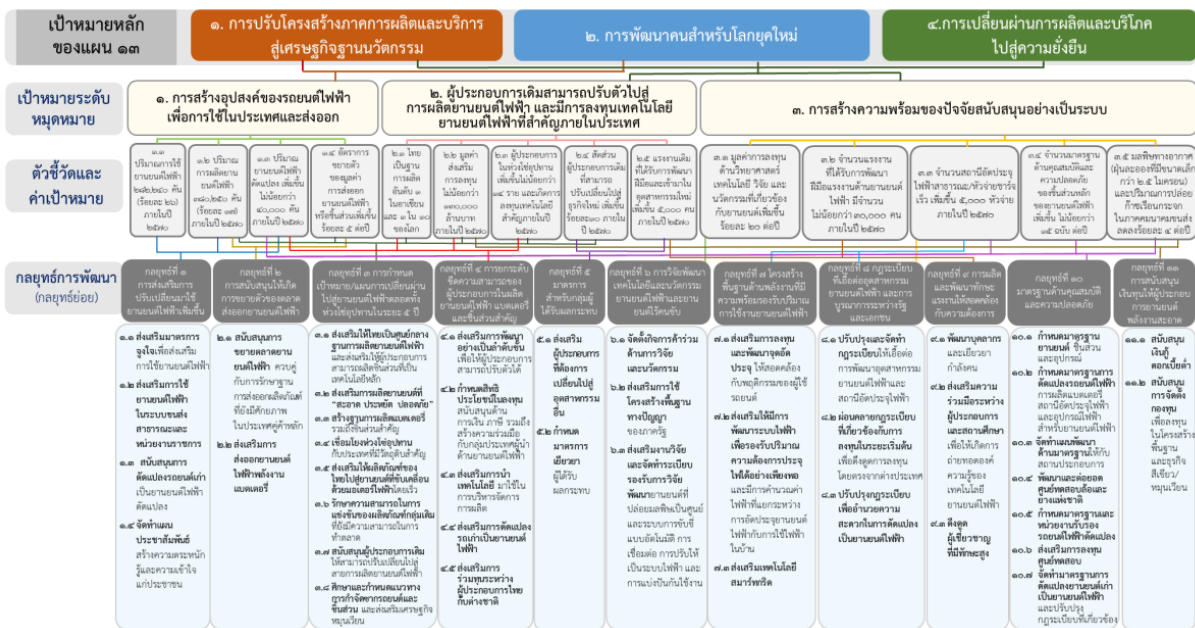
เป้าหมายที่ 3) การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน โดยการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในการผลิตและบริโภคอย่างมีประสิทธิภาพ ให้ความสำคัญกับการจัดการปัญหามลพิษสำคัญด้วยวิธีการที่ยั่งยืน รวมทั้งการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของประเทศมีแนวโน้มลดลง

หมายเหตุที่ 3 ยังสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ที่มุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตโดยในช่วงวัยแรงงาน มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพ ทักษะ และสมรรถนะแรงงานอย่างต่อเนื่องสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ทั้งนี้ หมายเหตุที่ 3 ยังสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมที่มุ่งเน้นการส่งเสริมการบริโภค และการผลิตที่ยั่งยืน และการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ โดยมุ่งเน้นการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และการสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ

1.2 เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมายเหตุ

เป้าหมายที่ 1 การสร้างอุปสงค์ของรถยนต์ไฟฟ้าประเภทต่าง ๆ เพื่อการใช้ในประเทศและส่งออก
เป้าหมายที่ 2 ผู้ประกอบการเดิมสามารถปรับตัวไปสู่การผลิตยานยนต์ไฟฟ้าและมีการลงทุนเทคโนโลยียานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญภายในประเทศ
เป้าหมายที่ 3 การสร้างความพร้อมของปัจจัยสนับสนุนอย่างเป็นระบบ

2. แผนที่กลยุทธ์



3. กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ 1 การส่งเสริมให้ผู้ใช้นิยมนยนต์ในภาคส่วนต่าง ๆ ปรับเปลี่ยนมาใช้ยานยนต์ไฟฟ้าเพิ่มมากขึ้น

กลยุทธ์ที่ 2 การสนับสนุนให้เกิดการขยายตัวของตลาดส่งออกยานยนต์ไฟฟ้า

กลยุทธ์ที่ 3 การกำหนดเป้าหมาย/แผน และดำเนินการเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรมยานยนต์เดิมไปสู่ยานยนต์ไฟฟ้า อย่างเป็นระบบชัดเจนตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทาน ในระยะ ๕ ปี

กลยุทธ์ที่ 4 การยกระดับขีดความสามารถของผู้ประกอบการไทยในการลงทุนผลิตยานยนต์ไฟฟ้า แบตเตอรี่ และชิ้นส่วนสำคัญ

กลยุทธ์ที่ 5 มาตรการสำหรับกลุ่มผู้ได้รับผลกระทบ

กลยุทธ์ที่ 6 การวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ไฟฟ้าและยานยนต์ไร้คนขับ

กลยุทธ์ที่ 7 โครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานที่มีความพร้อมรองรับปริมาณการใช้งานยานยนต์ไฟฟ้า ในอนาคตได้อย่างเหมาะสมและเพียงพอ

กลยุทธ์ที่ 8 การปรับปรุงและจัดทำกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องให้เอื้อกับการเติบโตของอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า และให้ความสำคัญกับการบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างรัฐและเอกชน

กลยุทธ์ที่ 9 การผลิตและพัฒนาทักษะแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า

กลยุทธ์ที่ 10 มาตรฐานด้านคุณสมบัติและความปลอดภัย

กลยุทธ์ที่ 11 การสนับสนุนเงินทุนให้กับผู้ประกอบการที่ลงทุนในอุตสาหกรรมยานยนต์พลังงานสะอาด

หมวดหมู่ที่ 4 ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

1. เป้าหมายการพัฒนา

1.1 ความเชื่อมโยงของหมวดหมู่นี้กับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 และยุทธศาสตร์ชาติ การพัฒนาประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพสูงจะสอดคล้องกับเป้าหมายหลัก ๔ ประการของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ได้แก่

เป้าหมายที่ 1) การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการ ส่งเสริมฐานนวัตกรรม โดยการใช้ นวัตกรรมในการผลิตสินค้าและจัดบริการทางการแพทย์และสุขภาพ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

เป้าหมายที่ 2) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ที่มีสมรรถนะสูง ๕๖ ทางด้านการแพทย์และสาธารณสุข เพื่อไม่ให้เป็นผู้ประกอบการยกระดับขีดความสามารถบริการทางการแพทย์และสุขภาพ

เป้าหมายที่ 3) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม ในการลดผลกระทบต่อการเข้าถึง บริการทางสาธารณสุขของคนไทย และ

เป้าหมายที่ 5 การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ ในการวางแนวทางการพัฒนาระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสุขภาพและระบบบริการสุขภาพ นอกจากนี้ ยังเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติที่สำคัญในด้านการสร้างความสามารถในการ

แข่งขัน ในประเด็นเป้าหมาย ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น ที่กำหนดอุตสาหกรรมการแพทย์แบบครบวงจรเป็นอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตที่อาศัยความเชี่ยวชาญด้านการแพทย์ของไทย สร้างอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการทางการแพทย์ การใช้เทคโนโลยีทางการแพทย์ใหม่ๆยกระดับการให้บริการทางการแพทย์อย่างมีคุณภาพในระดับสากล รวมทั้งเชื่อมโยงอุตสาหกรรมทางการแพทย์และบริการท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ และเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ในประเด็นเป้าหมาย สร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ ที่มุ่งเน้นการสร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสาธารณสุข

1.2 เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับมหุดมหาย

เป้าหมายที่ 1 ไทยมีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจจากสินค้าและบริการสุขภาพ

เป้าหมายที่ 2 องค์ความรู้ด้านการแพทย์และสาธารณสุขมีศักยภาพ เอื้อต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้าและบริการทางสุขภาพ

เป้าหมายที่ 3 ประชาชนไทยได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสุขภาพ

เป้าหมายที่ 4 ระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสุขภาพมีความพร้อมรองรับภัยคุกคามสุขภาพ

2. แผนที่กลยุทธ์



3. กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ 1 การส่งเสริมบริการทางการแพทย์ที่มีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ

กลยุทธ์ที่ 2 การผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพระดับโลก

กลยุทธ์ที่ 3 การสร้างมูลค่าเพิ่มให้อุตสาหกรรมทางการแพทย์และสุขภาพ

กลยุทธ์ที่ 4 การสร้างเสริมขีดความสามารถทางวิชาการด้านการศึกษา วิจัย และเทคโนโลยีทางการแพทย์

กลยุทธ์ที่ 5 การบริหารจัดการระบบบริการสุขภาพบนพื้นฐานความสมดุลทางเศรษฐกิจและสุขภาพของคนไทย

กลยุทธ์ที่ 6 การยกระดับศักยภาพระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุขเพื่อลดผลกระทบต่อ บริการทางเศรษฐกิจและสุขภาพ

หมวดหมู่ที่ 5 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

1. เป้าหมายการพัฒนา

1.1 ความเชื่อมโยงของหมวดหมู่กับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 และยุทธศาสตร์ชาติ หมวดหมู่ที่ 5 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของประเทศ มีความเชื่อมโยงกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ได้แก่

เป้าหมายที่ 1) การปรับโครงสร้าง ภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม

เป้าหมายที่ 2) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่

เป้าหมายที่ 3) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม และ

เป้าหมายที่ 4) การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริการไปสู่ความยั่งยืน โดยทำให้ประเทศไทยมีระบบนิเวศที่สนับสนุนการค้าการลงทุนสามารถเป็นฐานการค้าการลงทุนที่สำคัญของภูมิภาค เพิ่มผลิตภาพและโอกาสของผู้ประกอบการไทยให้สามารถเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่าระดับภูมิภาคและระดับโลกและยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้งภาคการผลิตและบริการสำคัญ ซึ่งมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 ในยุทธศาสตร์ชาติ ด้านความมั่นคง ในมิติความร่วมมือทางการพัฒนากับประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาคโลก รวมถึงองค์กรภาครัฐ และที่มีใช้ภาครัฐ รวมทั้งยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ในมิติการพัฒนาอุตสาหกรรม และบริการแห่งอนาคต การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงไทยเชื่อมโยงโลก ที่มุ่งเน้นเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมและบริการโลจิสติกส์อย่างไร้รอยต่อ และการรักษาและเสริมเสถียรภาพทางเศรษฐกิจมหภาค ที่มุ่งเน้นการเชื่อมโยงการค้าการลงทุนของไทยกับต่างประเทศและขยายความร่วมมือทางการค้าการลงทุน และยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ในมิติการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ ที่มุ่งเน้นการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ

ในขณะเดียวกัน ยังมีความเชื่อมโยงกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติในประเด็นสำคัญ ได้แก่

1) การต่างประเทศ ในการขยายความร่วมมือในด้านเศรษฐกิจ การค้า การคมนาคม และทรัพยากรมนุษย์ ทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคีกับนานาชาติโดยเฉพาะในกลุ่มอนุภูมิภาคและภูมิภาคเอเชีย

2) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศไปสู่อุตสาหกรรม อนาคตที่เติบโตเป็นเสาหลักของเศรษฐกิจไทยและการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาของ อุตสาหกรรมและบริการ

3) โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการขยายขีดความสามารถพัฒนาคุณภาพ และประสิทธิภาพของโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมและระบบโลจิสติกส์ เพื่อยกระดับผลิตภาพของภาคการผลิตและบริการ ลดต้นทุนการผลิตและบริการที่แข่งขันได้ในระดับสากล สนับสนุนให้เกิดความเชื่อมโยงกับอนุภูมิภาค และภูมิภาคอย่างเป็นระบบ และ

4) การเติบโตอย่างยั่งยืน โดยมุ่งเน้น ๖๗ การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและภาคเอกชน

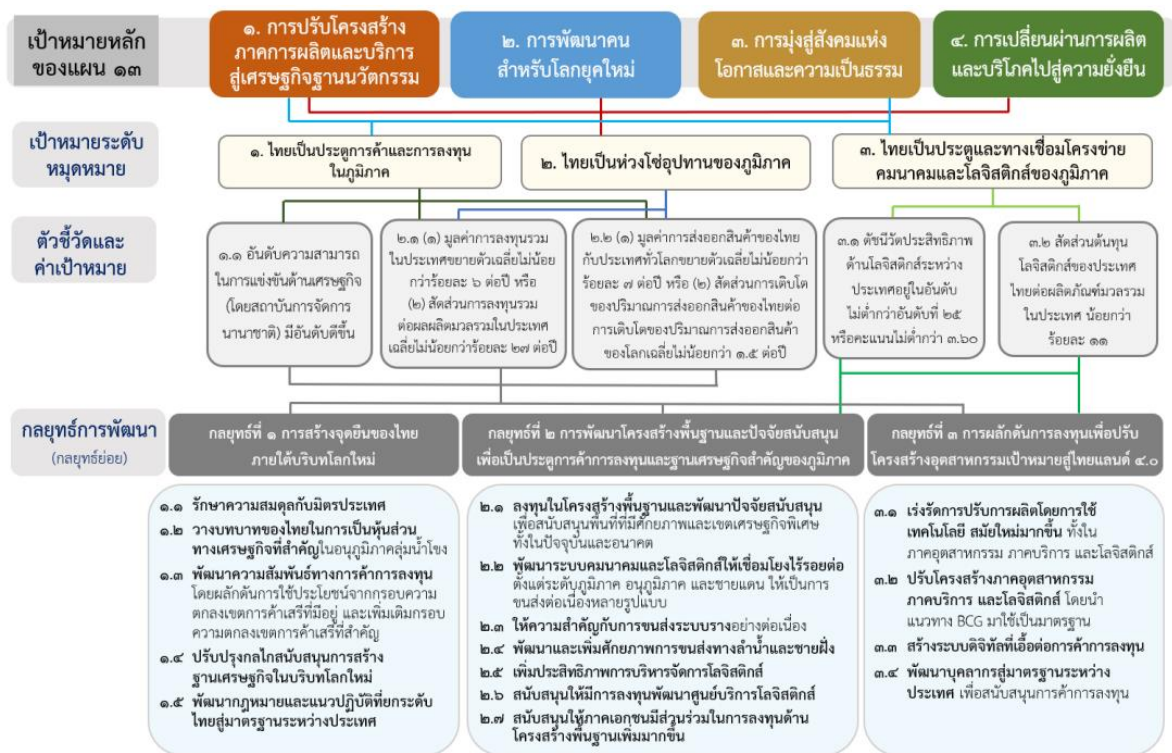
1.2 เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับมหุดมภาพ

เป้าหมายที่ 1 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนในภูมิภาค

เป้าหมายที่ 2 ไทยเป็นห่วงโซ่อุปทานของภูมิภาค

เป้าหมายที่ 3 ไทยเป็นประตูและทางเชื่อมโครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค

2. แผนที่กลยุทธ์



3. กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ 1 การสร้างจุดยืนของไทยภายใต้บริบทโลกใหม่

กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและปัจจัยสนับสนุนเพื่อเป็นประตูการค้าการลงทุนและฐานเศรษฐกิจ สำคัญของภูมิภาค

กลยุทธ์ที่ 3 การผลักดันการลงทุนเพื่อปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมเป้าหมายสู่ไทยแลนด์ ๔.๐

หมวดหมู่ที่ 6 ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัล ของอาเซียน

1. เป้าหมายการพัฒนา

1.1 ความเชื่อมโยงของหมวดหมู่กับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 และยุทธศาสตร์ชาติ หมวดหมู่ที่ 6 มุ่งตอบสนองต่อเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 จำนวน 3 เป้าหมาย ได้แก่

เป้าหมายที่ 1) การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม โดยการพัฒนาต่อยอดฐานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ของประเทศไทยในปัจจุบัน ให้เป็นอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ ที่มุ่งเน้นการผลิตชิ้นส่วนประกอบที่สำคัญในห่วงโซ่อุปทานอาเซียน เป็นที่ต้องการของตลาดในอนาคต และมีมูลค่าสูง รวมถึงการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมดิจิทัล

เป้าหมายที่ 2) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ โดยการพัฒนากำลังคนที่มีทักษะที่สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรมและบริการในอนาคต รวมถึงอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัลของประเทศ และ

เป้าหมายที่ 5) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ โดยการส่งเสริมการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ประโยชน์ในหลากหลายภาคส่วนและหลากหลายมิติ ซึ่งมีความสอดคล้องกับเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ในมิติการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือภัยคุกคาม ควบคู่กับการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงและความปลอดภัยทางไซเบอร์ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ในมิติการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตที่ให้ความสำคัญพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ ไปสู่อุตสาหกรรมอนาคตที่เติบโตเป็นเสาหลักของเศรษฐกิจไทยและการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาของอุตสาหกรรมและบริการ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีที่มีคุณภาพ ครอบคลุม เพียงพอและเข้าถึงได้ทั้งในด้านพื้นที่และราคา และยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ในมิติการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ โดยเป็นการใช้ประโยชน์จากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในการประกอบธุรกิจและดำเนินชีวิต เพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ

เป้าหมายหลักของแผน ๑๓

เป้าหมายระดับหมวดหมู่

- ๑. การปรับปรุงโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม**
 - ๑. เสริมสร้างดิจิทัลภายในประเทศเพื่อการขยายตัวเพิ่มขึ้น**
 - ๑.๓ สร้างศูนย์ข้อมูลแห่งชาติของอุตสาหกรรมเทคโนโลยีเพื่อเชื่อมโยงผลิตภัณฑ์นวัตกรรมในประเทศสู่ตลาดเป้าหมายในปี ๒๕๖๐
 - ๑.๒ มีการทำศูนย์ดิจิทัลของภาครัฐและภาคอุตสาหกรรมเพื่อเชื่อมโยงกับภาคเอกชนทั้งในระดับจังหวัดและระดับประเทศ
 - ๑.๑ บุคลากรด้านดิจิทัลของภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องร้อยละ ๕๐ จะรู้ภาษาอังกฤษภายในปี ๒๕๖๐
 - ๑.๔ มีการใช้ภาษาทางวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยกับประเทศในอาเซียน
 - ๑.๕ มีการใช้ภาษาทางวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยกับประเทศในอาเซียน
 - ๒. การส่งออกของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศเพิ่มขึ้น**
 - ๒.๑ ส่งเสริมการส่งออกอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะให้เพิ่มขึ้นร้อยละ ๖๐ ของมูลค่าการส่งออกอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะทั้งหมดภายในปี ๒๕๖๐
 - ๒.๒ มีการสร้างทักษะด้าน "ผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยี" เพื่อรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ จำนวน ๕๐,๐๐๐ รายภายในปี ๒๕๖๐
 - ๓. อุตสาหกรรมดิจิทัลและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศมีความเข้มแข็งขึ้น**
 - ๓.๑ จำนวนผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีเพื่อรองรับการส่งออกภายในปี ๒๕๖๐
 - ๓.๒ จำนวนผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีเพื่อรองรับการส่งออกภายในปี ๒๕๖๐
 - ๓.๓ จำนวนผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีเพื่อรองรับการส่งออกภายในปี ๒๕๖๐
 - ๓.๔ จำนวนผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีเพื่อรองรับการส่งออกภายในปี ๒๕๖๐
 - ๓.๕ จำนวนผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีเพื่อรองรับการส่งออกภายในปี ๒๕๖๐
- ๒. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่**
- ๓. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล**
- ๔. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสำหรับโลกยุคใหม่**
- ๕. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่**

ตัวชี้วัดและคำเป้าหมาย

กลยุทธ์การพัฒนา (กลยุทธ์ย่อย)

- กลยุทธ์ที่ ๑ การขับเคลื่อนสังคมและเศรษฐกิจไทยด้วยดิจิทัล**
 - ๑.๑ พัฒนาระบบและแพลตฟอร์มดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการให้บริการภาครัฐแก่ประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ
 - ๑.๒ ส่งเสริมการนำผู้ประกอบการในประเทศไปประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัล รวมทั้งนำบุคลากรดิจิทัลที่มีศักยภาพไปใช้ประโยชน์ในภาคการผลิตและบริการ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
 - ๑.๓ พัฒนาระบบการนำเทคโนโลยีไปใช้ในการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐ
 - ๑.๔ ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีไปใช้ในการพัฒนาคน
 - ๑.๕ ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีไปใช้ในการพัฒนาคน
- กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนาต่ออุตสาหกรรมเทคโนโลยีและอิเล็กทรอนิกส์**
 - ๒.๑ สนับสนุนให้ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมเทคโนโลยีและอิเล็กทรอนิกส์ พัฒนาระบบการผลิตและบริการที่มีประสิทธิภาพ
 - ๒.๒ ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการในประเทศพัฒนาอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะให้เป็นฐานการผลิตอุปกรณ์และชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะที่สำคัญของประเทศไทย
 - ๒.๓ ส่งเสริมให้มีการพัฒนาและสร้างมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์และบริการที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีและอิเล็กทรอนิกส์
 - ๒.๔ ส่งเสริมให้มีการพัฒนาและสร้างมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์และบริการที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีและอิเล็กทรอนิกส์
 - ๒.๕ ส่งเสริมให้มีการพัฒนาและสร้างมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์และบริการที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีและอิเล็กทรอนิกส์
- กลยุทธ์ที่ ๓ อุตสาหกรรมดิจิทัลในประเทศที่มีการแข่งขันได้**
 - ๓.๑ ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการในประเทศนำเทคโนโลยีไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาอุตสาหกรรมที่มีประสิทธิภาพ
 - ๓.๒ ส่งเสริมให้มีการพัฒนาและสร้างมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์และบริการที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีและอิเล็กทรอนิกส์
 - ๓.๓ ส่งเสริมให้มีการพัฒนาและสร้างมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์และบริการที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีและอิเล็กทรอนิกส์
 - ๓.๔ ส่งเสริมให้มีการพัฒนาและสร้างมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์และบริการที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีและอิเล็กทรอนิกส์
 - ๓.๕ ส่งเสริมให้มีการพัฒนาและสร้างมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์และบริการที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีและอิเล็กทรอนิกส์
- กลยุทธ์ที่ ๔ การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่**
 - ๔.๑ พัฒนาระบบการนำเทคโนโลยีไปใช้ในการพัฒนาคน
 - ๔.๒ ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีไปใช้ในการพัฒนาคน
 - ๔.๓ ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีไปใช้ในการพัฒนาคน
 - ๔.๔ ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีไปใช้ในการพัฒนาคน
 - ๔.๕ ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีไปใช้ในการพัฒนาคน

กลยุทธ์ที่ 1 การขับเคลื่อนสังคมและเศรษฐกิจไทยด้วยดิจิทัล

กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนาต่อยอดฐานอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

กลยุทธ์ที่ 3 อุตสาหกรรมดิจิทัลในประเทศที่สามารถแข่งขันได้

กลยุทธ์ที่ 4 การพัฒนาระบบนิเวศเพื่อสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ

อุตสาหกรรม และบริการดิจิทัล

1.1 ความเชื่อมโยงของหมุดหมายกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 และยุทธศาสตร์ชาติ การส่งเสริมและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไทยให้เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้ เป็นแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ โดยเฉพาะในยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันใน 2 เป้าหมาย ได้แก่ ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน และประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น ในประเด็นการพัฒนา

เศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ ผ่านการสร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะยุคใหม่ที่มีทักษะและจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการที่มีความสามารถในการแข่งขันและมีอัตลักษณ์ชัดเจน สามารถปรับตัวและประยุกต์ใช้เครื่องมือและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมในการประกอบธุรกิจ และได้รับการส่งเสริมให้เข้าถึงแหล่งเงินทุนและแหล่งเงินทุนทางเลือกด้วยการใช้ประโยชน์จากข้อมูลทั้งด้านการเงินและที่มีใช้การเงิน รวมทั้งสามารถเข้าถึงตลาดทั้งในและต่างประเทศ ทั้งทางออนไลน์และออฟไลน์ ที่เหมาะสมตามศักยภาพของผู้ประกอบการ โดยมีโอกาสเข้าถึงข้อมูลและได้รับการอำนวยความสะดวกและสนับสนุนให้สามารถเข้าถึงข้อมูลระบบคลังข้อมูลและความรู้กลางของภาครัฐอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง พร้อมทั้งยังสอดคล้องตามยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ในเป้าหมายสังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต ในประเด็นการกระตุ้นให้ภาคธุรกิจมีการบริหารจัดการอย่างมีธรรมาภิบาล โดยคำนึงถึงต้นทุนทางสังคมและกระตุ้นให้เกิดการประกอบธุรกิจเพื่อสังคม รวมทั้งยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ใน 2 เป้าหมาย ได้แก่ การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกกระดับ และการเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ ในประเด็นการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจฐานรากเพื่อยกระดับเกษตรกรสู่การเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคการเกษตรอีกด้วย นอกจากนี้ แนวทางการพัฒนาตามหมวดหมู่ที่ 7 ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูงและสามารถแข่งขันได้ ยังสอดคล้องกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ใน

เป้าหมายที่ 1) การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม ในประเด็นภาคการผลิตและบริการ สำคัญได้รับการยกระดับให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันที่สูงขึ้น เศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อย สามารถเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่าและไทยมีระบบนิเวศที่สนับสนุนการค้าการลงทุนและการพัฒนานวัตกรรม ผ่านการสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในแต่ละภาคธุรกิจของประเทศให้สามารถแข่งขันได้ อีกทั้งเชื่อมโยงผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมกับห่วงโซ่มูลค่าโลก โดยมีระบบนิเวศในการประกอบธุรกิจที่เหมาะสมสำหรับผู้ประกอบการในแต่ละประเภทและสาขาธุรกิจ

เป้าหมายที่ 2) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ ในประเด็นพัฒนาให้คนไทยมีทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสมกับโลกยุค 82 ใหม่ ทั้งทักษะในด้านความรู้ ทักษะทางพฤติกรรม และคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม และ

เป้าหมายที่ 3) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม ในประเด็นการลดความเหลื่อมล้ำทั้งเชิงรายได้ ความมั่งคั่ง และโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจ ผ่านการส่งเสริมการแข่งขันที่เป็นธรรมและเปิดกว้างสำหรับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

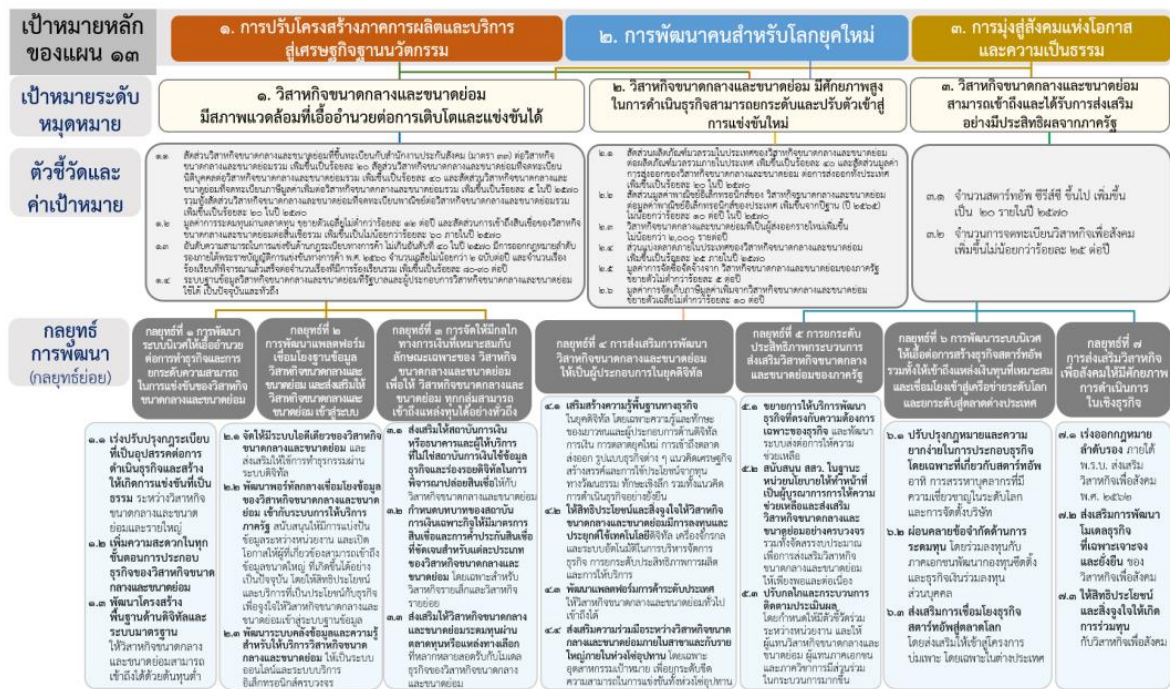
2.2 เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับมหุคหมาย

เป้าหมายที่ 1 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเติบโตและแข่งขันได้

เป้าหมายที่ 2 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีศักยภาพสูงในการดำเนินธุรกิจ สามารถยกระดับและปรับตัวเข้าสู่การแข่งขันใหม่

เป้าหมายที่ 3 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถเข้าถึงและได้รับการส่งเสริมอย่างมีประสิทธิภาพจากภาครัฐ

2. แผนที่กลยุทธ์



3. กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ 1 การพัฒนาระบบนิเวศให้เอื้ออำนวยต่อการทำธุรกิจและการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนาแพลตฟอร์มเชื่อมโยงฐานข้อมูลวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และส่งเสริมให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเข้าสู่ระบบ

กลยุทธ์ที่ 3 จัดให้มีกลไกทางการเงินที่เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงแหล่งทุนได้อย่างทั่วถึง

กลยุทธ์ที่ 4 การส่งเสริมการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ให้เป็นผู้ประกอบการในยุคดิจิทัล

กลยุทธ์ที่ 5 การยกระดับประสิทธิภาพกระบวนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของภาครัฐ

กลยุทธ์ที่ 6 การพัฒนาระบบนิเวศให้เอื้อต่อการสร้างธุรกิจสตาร์ทอัพ และผู้ประกอบการที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม รวมทั้งให้เข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เหมาะสมและเชื่อมโยงเข้าสู่เครือข่ายระดับโลก และยกระดับสู่ตลาดต่างประเทศ

กลยุทธ์ที่ 7 การส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคมให้มีศักยภาพการดำเนินการในเชิงธุรกิจ

หมวดหมู่ที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เด็บโตได้อย่างยั่งยืน

1. เป้าหมายการพัฒนา

1.1 ความเชื่อมโยงของหมวดหมู่กับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 และยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 หมวดหมู่ที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เด็บโตได้อย่างยั่งยืน มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 – 2580) ใน 3 ด้านหลัก ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันในเป้าหมาย ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ในเป้าหมายการกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกกระดับ และการเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาการพึ่งตนเองและการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ และยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมในเป้าหมาย การใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ นอกจากนี้ แผนกลยุทธ์ของหมวดหมู่ที่ 8 ยังสนับสนุน 5 เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ดังนี้

เป้าหมายที่ 1) การปรับโครงสร้างการผลิตสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม โดยสร้างเศรษฐกิจท้องถิ่นและยกระดับผู้ประกอบการให้สามารถเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่าของภาคการผลิตระดับประเทศ กระจายผลประโยชน์สู่เศรษฐกิจฐานราก

เป้าหมายที่ 2) การพัฒนาคนสู่โลกยุคใหม่ โดยมุ่งเน้นการพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและส่งเสริมความมั่นคงในชีวิตของประชาชนผ่านการพัฒนาพื้นที่และเมือง

เป้าหมายที่ 3) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม โดยมุ่งพัฒนาเมืองให้น่าอยู่และมีคุณภาพชีวิตที่ดีสำหรับประชาชนทุกกลุ่มอย่างทั่วถึง โดยคำนึงถึงภูมินิเวศ

เป้าหมายที่ 4) การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน โดยมุ่งเน้นให้เมืองใช้ทรัพยากรอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพ ลดการสร้างขยะและมลพิษ เพื่อสุขภาพอนามัยของประชาชนทุกกลุ่ม และ

เป้าหมายที่ 5) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ โดยส่งเสริมให้เมืองยกระดับสู่การเป็นเมืองอัจฉริยะ เป็นการเปลี่ยนผ่านไปสู่ภาครัฐดิจิทัลในระดับท้องถิ่น รวมทั้งผลักดันให้เมืองเตรียมความพร้อมในการรับมือกับภัยพิบัติและมีความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ

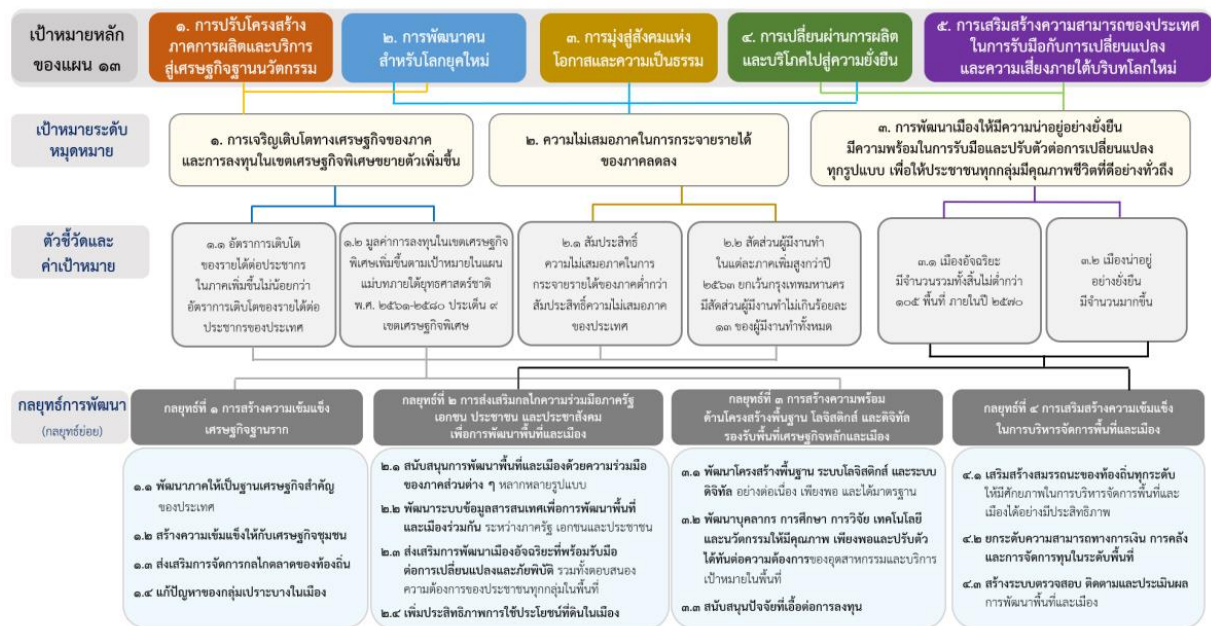
1.2 เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับมหุคหมาย

เป้าหมายที่ 1 การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคและการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษขยายตัวเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ 2 ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคลดลง

เป้าหมายที่ 3 การพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง

2. แผนที่กลยุทธ์



3. กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ 1 การสร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจฐานราก

กลยุทธ์ที่ 2 การส่งเสริมกลไกความร่วมมือภาครัฐ เอกชน ประชาชน และประชาสังคมเพื่อการพัฒนาพื้นที่และเมือง

กลยุทธ์ที่ 3 การสร้างความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานโลจิสติกส์ และดิจิทัลรองรับพื้นที่เศรษฐกิจหลักและเมือง

กลยุทธ์ที่ 4 การเสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการพื้นที่และเมือง

หมายเหตุที่ 9 ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม

1. เป้าหมายการพัฒนา

1.1 ความเชื่อมโยงของหมายเหตุกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 และยุทธศาสตร์ชาติ หมายเหตุที่ 9 มุ่งตอบสนองต่อเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 จำนวน 2 เป้าหมาย ได้แก่

เป้าหมายที่ 2) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ ในด้านการสร้างหลักประกันและความคุ้มครองทางสังคม เพื่อให้คนไทยมีความมั่นคงในชีวิต และ

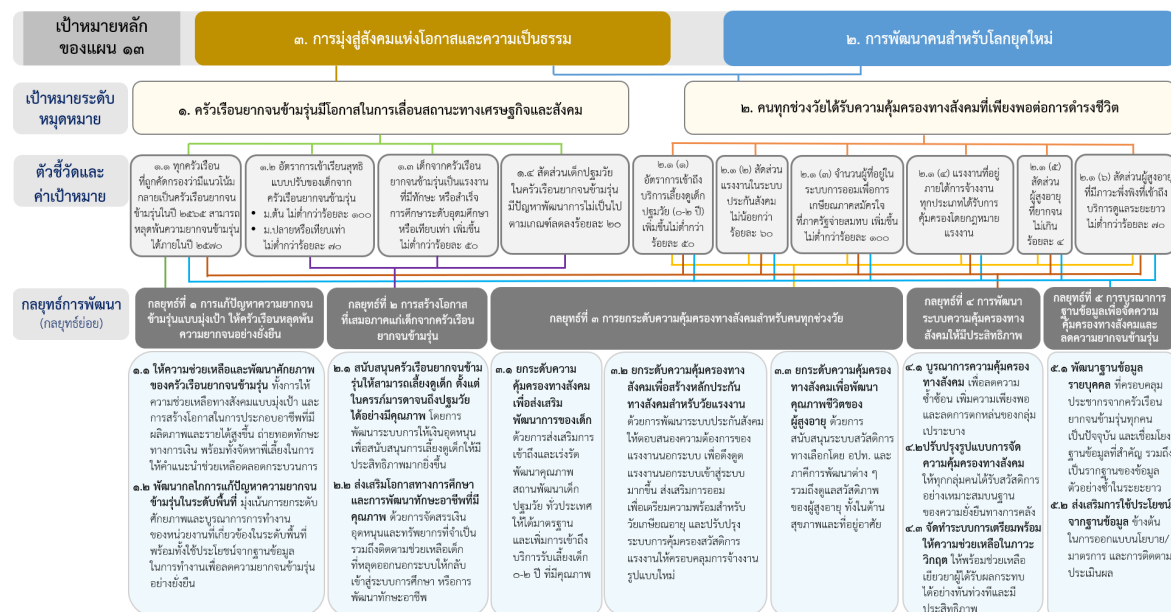
เป้าหมายที่ 3) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม โดยการสนับสนุนให้กลุ่มเปราะบางและผู้ด้อยโอกาสมีโอกาสในการเลื่อนชั้นทางเศรษฐกิจและสังคมสูงขึ้น นอกจากนี้ หมายเหตุที่ 9 ยังมีความสอดคล้องกับเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติใน 2 ด้าน ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ในประเด็นเป้าหมาย สังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต และยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมใน 2 ประเด็นเป้าหมาย คือ สร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติและกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพื่อเพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ

1.2 เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมายเหตุ

เป้าหมายที่ 1 ครีวเรือนที่มีแนวโน้มกลายเป็นครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น มีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม จนสามารถหลุดพ้นจากความยากจนได้อย่างยั่งยืน

เป้าหมายที่ 2 คนทุกช่วงวัยได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต

3. แผนที่กลยุทธ์



3. กลยุทธ์การพัฒนา

- กลยุทธ์ที่ 1 การแก้ปัญหาความยากจนข้ามรุ่นแบบมุ่งเป้าให้ครัวเรือนหลุดพ้นความยากจนอย่างยั่งยืน
- กลยุทธ์ที่ 2 การสร้างโอกาสที่เสมอภาคแก่เด็กจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น
- กลยุทธ์ที่ 3 การยกระดับความคุ้มครองทางสังคมสำหรับคนทุกช่วงวัย
- กลยุทธ์ที่ 4 การพัฒนาระบบความคุ้มครองทางสังคมให้มีประสิทธิภาพ
- กลยุทธ์ที่ 5 การบูรณาการฐานข้อมูลเพื่อลดความยากจนข้ามรุ่นและจัดความคุ้มครองทางสังคม

หมวดหมู่ที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

2. เป้าหมายการพัฒนา

1.1 ความเชื่อมโยงของหมวดหมู่กับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 และ ยุทธศาสตร์ชาติ หมวดหมู่ที่ 10 มีความสอดคล้องกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 จำนวน 4 เป้าหมาย ได้แก่

เป้าหมายที่ 1) การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม ที่มุ่งยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันให้สูงขึ้น ด้วยการใช้องค์ความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม

เป้าหมายที่ 3) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม เพื่อการสร้างโอกาสและการกระจายรายได้สู่ชุมชน

เป้าหมายที่ 4) การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน โดยเน้นการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในการผลิตและบริโภคอย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ และ

เป้าหมายที่ 5) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลง และความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ โดยเฉพาะประเด็นการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ 107 นอกจากนี้ หมวดหมู่ที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำมีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561–2580) โดยสอดคล้องกับเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ 3 ด้าน ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ในด้านการรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทั้งทางบกและทางทะเล เพื่อให้มีความอุดมสมบูรณ์และให้ผลประโยชน์ได้อย่างยั่งยืน ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันในการอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตขับเคลื่อนประเทศไทย ด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีแห่งอนาคต สร้างระบบนิเวศอุตสาหกรรมและบริการที่เหมาะสม และสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอย่างยั่งยืน และยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ สนับสนุนการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาและใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อลดมลพิษและผลกระทบสิ่งแวดล้อม

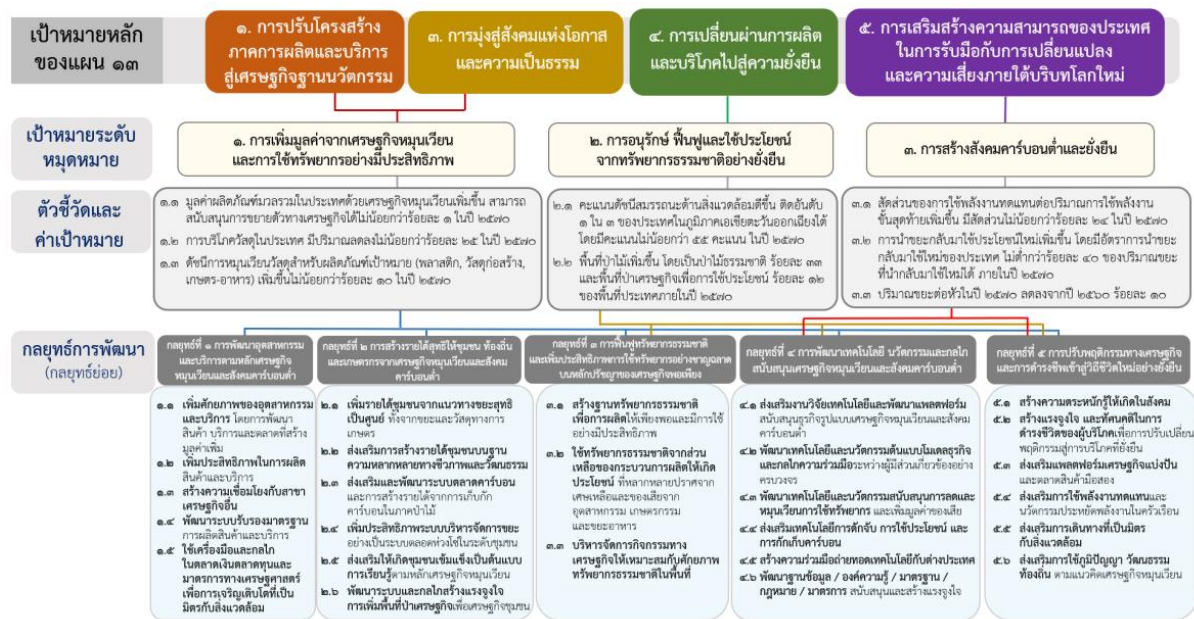
1.2 เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับมหุคหมาย

เป้าหมายที่ 1 การเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียน และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

เป้าหมายที่ 2 การอนุรักษ์ พ้นฟูและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

เป้าหมายที่ 3 การสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน

3. แผนที่กลยุทธ์



3. กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ 1 การพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

กลยุทธ์ที่ 2 การสร้างรายได้สุทธิให้ชุมชน ท้องถิ่น และเกษตรกร จากเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

กลยุทธ์ที่ 3 การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรอย่างชาญฉลาดบนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์ที่ 4 การพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรมและกลไกสนับสนุนเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

กลยุทธ์ที่ 5 การปรับพฤติกรรมทางเศรษฐกิจและการดำรงชีพเข้าสู่วิถีชีวิตใหม่อย่างยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ 11 ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ

1. เป้าหมายการพัฒนา

1.1 ความเชื่อมโยงของหมวดหมู่กับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 และ ยุทธศาสตร์ชาติ เป้าหมายการพัฒนาของหมวดหมู่ที่ 11 ได้เชื่อมโยงกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 จำนวน 2 เป้าหมาย ได้แก่

เป้าหมายที่ 4) การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน และ

เป้าหมายที่ 5) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ หากพิจารณาถึงความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ พบว่าเป้าหมายการพัฒนาของหมวดหมู่ที่ 11 มีความสอดคล้องกับเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติใน 3 ด้าน ได้แก่

ด้านที่ 1 ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ในเป้าหมายที่ 2 บ้านเมืองมีความมั่นคงในทุกมิติและทุกระดับ เพื่อบริหารจัดการสภาวะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ และเป้าหมายที่ 3 กองทัพหน่วยงานด้านความมั่นคง ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน มีความพร้อมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง เพื่อให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบและทุกระดับความรุนแรง

ด้านที่ 2 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน ในเป้าหมายที่ 1 ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจ เติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน ในประเด็นอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ มีเนื้อหาด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการภัยพิบัติ ซึ่งรวมถึงระบบการเตือนภัยการเตรียมตัวรับมือภัยพิบัติและการให้ความช่วยเหลือทั้งในระหว่างและหลังเกิดภัยพิบัติ และ

ด้านที่ 5 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้าง การเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ในเป้าหมายที่ 3 ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโต บนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ โดยสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ มุ่งเน้นลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ ปรับปรุงการบริหารจัดการภัยพิบัติทั้งระบบและการสร้างขีดความสามารถของประชาชนในการรับมือและปรับตัวเพื่อลดความสูญเสียและเสียหายจากภัยธรรมชาติและผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พร้อมทั้งสนับสนุนการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศและดูแลภัยพิบัติจากน้ำทั้งระบบ โดยมีการจัดระบบการจัดการน้ำในภาวะวิกฤติให้สามารถลดสูญเสีย ความเสี่ยงจากภัยพิบัติที่เกิดจากน้ำตามหลักวิชาการให้อยู่ในขอบเขตที่ควบคุมที่มีประสิทธิภาพ รวมถึงการเพิ่มความร่วมมือในเรื่องการจัดการภัยพิบัติในภูมิภาคได้อย่างทั่วถึงและทันการณ์

2.2 เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนานาระดับมหุดมหาย

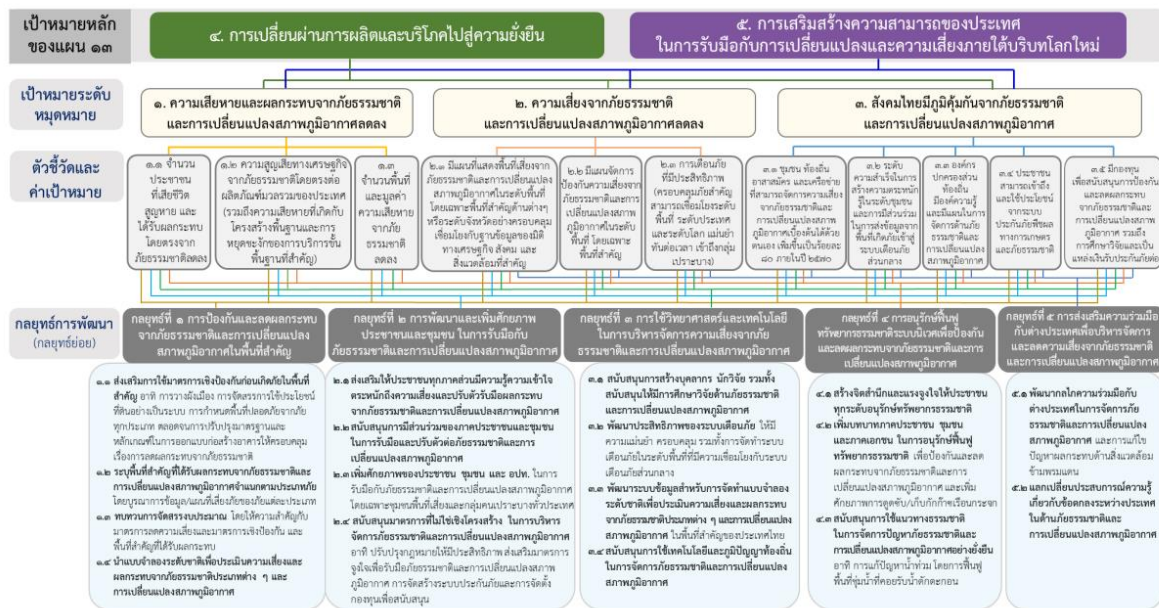
เป้าหมายที่ 1 ความเสียหายและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพ

ภูมิอากาศลดลง

เป้าหมายที่ 2 ความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดลง

เป้าหมายที่ 3 สังคมไทยมีภูมิคุ้มกันจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

3. แผนที่กลยุทธ์



3. กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ 1 การป้องกันและลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในพื้นที่สำคัญ

กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนาและเพิ่มศักยภาพประชาชนและชุมชน ในการ รับมือกับภัยธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ที่ 3 การใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในการบริหารจัดการความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ที่ 4 การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติระบบนิเวศเพื่อป้องกันและลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ที่ 5 การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศเพื่อบริหารจัดการ และลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

หมวดหมู่ที่ 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

1. เป้าหมายการพัฒนา

1.1 ความเชื่อมโยงของหมวดหมู่กับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 และยุทธศาสตร์ชาติ
หมวดหมู่ที่ 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต มุ่ง
ตอบสนองเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 จำนวน 2 เป้าหมาย ได้แก่

เป้าหมายที่ 2) การพัฒนาคน สำหรับโลกยุคใหม่ โดยคนทุกช่วงวัยได้รับการพัฒนาในทุกมิติ การ
พัฒนากำลังคนสมรรถนะสูงสอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิตเป้าหมาย สามารถสร้างงานอนาคตและ
สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะที่มีความสามารถในการสร้างและใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมทั้ง

เป้าหมายที่ 3) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม ด้วยการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต
ทั้งการพัฒนาระบบนิเวศเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต และพัฒนาทางเลือกในการเข้าถึงการเรียนรู้สำหรับผู้ที่ไม่
สามารถเรียนในระบบการศึกษาปกติ นอกจากนี้ หมวดหมู่ที่ 12 ยังมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติใน 3
ด้าน ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ในประเด็นเป้าหมาย ประเทศไทยมีขีด
ความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ในประเด็นเป้าหมาย
คนไทยเป็นคนดี คนเก่งมีคุณภาพ พร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ 21 และสังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและ
สนับสนุนต่อการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต และยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม
ในประเด็นเป้าหมาย การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ และการกระจายศูนย์กลางความ
เจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ

2.2 เป้าหมายและผลลัพธ์ของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ 1 คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพในทุกช่วงวัย มีสมรรถนะที่จำเป็น
สำหรับโลกยุคใหม่ มีคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการ
เปลี่ยนแปลงอย่างพลิกโฉมฉับพลันของโลก สามารถดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมได้อย่างสงบสุข

เป้าหมายที่ 2 กำลังคนมีสมรรถนะสูง สอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิตเป้าหมาย
และสามารถสร้างงานอนาคต

เป้าหมายที่ 3 ประชาชนทุกกลุ่มเข้าถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต

3) ปรับเปลี่ยนภาครัฐเป็นรัฐบาลดิจิทัลที่ใช้ข้อมูลในการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาประเทศ และสร้างระบบบริหารจัดการ และ 4) การสร้างระบบบริหารภาครัฐที่ส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาบุคลากรให้มีทักษะที่จำเป็นในการให้บริการภาครัฐดิจิทัลและปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ มาตรการภาครัฐให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ ซึ่งตอบสนองต่อเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 จำนวน 2 เป้าหมาย ได้แก่

เป้าหมายที่ 3) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม โดยมีบริการสาธารณะทั่วถึง เท่าเทียม

เป้าหมายที่ 5) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับความเสี่ยงและการเปลี่ยนแปลงภายใต้บริบทโลกใหม่ การพัฒนาตามหมวดหมายฯ จะสามารถส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติใน 4 ด้าน ได้แก่

1) ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ในประเด็นเป้าหมาย ประชาชนอยู่ดี กินดี และมีความสุข

2) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ใน 2 ประเด็นเป้าหมาย คือ ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน และประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

3) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมใน 2 ประเด็นเป้าหมาย คือ สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ และเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเอง และการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ

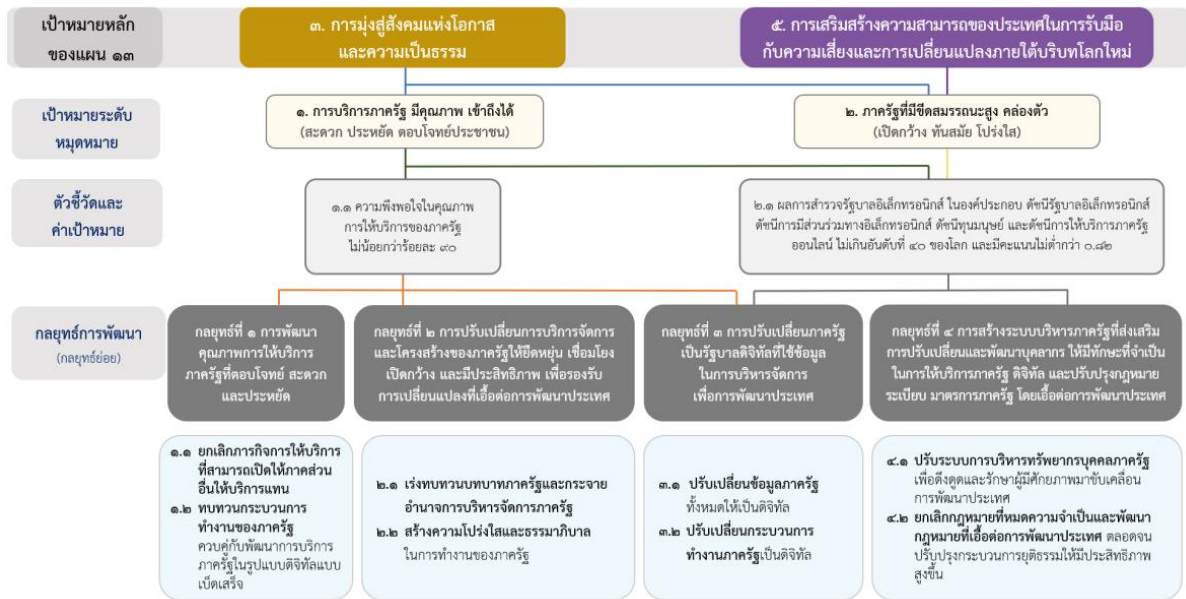
4) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ 2 ประเด็นเป้าหมาย คือ ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการของประชาชน ได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส และภาครัฐมีขนาดเล็กคล่อง พร้อมปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง นอกจากนี้ หมวดหมายที่ 13 ยังมีความเชื่อมโยงกับเป้าหมายแผนแม่บทภายใต้ ยุทธศาสตร์ชาติใน 4 ประเด็น ได้แก่ ประเด็นที่ 17 ความเสมอภาคและหลักประกันทางสังคม ประเด็นที่ 20 การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ ประเด็นที่ 21 การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประเด็นที่ 22 กฎหมายและกระบวนการยุติธรรม

2.2 เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมาย

เป้าหมายที่ 1 การบริการภาครัฐ มีคุณภาพ เข้าถึงได้

เป้าหมายที่ 2 ภาครัฐที่มีขีดสมรรถนะสูง คล่องตัว

2. แผนที่กลยุทธ์



2. กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ 1 การพัฒนาคุณภาพการให้บริการภาครัฐที่ตอบโจทย์ สะดวก และประหยัด

กลยุทธ์ที่ 2 การปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการและโครงสร้างของภาครัฐให้ยืดหยุ่น เชื่อมโยง เปิดกว้าง และมีประสิทธิภาพเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

กลยุทธ์ที่ 3 การปรับเปลี่ยนภาครัฐเป็นรัฐบาลดิจิทัลที่ใช้ข้อมูลในการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาประเทศ

กลยุทธ์ที่ 4 การสร้างระบบบริหารภาครัฐที่ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนและพัฒนาบุคลากร ให้มีทักษะที่จำเป็น ในการให้บริการภาครัฐดิจิทัล และปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ มาตราการภาครัฐให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

2.1.3 การพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs)

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) มีทั้งหมด 17 เป้าหมาย (Goals) สะท้อน ‘3 เสาหลักของมิติความยั่งยืน’ (Three Pillars of Sustainability) คือ มิติด้านสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม บวกกับอีก 2 มิติ คือ มิติด้านสันติภาพและสถาบัน และมิติด้านหุ้นส่วนการพัฒนา ที่เชื่อมร้อยทุกมิติของความยั่งยืนไว้ด้วยกัน รวมเป็น 5 มิติ องค์การสหประชาชาติแบ่งเป้าหมาย 17 ข้อ ออกเป็น 5 กลุ่ม (เรียกว่า 5 Ps) ประกอบด้วย

1. มิติด้านสังคม (People) : ครอบคลุมเป้าหมายที่ 1 ถึง เป้าหมายที่ 5

2. มิติด้านเศรษฐกิจ (Prosperity) : ครอบคลุมเป้าหมายที่ 7 ถึง เป้าหมายที่ 11

3. มิติด้านสิ่งแวดล้อม (Planet) : ครอบคลุมเป้าหมายที่ 6 เป้าหมายที่ 12 ถึง เป้าหมายที่ 15

4. มิติด้านสันติภาพและสถาบัน (Peace) : ครอบคลุมเป้าหมายที่ 16

5. มิติด้านหุ้นส่วนการพัฒนา (Partnership) : ครอบคลุมเป้าหมายที่ 17

เป้าหมายที่ 1 : จัดความยากจนทุกรูปแบบในทุกพื้นที่

เป้าหมายที่ 2 : ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการและส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ 3 : สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับทุกคนในทุกวัย

เป้าหมายที่ 4 : สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

เป้าหมายที่ 5 : บรรลุความเท่าเทียมระหว่างเพศ และเสริมอำนาจให้แก่สตรีและเด็กหญิง

เป้าหมายที่ 6 : สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัยสำหรับทุกคน และมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ 7 : สร้างหลักประกันให้ทุกคนสามารถเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ที่ยั่งยืนในราคาที่ย่อมเยา

เป้าหมายที่ 8 : ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่มีผลิตภาพและการมีงานที่เหมาะสมสำหรับทุกคน

เป้าหมายที่ 9 : สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม

เป้าหมายที่ 10 : ลดความไม่เสมอภาคภายในประเทศและระหว่างประเทศ

เป้าหมายที่ 11 : ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิคุ้มกันและยั่งยืน

เป้าหมายที่ 12 : สร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ 13 : ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น

เป้าหมายที่ 14 : อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเล และทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ 15 : ปกป้อง ฟื้นฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและพื้นสภาพดิน และหยุดยั้งการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ

เป้าหมายที่ 16 : ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ

เป้าหมายที่ 17 : เสริมความเข้มแข็งให้แก่งlobalizationการดำเนินงานและฟื้นฟูหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลก เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

2.1.4 แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิต อย่างยั่งยืน แนวทางการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ 2 แก้ไขปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อยเพื่อลด ความเหลื่อมล้ำทางสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ 3 สร้างความเข้มแข็งของฐานเศรษฐกิจภายในควบคู่กับการแก้ปัญหา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ

ยุทธศาสตร์ที่ 5 ใช้โอกาสจากการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงพื้นที่ เศรษฐกิจหลักภาคกลางและพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) เพื่อพัฒนาเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ๆ ของภาค

ยุทธศาสตร์ที่ 6 พัฒนาความร่วมมือและใช้ประโยชน์จากข้อตกลงกับประเทศ เพื่อนบ้านในการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตามแนวชายแดนและแนวระเบียงเศรษฐกิจ

2.1.5 แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 (พ.ศ. 2566 - 2570)

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ประกอบด้วย 4 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดอุบลราชธานี

จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดยโสธรและจังหวัดอำนาจเจริญ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การส่งเสริมเกษตรสร้างมูลค่า

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 เสริมสร้างขีดความสามารถด้านการค้าการลงทุน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 เพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการท่องเที่ยวและกีฬา

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม และความมั่นคง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

2.1.6 แผนพัฒนาจังหวัด พ.ศ. 2566 – 2570

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

“ เมืองน่าอยู่ทันสมัย เกษตรปลอดภัยมูลค่าสูง เศรษฐกิจชีวภาพ ศูนย์กลางการค้าการลงทุน เมืองท่องเที่ยวแห่งความสุขหลายมิติสู่สากล ”

วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่ทันสมัย ส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน ทั้งทางด้านการศึกษา ด้านสุขภาพ ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การเข้าถึงระบบสาธารณูปโภคและระบบบริการภาครัฐ และมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับการดำรงชีวิต
- 2) เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรสามารถยกระดับการผลิตให้มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐานเพื่อสร้างมูลค่าสินค้าเกษตรให้ตอบสนองต่อความต้องการด้วยระบบตลาดนำการผลิตโดยใช้ข้อมูลพื้นฐานด้านการเกษตร (Big Data) และ ดิจิทัล แพลตฟอร์ม เป็นเครื่องมือในการดำเนินการ
- 3) เพื่อส่งเสริม เศรษฐกิจชีวภาพ (Bio Economy) ด้วยการนำเทคโนโลยีชีวภาพมาใช้ในการเพิ่มคุณค่าหรือประยุกต์การใช้งานและแปรรูปผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการเกษตร และการนำเทคโนโลยีชีวภาพ มาใช้ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ ทำให้เป็นเศรษฐกิจชีวภาพ
- 4) เพื่อเสริมสร้างศักยภาพทางด้านการค้าการลงทุนในพื้นที่จังหวัดเชื่อมโยงกลุ่มจังหวัด ภูมิภาค และต่างประเทศ
- 5) เพื่อเสริมสร้างศักยภาพทางด้านการท่องเที่ยวทุกด้าน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและสร้างมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยวเชื่อมโยงทุกมิติ

เป้าหมายการพัฒนา

- 1) พัฒนาจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่ทันสมัยตามแนวทางการพัฒนาเมือง Smart city โดยดำเนินการให้ครบเกณฑ์ทุกด้านในปี พ.ศ.2570
- 2) ส่งเสริมให้เกษตรกรสามารถยกระดับการผลิตให้มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐาน เพื่อสร้างมูลค่าสินค้าเกษตรและสามารถเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการเกษตรได้เพิ่มขึ้นตามเกณฑ์ที่กำหนด
- 3) เกษตรกรและผู้ประกอบการได้รับการถ่ายทอดความรู้ตามแนวทางเศรษฐกิจชีวภาพ (Bio Economy) เพื่อสร้างเศรษฐกิจชีวภาพในพื้นที่ตามเป้าหมายที่กำหนดในแต่ละปี
- 4) มูลค่าการค้าการลงทุนในพื้นที่เพิ่มขึ้นบรรลุเกณฑ์ตามตัวชี้วัดที่กำหนด
- 5) ภาคการท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาและเพิ่มศักยภาพโดยมีรายได้จากการท่องเที่ยวรวมเพิ่มขึ้นตามเกณฑ์ตัวชี้วัดที่จังหวัดกำหนดในแผนพัฒนาจังหวัด

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

- 1) มูลค่าการเพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการเกษตรของจังหวัด (GPP) เพิ่มขึ้น เป้าหมาย 5 ปี ร้อยละ 2 ต่อปี
- 2) มูลค่าการลงทุนเพิ่มขึ้น ร้อยละ 2 ต่อปี
- 3) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ทางการท่องเที่ยว ร้อยละ 2 ต่อปี

ประเด็นการพัฒนาของจังหวัดอุบลราชธานี

จังหวัดอุบลราชธานี ได้กำหนดประเด็นการพัฒนาจังหวัด ไว้ 5 ประเด็นการพัฒนา ดังนี้

- ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การพัฒนาเมืองน่าอยู่ทันสมัย
- ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การส่งเสริมเกษตรปลอดภัยมูลค่าสูง
- ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การส่งเสริมเศรษฐกิจชีวภาพ
- ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การพัฒนาศูนย์กลางการค้าการลงทุน
- ประเด็นการพัฒนาที่ 5 การส่งเสริมเมืองท่องเที่ยวแห่งความสุขหลายมิติสู่สากล

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การพัฒนาเมืองน่าอยู่ทันสมัย

1) วัตถุประสงค์

- 1) การสร้างเสริมพลเมืองให้มีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดี
- 2) การพัฒนาและยกระดับคุณภาพทางการศึกษาทุกระดับให้มีคุณภาพ
- 3) ระบบสาธารณสุขปลอดภัยพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก เพียงพอ ทันสมัย เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ
- 4) พัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- 5) ประชาชนมีความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

2) เป้าหมายและตัวชี้วัด

- 1) เด็กไทยมีระดับสติปัญญาเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 100 (วัดปี 2569)
 - 1.1 ร้อยละ 90 เด็กอายุ 0 - 5 ปี ได้รับการตรวจประเมินพัฒนาการ
 - 1.2 ร้อยละ 85 เด็กอายุ 0 - 5 ปี มีพัฒนาการสมวัย
 - 1.3 ร้อยละ 70 ของเด็กพัฒนาล่าช้าได้รับการกระตุ้นพัฒนาการด้วย TEDA4I หรือเครื่องมือ

มาตรฐานอื่น

- 2) ร้อยละของผลการทดสอบขั้นพื้นฐานระดับชาติ O-net (แยกรายกลุ่มสาระการเรียนรู้) มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 50 ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้
- 3) ร้อยละของคุณภาพชีวิตคนจังหวัดอุบลราชธานีทุกกลุ่มวัย ผ่านตามเกณฑ์
- 4) ร้อยละของโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณสุขปลอดภัยได้รับการยกระดับมาตรฐาน เพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดอุบลราชธานี เพิ่มขึ้น ร้อยละ 3 ต่อปี

- 5) มีชุมชนจัดการขยะเหลือ 0 ชุมชนคาร์บอนต่ำจำนวน 25 ชุมชนต่อปี (อำเภอละ 1 ชุมชน)
- 6) สัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนเพิ่มขึ้นร้อยละ 1 ต่อปี
- 7) สถิติอาชญากรรมลดลง ร้อยละ 5 ต่อปี
- 8) ร้อยละจำนวนเครือข่ายในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้รับการพัฒนาฟื้นฟูความรู้ทักษะการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ร้อยละ 60 ต่อปี)
- 9) ลดจุดความร้อน (Hotspot) ลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ย 3 ปีย้อนหลัง
- 10) ประสิทธิภาพของการเฝ้าระวัง ควบคุมป้องกันโรคอุบัติใหม่ อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพคนอุบลราชธานี
- 11) บุคคลไร้สถานะเข้าสู่กระบวนการจัดทำบัตรประจำตัวบุคคลไร้สถานะ (บัตรเลข 0) ร้อยละ 10

3) แผนงาน/แนวทางการพัฒนา (กลยุทธ์)

- 1) การขับเคลื่อนให้จังหวัดอุบลราชธานีเป็นศูนย์กลางสุขภาพ (Medical Hub) เป็นศูนย์กลางการรักษาผู้ป่วยที่เด่นชัดและโดดเด่นเฉพาะด้าน
- 2) การพัฒนาเป็นเมืองสุขภาวะดี มีความพร้อมในการตอบสนองทุกความต้องการของผู้อยู่อาศัยในทุกด้าน และมีสิ่งอำนวยความสะดวก
- 3) การพัฒนาระบบความปลอดภัย โครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค
- 4) ส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาการเข้าถึงบริการทางด้านการศึกษาลดเหลื่อมล้ำอย่างเท่าเทียม
- 5) การรักษาความมั่นคงของชาติและความปลอดภัยของประชาชน
- 6) การพัฒนาพลังงานทดแทนและพลังงานสะอาด
- 7) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การส่งเสริมเกษตรปลอดภัยมูลค่าสูง

1) วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรยกระดับการผลิตให้มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐาน รวมทั้งสร้างมูลค่าสินค้าเกษตร เพื่อตอบสนองความต้องการด้วยระบบตลาดนำการผลิต บนพื้นฐานข้อมูล Big Data ด้านการเกษตร และใช้ประโยชน์จากดิจิทัลแพลตฟอร์ม
- 2) เพื่อสร้างความภาคภูมิใจในอาชีพเกษตรกร สามารถพึ่งพาตนเองได้ มีการถ่ายทอดความรู้อย่างต่อเนื่อง เกิดการรวมกลุ่มเกษตรกรและเชื่อมโยงเครือข่ายกับภายนอกอย่างเข้มแข็ง และลดความเหลื่อมล้ำทางรายได้
- 3) เพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถปรับตัวและสร้างภูมิคุ้มกันรองรับการเกิดภัยพิบัติธรรมชาติและโรคระบาด

2) เป้าหมายและตัวชี้วัด

- 1) อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์แปรรูปสินค้าเกษตรจังหวัด เพิ่มขึ้นร้อยละ 10 ในปี 2570
- 2) จำนวนฟาร์ม (ปศุสัตว์ ประมง วิสาหกิจชุมชน และกลุ่มแปรรูปสินค้าเกษตร) ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานเพิ่มขึ้นร้อยละ 10 ในปี 2570
- 3) รายได้เฉลี่ยทางการเกษตรของเกษตรกรเพิ่มขึ้น ร้อยละ 10 ในปี 2570
- 4) จำนวนพื้นที่เกษตรกรรมได้รับการบริหารจัดการและฟื้นฟู จำนวน 100,000 ไร่/ปี

3) แผนงาน/แนวทางการพัฒนา (กลยุทธ์)

- 1) ส่งเสริมการผลิตการแปรรูป และบริหารจัดการสินค้าเกษตร มูลค่าสูงสู่สากล
- 2) ส่งเสริมพัฒนาเกษตรกร สถาบันเกษตรกร และวิสาหกิจชุมชน เป็นผู้ประกอบการธุรกิจสมัยใหม่อย่างครบวงจร
- 3) สร้างภูมิคุ้มกันทางการเกษตรต่อการเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติและโรคระบาด
- 4) ส่งเสริมพลังงานทดแทนเศรษฐกิจฐานราก และอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรดินและน้ำเพื่อการเกษตรเพื่อการทำเกษตรมูลค่าสูง

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การส่งเสริมเศรษฐกิจชีวภาพ

1) วัตถุประสงค์/แผนงาน

- 1) ส่งเสริมการนำผลงานวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจชีวภาพมาประยุกต์ใช้งาน และยกระดับการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางชีวภาพของพื้นที่อย่างมีมาตรฐาน
- 2) สร้างมูลค่าเพิ่ม และมูลค่าใหม่จากทรัพยากรทางชีวภาพของพื้นที่

2) เป้าหมายและตัวชี้วัด

- 1) จำนวนเกษตรกร และผู้ประกอบการที่ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีและพัฒนาความรู้ทักษะในการใช้ประโยชน์จากฐานทรัพยากรชีวภาพ จำนวน 10,000 ราย
- 2) จำนวนสินค้านวัตกรรมที่พัฒนาขึ้นจากฐานทรัพยากรชีวภาพ จำนวน 200 รายการ
- 3) มูลค่าทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากการใช้ประโยชน์ทรัพยากรชีวภาพของพื้นที่ 600 ล้านบาท

3) แนวทางการพัฒนา/กลยุทธ์

- 1) ถ่ายทอดเทคโนโลยี ผลงานวิจัยและนวัตกรรม ให้แก่เกษตรกร กลุ่มเกษตรกรและผู้ประกอบการ เพื่อให้สามารถแปรรูปและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางชีวภาพของพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 2) สร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ส่งเสริมมาตรฐาน และส่งเสริมการเข้าถึงการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานการแปรรูปผลิตผลสำคัญจากฐานชีวภาพสู่สากล
- 3) สร้างผลิตภัณฑ์มูลค่าสูงเพื่อเป็นผลิตภัณฑ์หลักของจังหวัดอุบลราชธานี (Ubon Premium Products) ด้วยงานวิจัยและนวัตกรรม
- 4) เสริมสร้างการตลาดและการผลิตให้แก่อุตสาหกรรมบนฐานชีวภาพของเพื่อผลักดันให้อุบลราชธานีเป็น Bioeconomy Hub ของพื้นที่

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การพัฒนาศูนย์กลางการค้าการลงทุน

1) วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อพัฒนาศักยภาพการค้าชายแดนสู่ประเทศเพื่อนบ้านและอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง
- 2) เพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการสู่ตลาดสากล
- 3) เพื่อยกระดับการผลิตสินค้าและบริการให้ได้คุณภาพมาตรฐานสู่สากล
- 4) เพื่อสร้างโอกาสในการเข้าถึงและขยายช่องทางการตลาดทุกระดับ

2) เป้าหมายและตัวชี้วัด

- 1) มูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มขึ้น เป้าหมาย 5 ปี ร้อยละ 3 (ใช้ฐานปี 2565)
- 2) ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด (GPP) นอกภาคเกษตร เป้าหมาย 5 ปี ร้อยละ 3 (ใช้ฐานปี 2565)
- 3) รายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนเพิ่มขึ้น ร้อยละ 4 ต่อปี

3) แผนงาน/แนวทางการพัฒนา (กลยุทธ์)

- 1) การเสริมสร้างศักยภาพการค้าชายแดน
- 2) ส่งเสริมผู้ประกอบการและ SMEs เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
- 3) พัฒนาผู้ประกอบการและแรงงานด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
- 4) สร้างโอกาสเข้าถึงตลาดและขยายช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ
- 5) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับการขยายตัวด้านการค้าการลงทุน

ประเด็นการพัฒนาที่ 5 การส่งเสริมเมืองท่องเที่ยวแห่งความสุข หลายมิติ สู่สากล

1) วัตถุประสงค์/แผนงาน

- 1) เพิ่มศักยภาพและสร้างมูลค่าด้านการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ

2) เป้าหมายและตัวชี้วัด

- 1) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ทางการท่องเที่ยว ร้อยละ 2 ต่อปี
- 2) จำนวนแหล่งท่องเที่ยวหรือสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวได้รับการพัฒนา 2 แห่งต่อปี

3) แนวทางการพัฒนา/กลยุทธ์

- 1) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสู่สากล
- 2) การพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการ รูปแบบการท่องเที่ยวที่หลากหลาย ให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน
- 3) การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยว
- 4) การประชาสัมพันธ์และการตลาดด้านการท่องเที่ยว การส่งเสริมวิถีและวัฒนธรรมท้องถิ่น และการสร้างความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยว
- 5) การส่งเสริมการบูรณาการการบริหารจัดการการท่องเที่ยวและสนับสนุนความร่วมมือระหว่างประเทศ

2.1.7 ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

วิสัยทัศน์

“ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ชุมชนเข้มแข็ง เป็นประตูก้าการค้าการท่องเที่ยว การเกษตรมีศักยภาพ มีการพัฒนาอย่างสมดุล ยั่งยืน ตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ”

พันธกิจ

1. พัฒนาระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการที่ได้มาตรฐานบริการประชาชน
2. ส่งเสริมและพัฒนากการประกอบอาชีพแก่ประชาชน
3. ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนในระดับท้องถิ่น
4. ส่งเสริมสถาบันครอบครัวให้มีความเข้มแข็ง
5. ส่งเสริมและพัฒนาระบบการป้องกัน การดูแล และการรักษาสุขภาพ แก่ประชาชน
6. ส่งเสริมให้ประชาชนรู้จักสิทธิ หน้าที่ ตามกฎหมายในระบอบประชาธิปไตย
7. ส่งเสริมและบูรณาการระบบการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
8. ส่งเสริมระบบตรวจสอบการทำงานภาครัฐโดยภาคประชาชน
9. ส่งเสริมให้เกิดการบูรณาการการทำงานของทุกภาคส่วน
10. ส่งเสริมให้ภาคประชาชนเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น
11. บริหารจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัด
12. ส่งเสริมให้เกิดการลงทุนและการพาณิชย์กรรม
13. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน
14. จัดให้มีระบบบริหารจัดการพื้นที่สาธารณะ
15. อนุรักษ์พันธุ์พืช และเผยแพร่ ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางที่ 1 วางผังเมืองรองรับการขยายตัวของชุมชน

แนวทางที่ 2 พัฒนาระบบการคมนาคมขนส่งที่ได้มาตรฐาน

แนวทางที่ 3 พัฒนาระบบชลประทานให้ทั่วถึงและเพียงพอ

แนวทางที่ 4 ขยายเขตการบริการไฟฟ้า ประปา รองรับกาขยายตัวของชุมชน

แนวทางที่ 5 พัฒนาระบบระบายน้ำที่ได้มาตรฐานและทั่วถึง

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมคุณภาพชีวิต

แนวทางที่ 1 ส่งเสริมการผลิตพืชและสัตว์เศรษฐกิจของจังหวัด

แนวทางที่ 2 ส่งเสริมการประกอบอาชีพเสริมแก่ประชาชน

แนวทางที่ 3 ส่งเสริมการป้องกัน ดูแล และรักษาสุขภาพประชาชน

แนวทางที่ 4 ส่งเสริมสถาบันครอบครัวให้มีความเข้มแข็ง

แนวทางที่ 5 ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนในระดับท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

แนวทางที่ 1 บูรณาการการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อยของทุกภาคส่วน

แนวทางที่ 2 เสริมสร้างองค์ความรู้ประชาธิปไตย สิทธิ หน้าที่ และกฎหมายแก่ประชาชน

แนวทางที่ 3 ส่งเสริมและบูรณาการระบบการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของจังหวัด

แนวทางที่ 4 ส่งเสริมระบบการตรวจสอบการทำงานภาครัฐโดยประชาชน

แนวทางที่ 5 ส่งเสริมการรวมกลุ่มภาคประชาชนให้เข้มแข็ง

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การวางแผนการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว

แนวทางที่ 1 ส่งเสริมสนับสนุนการลงทุนให้เกิดแหล่งท่องเที่ยวใหม่

แนวทางที่ 2 พัฒนาศักยภาพด้านการบริการแก่นักท่องเที่ยว

แนวทางที่ 3 อนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวของส่วนรวม

แนวทางที่ 4 สร้างเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยว

แนวทางที่ 5 พัฒนาระบบบริหารจัดการในแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพ

แนวทางที่ 6 ส่งเสริมการลงทุนและการพาณิชยกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางที่ 1 บริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้ ดินและน้ำ โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

แนวทางที่ 2 พัฒนาระบบการกำจัดขยะและน้ำเสียให้ถูกสุขลักษณะโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

แนวทางที่ 3 ส่งเสริมให้ชุมชนปลอดมลภาวะ

แนวทางที่ 4 จัดให้มีระบบบริหารจัดการพื้นที่สาธารณะ

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การบริหารจัดการศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทางที่ 1 อนุรักษ์ ฟื้นฟู ส่งเสริม และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และ ภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทางที่ 2 จัดให้มีศูนย์การเรียนรู้และการอนุรักษ์ด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นในชุมชน

แนวทางที่ 3 จัดให้มีศูนย์การเฝ้าระวังทางวัฒนธรรมโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ 7 การบริหารจัดการทรัพยากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวทางที่ 1 พัฒนาบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวทางที่ 2 พัฒนาระบบการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวทางที่ 3 พัฒนาเครื่องมือ เครื่องจักรกลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวทางที่ 4 พัฒนาระบบการบริหารงานเชิงบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น



2.2 ยุทธศาสตร์ของเทศบาลนครอุบลราชธานี

นโยบายผู้บริหารเทศบาลนครอุบลราชธานี

1. นโยบายด้านการบริหาร

1.1 มุ่งให้ความสำคัญกับทุกภาคส่วนในการร่วมมือกันทั้งภาครัฐภาคเอกชน ตลอดจนประชาชนทุกคน ภายใต้กรอบแนวคิดที่ว่า “หากทุกส่วน ให้ความร่วมมือ ภารกิจใดๆ ย่อมสำเร็จตามเป้าหมาย” หรือยึดหลักการ ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ปัญหา และร่วมตรวจสอบ

1.2 ให้ความสำคัญกับบุคลากรของเทศบาลนครอุบลราชธานีทุกระดับ ถือว่าเขาเหล่านั้นเป็นกลไกอันสำคัญที่จะเป็นเครื่องมือการนำนโยบายไปปฏิบัติให้บังเกิดผลดีต่อพี่น้องประชาชน มุ่งส่งเสริม ความสำเร็จก้าวหน้าในอาชีพของพนักงานเทศบาล ตามความเหมาะสม

1.3 ใช้หลักการ “บริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี” เช่น ยึดหลักและแนวทางในการบริหารภายใต้หลัก “ธรรมาภิบาล”

1.4 ยึดผลประโยชน์ของประชาชนเป็นที่ตั้งมุ่งจัดปัญหาทุจริต คอรัปชั่นในทุกระดับ เน้นระบบการมีส่วนร่วมในการตรวจสอบ

1.5 ให้ความสำคัญกับชุมชนในเขตเทศบาล เปิดโอกาสและส่งเสริม ให้ชุมชนมีบทบาทหลักด้านแนวคิดด้านการพัฒนา ภายใต้หลักการ 1 ชุมชน 1 นโยบาย เพราะชุมชนเท่านั้นที่ทราบและเข้าใจปัญหาของชุมชน

1.6 ให้ความสำคัญกับภูมิปัญญาท้องถิ่น ซึ่งพื้นฐานสำคัญของจังหวัด อุบลราชธานี เป็นแหล่งอารยธรรมเจริญมาตั้งแต่อดีต ดังนั้นต้องรักษาและธำรงไว้ให้เจริญงอกงามต่อไป

2. นโยบายด้านโครงสร้างพื้นฐาน

2.1 ระบบสาธารณูปโภคต่างๆ ด้าน ต้องได้รับการพัฒนา ไฟฟ้าส่องสว่างทุกตรอก ทุกซอย ทุกถนน ระบบประปาต้องมีประสิทธิภาพ ตอบสนองความต้องการอย่างทั่วถึง โดยจะสานความร่วมมือกับหน่วยงานดังกล่าว ดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรม

2.2 พัฒนาและแก้ไขระบบระบายน้ำ ระบบคลองส่งน้ำ แหล่งกักเก็บน้ำ ให้ใช้การได้อย่างมีประสิทธิภาพ แก้ปัญหาน้ำท่วมขังให้หมดไป

2.3 พัฒนาถนน ทางสัญจรทุกตรอก ซอย ให้เดินทางโดยสะดวกปลอดภัย ถนนทุกถนน ซอยทุกซอย ต้องได้รับการแก้ไขโดยฉับพลัน ขจัดหลุมบ่อและสิ่งกีดขวางถนน ลดอุบัติเหตุทางถนน

2.4 เพิ่มเส้นทางจราจรทางลัดให้ประชาชนได้รับความสะดวก ลดการแออัดของการจราจร โดยเฉพาะจะพัฒนาถนนเลียบห้วยวังนอง และถนนเลียบแม่น้ำมูล ถนนเลียบบึงกาแซว ให้สำเร็จโดยเร็ว

2.5 จัดการระบบการจราจรให้มีประสิทธิภาพ ลดเวลาการเดินทาง ของประชาชนสู่เป้าหมายให้ลดลง 25% ทั้งนี้จะประสานการปฏิบัติ กับหน่วยงานที่รับผิดชอบดำเนินการอย่างรวดเร็ว

3. นโยบายด้านการศึกษาและการพัฒนาสังคม

3.1 ส่งเสริมจัดการศึกษา มุ่งให้เด็กและเยาวชนได้รับการศึกษาที่ดีและทั่วถึงให้ความสำคัญกับสื่อการสอนและเทคโนโลยีด้านการศึกษา มุ่งส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต

3.2 มุ่งพัฒนาสถานศึกษาในสังกัดเทศบาลนครอุบลราชธานี ให้เป็นสถานศึกษาที่ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน ในเขตเทศบาล พัฒนาบุคลากรด้านการศึกษาทุกระดับ เพื่อให้เขาเหล่านั้นมีองค์ความรู้ที่จะมาถ่ายทอดแก่นักเรียนได้อย่างมีคุณภาพ

3.3 ให้ความสำคัญกับบทบาทสตรี ให้สตรีเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาเทศบาล

3.4 ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม ให้ได้รับ การบริการสาธารณสุขอย่างเท่าเทียม เช่น คนพิการ ผู้สูงอายุ หรือผู้ติดเชื้อ โรคอันตราย เป็นต้น

3.5 ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาอาชีพ ให้กับคนในชุมชน ให้มีรายได้ เพียงพอ สำหรับการเลี้ยงชีพ ในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ

3.6 มุ่งส่งเสริมงานประเพณีของท้องถิ่น ให้มีความยิ่งใหญ่ ตอบสนองต่อนักท่องเที่ยว ตลอดจน ประชาสัมพันธ์ให้ทั่วถึงทั้งในประเทศและต่างประเทศ

3.7 ป้องกันและปราบปราม สร้างภูมิคุ้มกันแก่เด็กและเยาวชน ในการหลีกเลียง ขจัดปัญหา ยาเสพติดทุกรูปแบบและเป็นรูปธรรม ทั้งนี้ เพื่อให้เด็กและเยาวชนเติบโตขึ้นอย่างมีคุณภาพเป็นพลังที่เข้มแข็งแก่ชุมชนและประเทศชาติต่อไป

4. นโยบายด้านการสาธารณสุขและกีฬา

4.1 ให้ความร่วมมือ และสนับสนุนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการระงับและป้องกันโรคระบาดรุนแรง โดยเฉพาะโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา(โควิด-19)และโรคอื่นๆ มุ่งเน้นให้ประชาชนได้รับภูมิคุ้มกันอย่างทั่วถึงโดยเร็ว

4.2 พัฒนาการบริการ โดยจัดเจ้าหน้าที่เทศบาลประจำศูนย์บริการ สาธารณสุข เพื่อทำหน้าที่อำนวยความสะดวกให้กับพี่น้องประชาชนในเขตเทศบาล เมื่อมารับบริการตลอดเวลา

4.3 พัฒนาและส่งเสริมขีดความสามารถของศูนย์บริการสาธารณสุขของเทศบาลที่มีอยู่แล้ว ให้บริการในด้านการส่งเสริมสุขภาพอนามัยด้านการป้องกันและรักษาอนามัยส่วนบุคคล อนามัยชุมชน ให้มีประสิทธิภาพอย่างทั่วถึงและครอบคลุม

4.4 กำกับดูแลส่งเสริมให้เด็กแรกเกิด สตรีมีครรภ์ ผู้ป่วย และกลุ่มผู้สูงอายุ ภายใต้การดูแลของ ศูนย์บริการได้รับการบริการทางสาธารณสุขอย่างครบถ้วนและต่อเนื่อง

4.5 พัฒนาตลาดสดและแผงลอยให้สะอาด ปลอดภัย ปลอดภัยพิชภายใต้นโยบาย “ตลาดสดน่าซื้อ” ของรัฐบาลมุ่งให้ผู้มาใช้บริการได้รับความสะดวกสบาย รวมทั้งผู้ขาย ผู้ประกอบการ ให้ได้รับการอบรม สำหรับ

การเป็นผู้ประกอบการที่ดีเพื่อสุขภาพอนามัยของประชาชนในเขตเทศบาลและนักท่องเที่ยวที่เข้ามาพักหรือท่องเที่ยวในเขตเทศบาล มุ่งส่งเสริมปรับปรุง “ตลาดใหญ่” ให้เป็นแหล่งค้าขายอย่างหลากหลาย

4.6 ส่งเสริมการกีฬาทุกประเภท ให้มีศักยภาพทัดเทียมกับจังหวัดอื่น มุ่งการเป็นตัวแทนระดับชาติและส่งเสริมให้มี “ลานกีฬา” ทุกชุมชนทั้งนี้ เพื่อเป็นการส่งเสริมให้พี่น้องประชาชนเยาวชนได้เล่นกีฬาเป็นการพักผ่อนหย่อนใจและเป็นผลให้เขาเหล่านั้นห่างไกล จากยาเสพติดและการมั่วสุมทุกประเภท เป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

5. นโยบายด้านการรักษาสภาพแวดล้อมและการปรับปรุงเมือง

5.1 ส่งเสริมและกำกับดูแลการรักษาความสะอาดบ้านเมืองให้มีความสะอาดทุกเวลา จัดเจ้าหน้าที่เฝ้าระวังและการเก็บกวาดขยะมูลฝอยตามตรอกซอยอย่างมีประสิทธิภาพ มุ่งเน้นส่งเสริมการบริหารจัดการขยะแบบครบวงจร มีระบบการส่งเสริมการนำขยะกลับมาใช้ใหม่ หรือการแปรสภาพขยะเป็นปุ๋ยสำหรับการนำมาใช้ประโยชน์ต่อไป

5.2 ส่งเสริมการดำเนินการจัดการเรื่องระบบบำบัดน้ำเสีย ให้มีประสิทธิภาพและครอบคลุมพื้นที่ โดยเน้นเพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการช่วยกันรับผิดชอบในการบำบัด

5.3 ปรับปรุงสภาพแวดล้อม สภาพภูมิทัศน์ของเขตเทศบาล ให้สวยงามให้เกิดความตื่นตาตื่นใจแก่ประชาชนรวมทั้งนักท่องเที่ยวส่งเสริมการจัดสวนหย่อมตามเกาะกลางถนนหรือหัวมุมถนนให้มีความสวยงามและสอดคล้องกับระบบการจราจร พัฒนาได้รู้ ส่งเสริมและพัฒนาให้เป็น Street Food

5.4 พัฒนาสภาพเมืองเก่าให้กลับมารุ่งเรืองอีกครั้ง โดยมุ่งพัฒนา ให้เป็นเมืองแห่งศิลปวัฒนธรรมและสถาปัตยกรรมร่วมสมัย (Art City)

5.5 พัฒนาเทศบาลนครอุบลราชธานีให้เป็นเมืองแห่งคาเฟ่ (Café City) อันจะสอดคล้องรับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

วิสัยทัศน์ “ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน พัฒนานครอุบล เป็นเมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืน ”

ยุทธศาสตร์การพัฒนา ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาเศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาระบบบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาเมืองอัจฉริยะ

พันธกิจ

1. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน ระบบจราจร และผังเมือง
2. พัฒนาคุณภาพชีวิต ด้านเศรษฐกิจ/สังคมและสิ่งแวดล้อม
3. พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการภายในองค์กร
4. พัฒนาเมืองน่าอยู่ให้ทันสมัย

เป้าประสงค์

1. มีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่เอื้อประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของประชาชนในพื้นที่
2. พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ ให้มีความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ชุมชนเกิดความสมานฉันท์ อยู่ดีกินดี ได้รับการดูแลอย่างถูกต้องและเหมาะสม
3. เด็กและเยาวชนได้รับการศึกษาเรียนรู้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ มีความเป็นเลิศทางด้านวิชาการ ด้านการกีฬาเพื่อสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง และมีภูมิคุ้มกันทางสังคมที่ดี
4. การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคม ให้ประชาชนมีการประกอบอาชีพและมีรายได้เพิ่มขึ้น มีศักยภาพการผลิตสินค้าและบริการ ส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
5. พัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและฟื้นฟูแหล่งน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ อนุรักษ์และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ
6. พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการภายในองค์กร ให้ประชาชนมีความพึงพอใจในการรับบริการจากหน่วยงานภาครัฐ
7. พัฒนาเมืองแบบองค์รวมเป็นเมืองน่าอยู่และทันสมัย (Smart City)

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

1. มีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่เอื้อประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของประชาชนในพื้นที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 80
2. การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ มีความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ชุมชนเกิดความสมานฉันท์ อยู่ดีกินดี ได้รับการดูแลอย่างถูกต้องและเหมาะสมเพิ่มขึ้นร้อยละ 90
3. จำนวนเด็กและเยาวชนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ มีความเป็นเลิศทางวิชาการ และกีฬาเพิ่มขึ้นร้อยละ 80
4. การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคม ส่งเสริมให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น มีศักยภาพในการผลิตสินค้าและบริการ ส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพิ่มขึ้นร้อยละ 80
5. พัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและฟื้นฟูแหล่งน้ำ สามารถบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติเพิ่มขึ้นร้อยละ 90
6. การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการภายในองค์กร ทำให้ประชาชนมีความพึงพอใจในการรับบริการจากหน่วยงานภาครัฐเพิ่มขึ้นร้อยละ 90

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

- 1) ปรับปรุงและพัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ
- 2) ปรับปรุงและพัฒนาระบบจราจร
- 3) ปรับปรุงและพัฒนาการวางผังเมือง

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจ

- 1) การแก้ไขปัญหาความยากจนและเพิ่มรายได้ของประชาชน
- 2) ส่งเสริมสินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชน
- 3) ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวและการให้บริการ
- 4) ปรับปรุงและพัฒนาการคมนาคมขนส่ง

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- 1) สร้างจิตสำนึกในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 2) ปรับปรุงและพัฒนาระบบบำบัดน้ำเสีย
- 3) ปรับปรุงและพัฒนาระบบกำจัดขยะมูลฝอย
- 4) ปรับปรุงและพัฒนาแม่น้ำ แหล่งน้ำธรรมชาติ
- 5) ปรับปรุงและพัฒนาสภาพภูมิทัศน์ของเมือง
- 6) ปรับปรุงและพัฒนาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ

4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

- 1) ปรับปรุงและพัฒนากิจการดำเนินการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน
- 2) ปรับปรุงและพัฒนาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- 3) จัดระเบียบชุมชนในการสร้างความปลอดภัยและเป็นระเบียบเรียบร้อย
- 4) รณรงค์ ประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ให้ความรู้ และสร้างความเข้มแข็งของชุมชน เพื่อป้องกันปัญหาเสพติด
- 5) ส่งเสริมสุขภาพอนามัย และให้ความรู้แก่ประชาชน
- 6) จัดการสุขาภิบาลชุมชนและสถานที่
- 7) ส่งเสริมและพัฒนาสวัสดิการสังคมให้แก่ประชาชน
- 8) ปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอน หลักสูตร สื่อการเรียนการสอน และเทคโนโลยีทางการศึกษา
- 9) ปรับปรุงและพัฒนาการบริหารจัดการด้านการศึกษา
- 10) จัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียน
- 11) ส่งเสริมเอกลักษณ์และประเพณีท้องถิ่น
- 12) ส่งเสริมและทำนุบำรุงศาสนา
- 13) ส่งเสริมภาครัฐ / เอกชน / ประชาชน ในการมีส่วนร่วมพัฒนาการเมืองการปกครองระบอบประชาธิปไตย

- 14) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน
- 15) ส่งเสริมและพัฒนา กีฬาสาธิต และกีฬาพื้นบ้าน
- 16) ส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการและการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์

- 1) ปรับปรุงและพัฒนาระบบการปฏิบัติงาน
- 2) ปรับปรุงและพัฒนาบุคลากร
- 3) ปรับปรุงและพัฒนาเครื่องมือ เครื่องใช้ และสถานที่ในการปฏิบัติงาน
- 4) ปรับปรุงและพัฒนารายได้
- 5) ส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินงานของท้องถิ่น
- 6) ปรับปรุงและพัฒนาระบบปฏิบัติงานและเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ
- 7) ส่งเสริมและพัฒนาการแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์กับหน่วยงานอื่น ภายในประเทศและต่างประเทศ
- 8) ส่งเสริมและพัฒนาการบูรณาการแผนงาน โครงการ และกิจกรรมของหน่วยงาน

6. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเมืองอัจฉริยะ

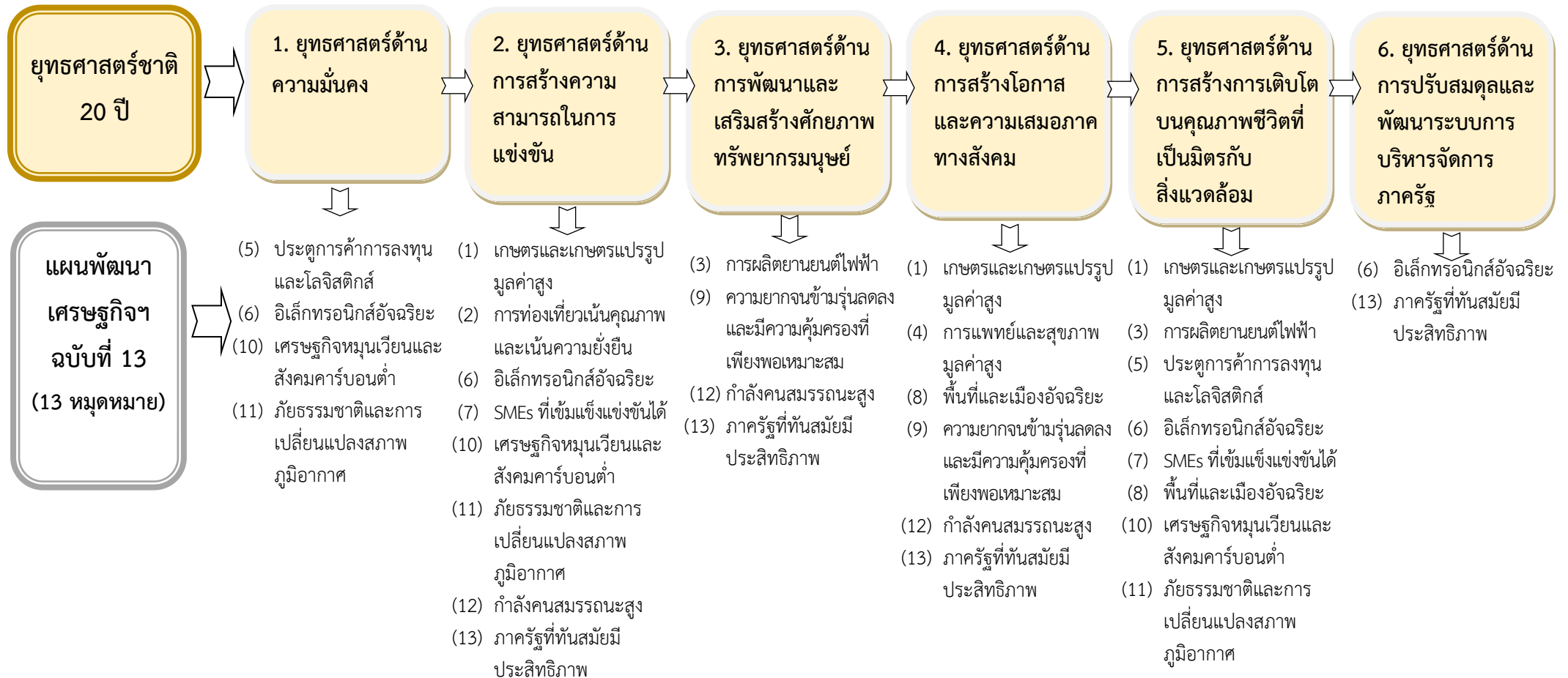
- 1) ปรับปรุงและพัฒนาระบบเทคโนโลยีเมืองอัจฉริยะ (Smart City)
- 2) ส่งเสริมและการบูรณาการร่วมกันหน่วยงานในพื้นที่

จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของเทศบาลนครอุบลราชธานี

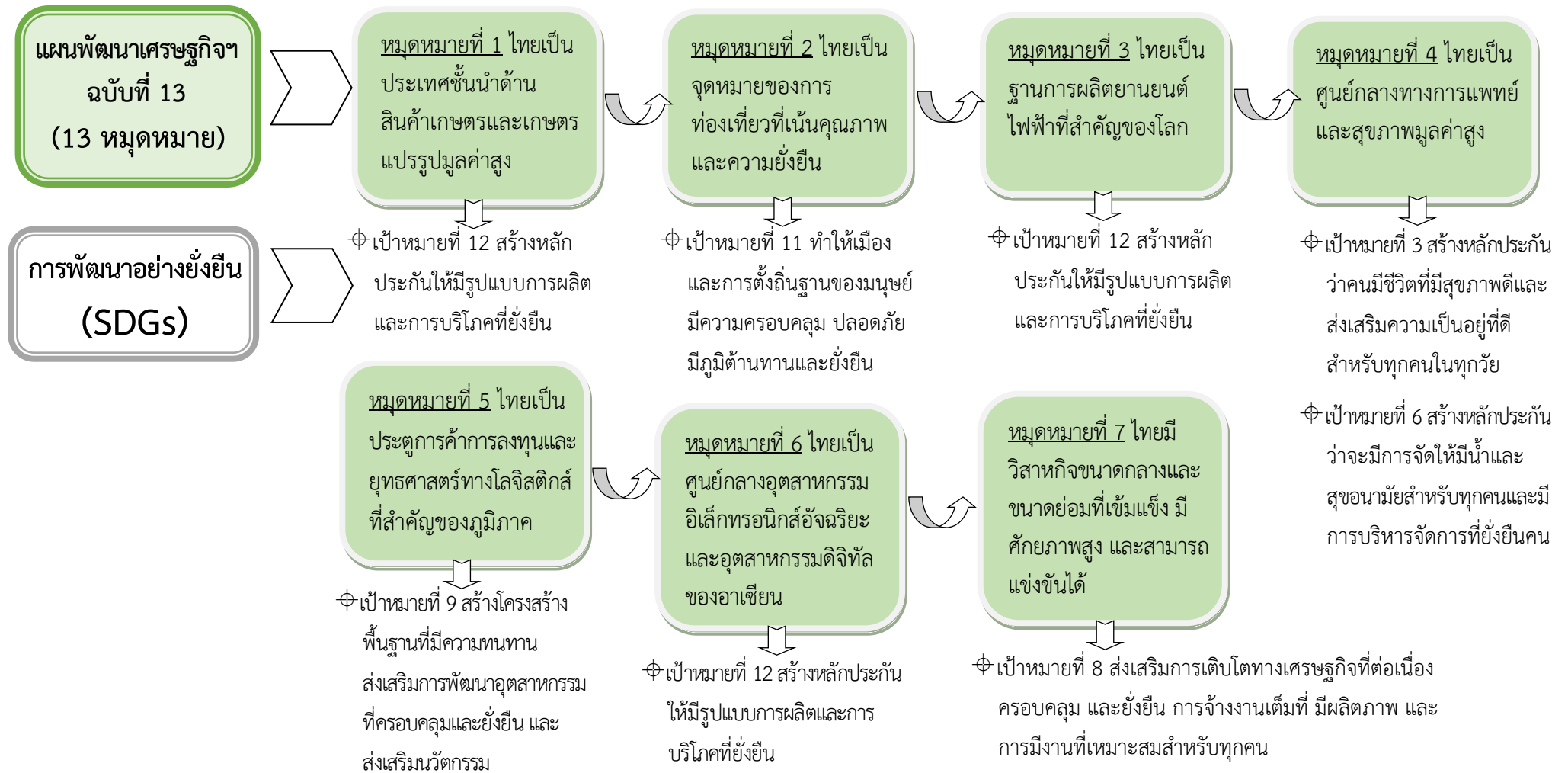
จากการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและศักยภาพของเทศบาลนครอุบลราชธานี จึงกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) เทศบาลฯ ไว้ 3 ประเด็น คือ

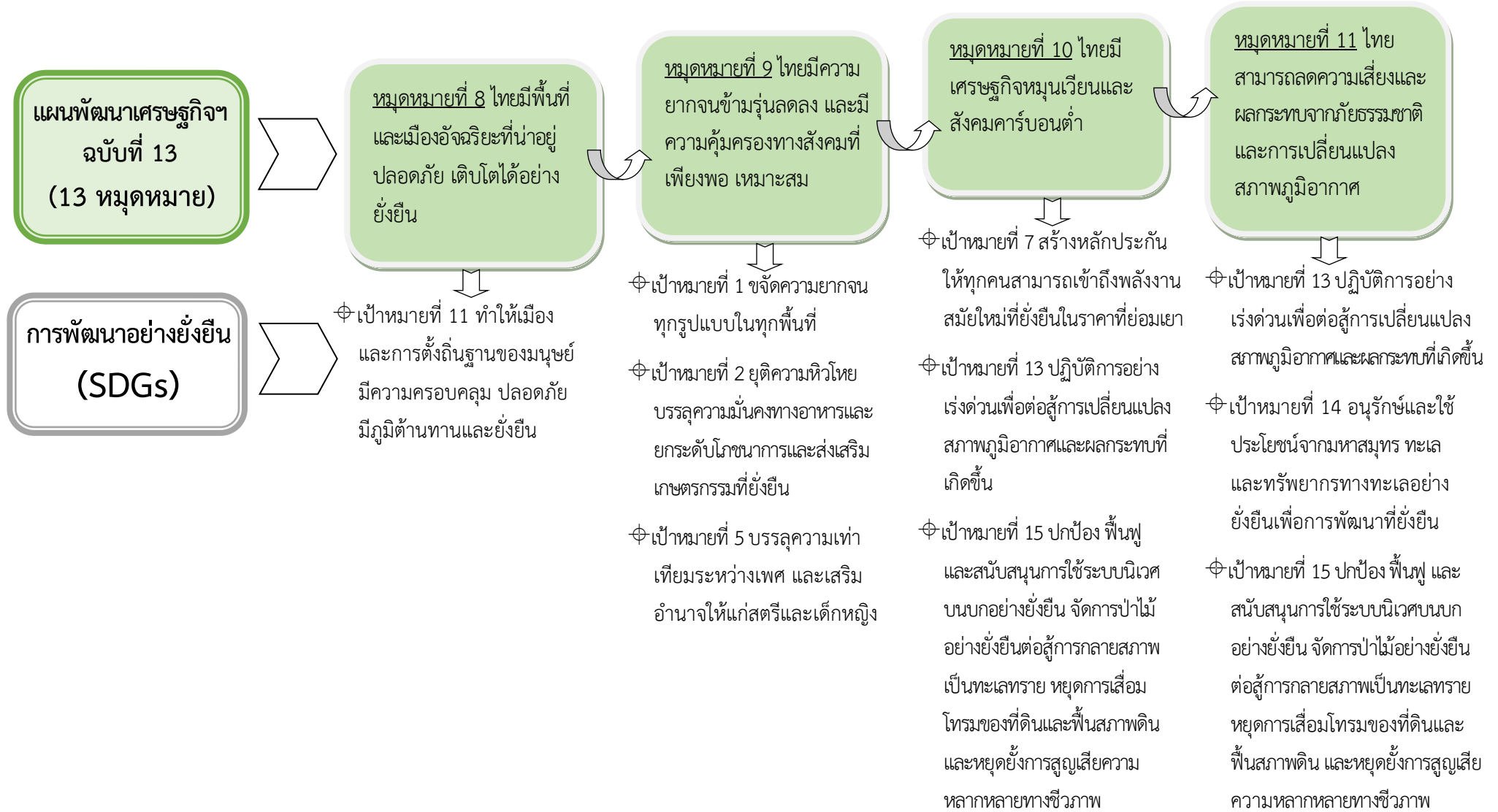
1. การพัฒนาโครงการสร้างพื้นฐานและสิ่งแวดล้อมของเมืองให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน สวยงาม และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สอดคล้องและเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาของจังหวัดอุบลราชธานี เพื่อให้ประชาชนใช้ชีวิตอย่างมีความสุข ปลอดภัย
2. การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน สร้างเสริมความเข้มแข็งของชุมชน พัฒนาให้เป็นเมืองแห่งโอกาส เมืองแห่งความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เมืองที่มีการจัดการขยะอย่างครบวงจรและการใช้พลังงานทดแทน เพื่อให้ประชาชนทุกช่วงวัยมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นในทุกมิติ
3. การพัฒนาระบบบริหารงาน พัฒนาระบบเทคโนโลยีเมือง (Smart City) พัฒนาระบบเทคโนโลยีด้านการท่องเที่ยว (Smart Tourism) มุ่งสนองตอบต่อการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน และสนองตอบต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

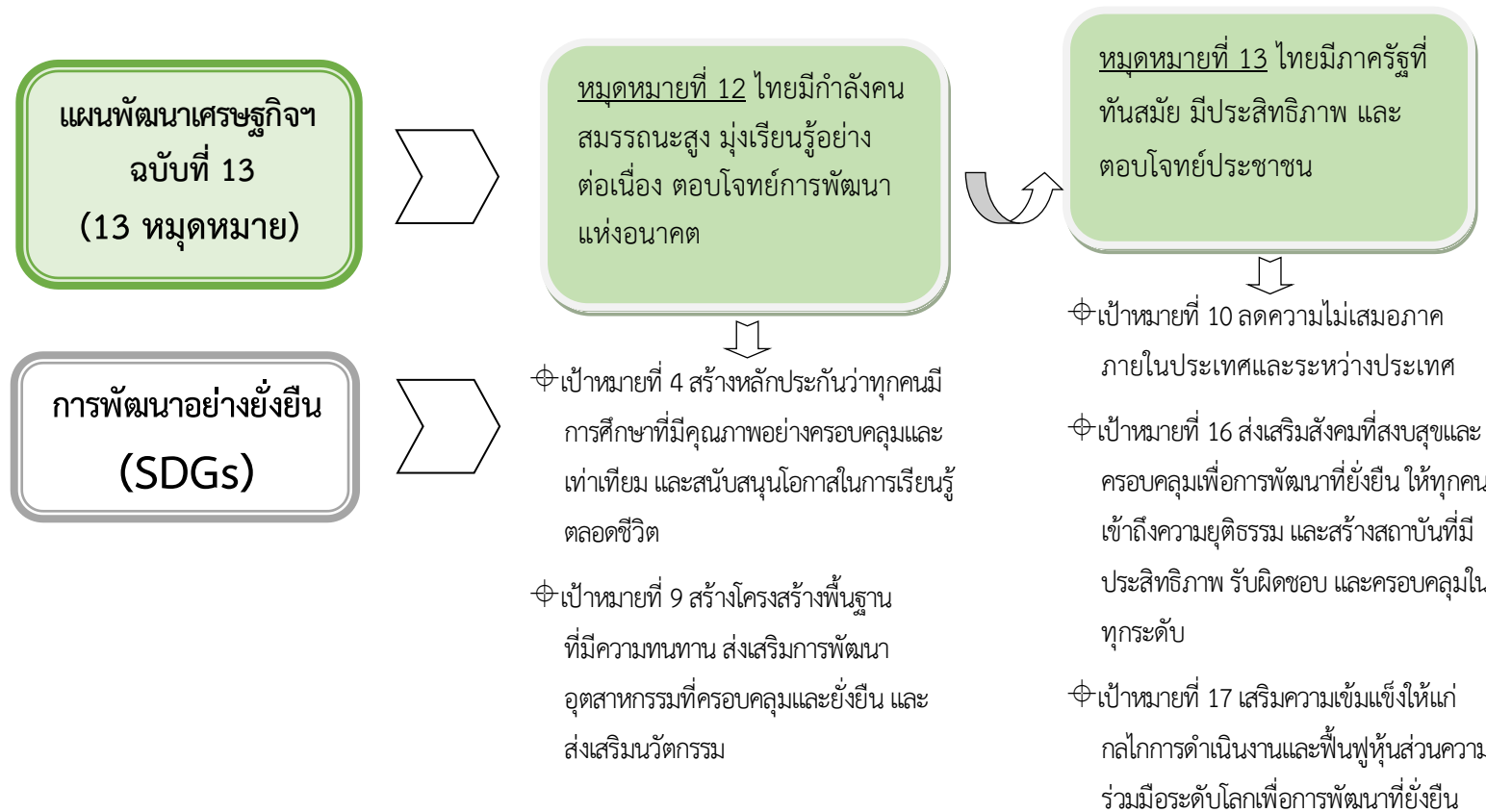
ความเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี กับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ฉบับที่ 13



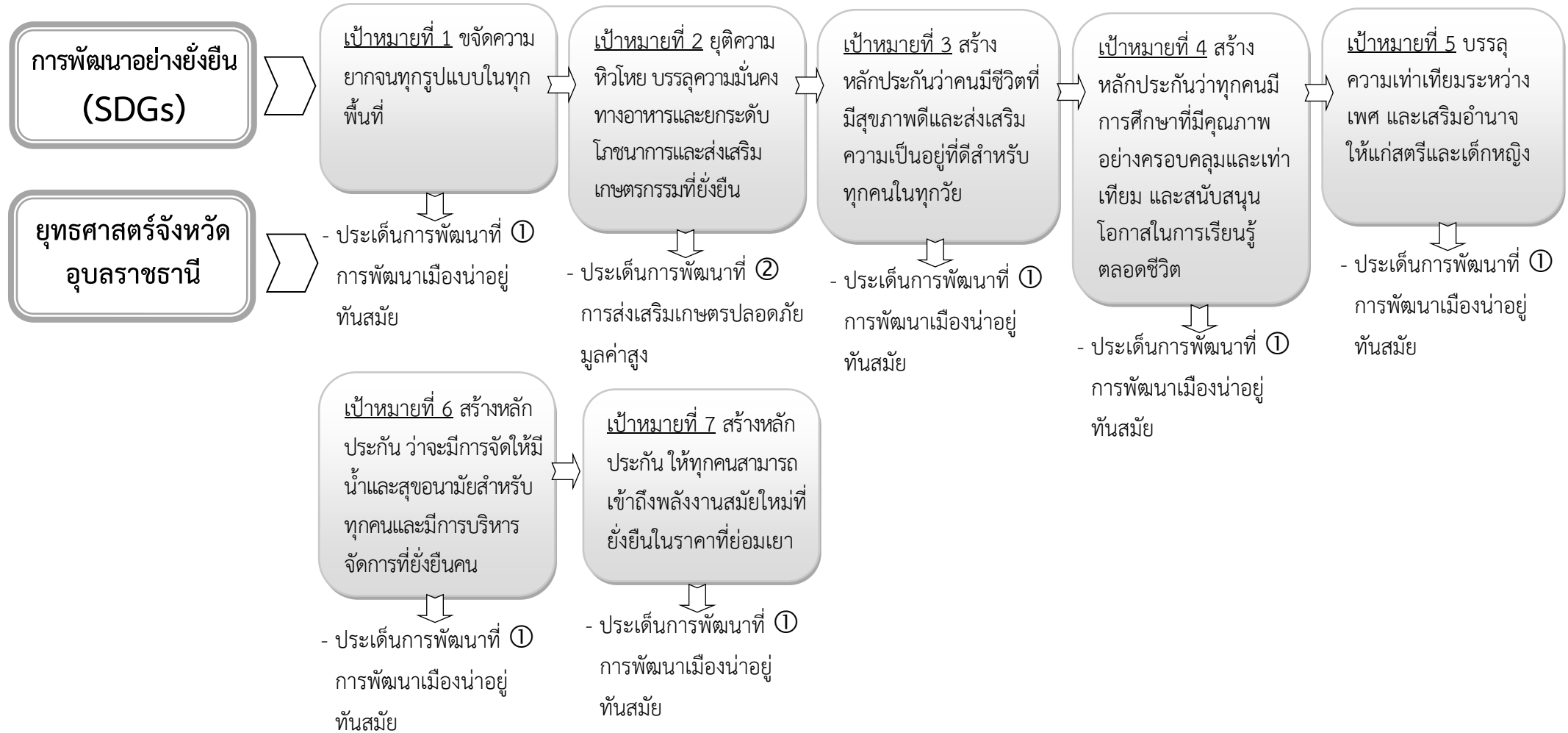
ความเชื่อมโยงระหว่าง 13 หมายเหตุ ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ฉบับที่ 13 กับการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDGs)

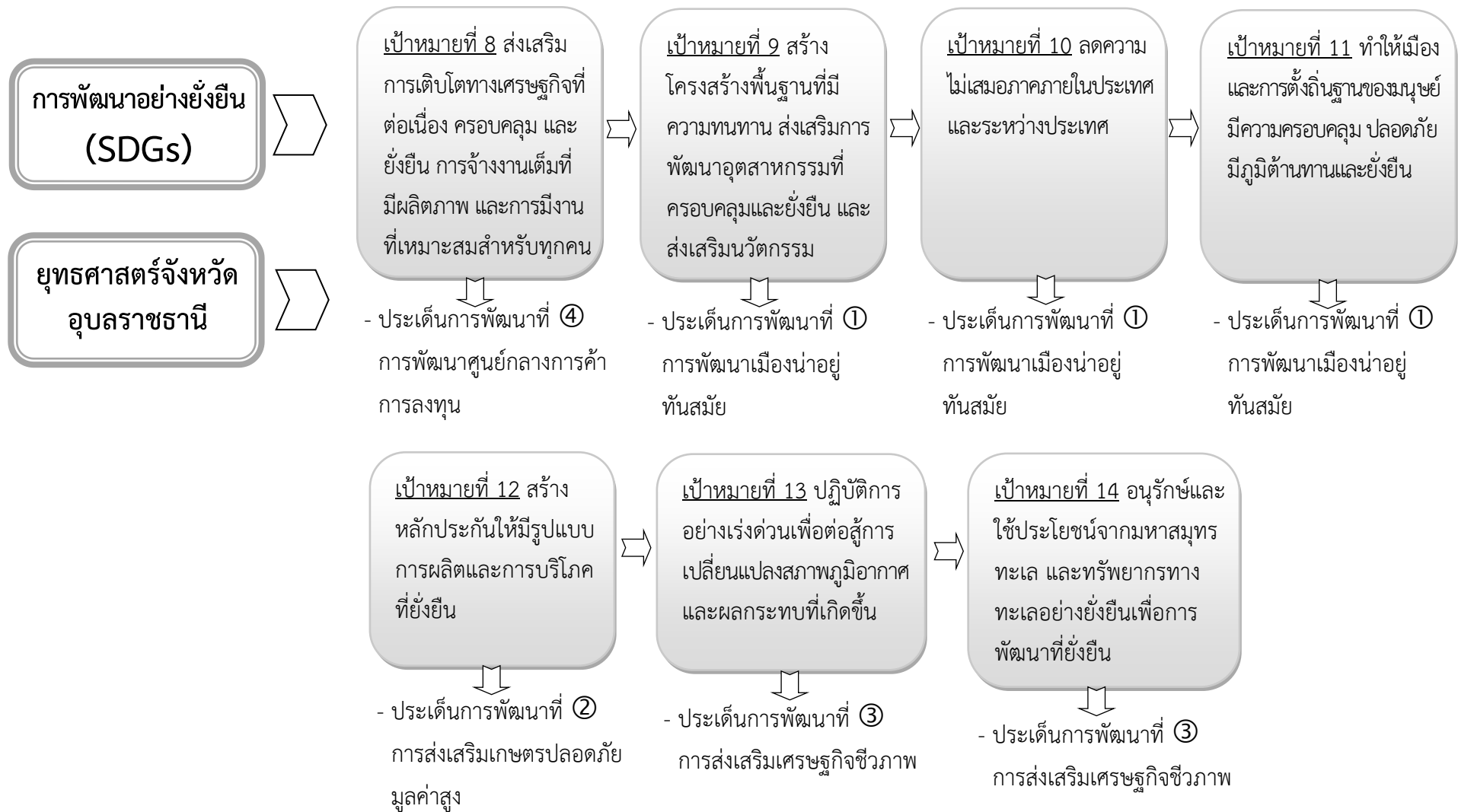


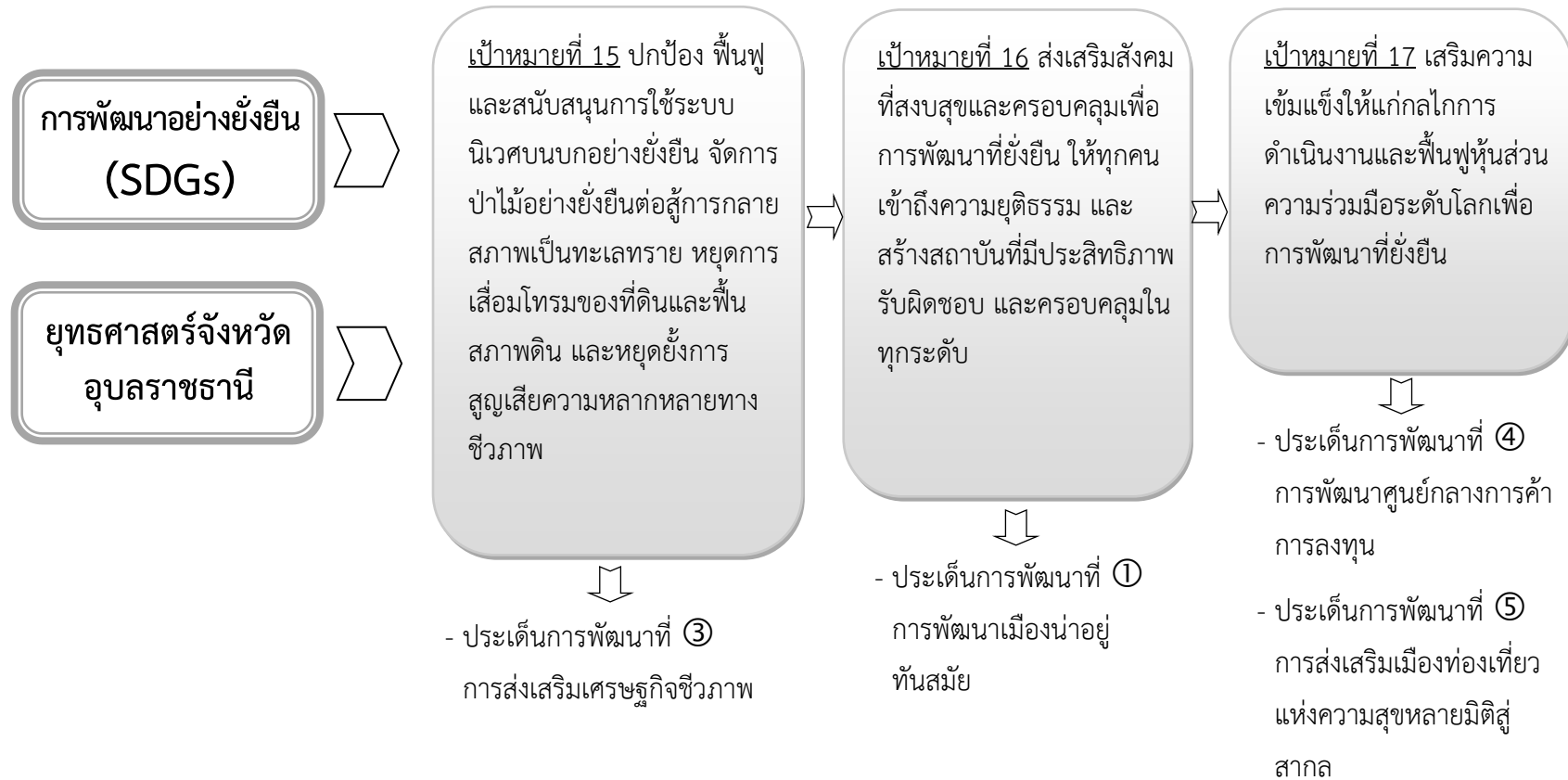




ความเชื่อมโยงระหว่าง การพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDGs) กับ ยุทธศาสตร์จังหวัดอุบลราชธานี







ความเชื่อมโยงระหว่าง ยุทธศาสตร์จังหวัดอุบลราชธานี กับ ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในจังหวัด



ความเชื่อมโยงระหว่าง ยุทธศาสตร์พัฒนาของ อปท. ในจังหวัด กับ ยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลนครอุบลราชธานี





2.3 การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาเทศบาลนครอุบลราชธานี

2.3.1 การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลนครอุบลราชธานี (SWOT)

การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาของเทศบาลนครอุบลราชธานี ในปัจจุบัน เป็นการประเมินโดยวิเคราะห์ถึงโอกาสและภาวะคุกคามหรือข้อจำกัด อันเป็นสภาวะแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาของเทศบาล รวมทั้งการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน อันเป็นสภาวะแวดล้อมภายใน ซึ่งทั้งหมดเป็นการประเมินสถานภาพของเทศบาลนครอุบลราชธานีในปัจจุบัน ซึ่งเป็นการตอบคำถามว่า “ปัจจุบันเทศบาลมีสถานภาพการพัฒนาอยู่จุดไหน” สำหรับใช้เป็นประโยชน์ในการกำหนดการดำเนินงานในอนาคตโดยใช้เทคนิค SWOT analysis ในการพิจารณาถึงปัจจัยภายใน ได้แก่ จุดแข็ง (Strength-S) จุดอ่อน (Weak-W) และปัจจัยภายนอก ได้แก่ โอกาส (Opportunity-O) และอุปสรรค (Threat-T) เป็นเครื่องมือ

ผลการวิเคราะห์ศักยภาพของเทศบาลนครอุบลราชธานี

จุดแข็ง	จุดอ่อน
ด้านเศรษฐกิจ	
1. เป็นที่ตั้งศูนย์กลางด้านเศรษฐกิจ การค้า การลงทุนของจังหวัด รวมถึงด้านอื่นๆ	1. ประชาชนบางส่วนยังขาดการส่งเสริมอาชีพ และสนับสนุนด้านความรู้และทักษะที่จำเป็นในด้านการผลิต การบริหารจัดการ การตลาด ทำให้ไม่สามารถเพิ่มผลผลิตหรือขยายกิจการให้เติบโตได้เท่าที่ควร
2. มีระบบโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวกที่สามารถรองรับการพัฒนาเป็นศูนย์กลางด้านการเดินทาง การค้าการลงทุน การท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน	2. ระบบโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวกยังไม่ได้มาตรฐาน ครอบคลุม และเพียงพอ
3. มีแหล่งท่องเที่ยวหลากหลายและมีงานประเพณีแห่เทียนพรรษาที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวจำนวนมากทุกปี โดยเทศบาลนครอุบลราชธานีเป็นหนึ่งในหน่วยงานหลักที่ให้การสนับสนุน	3. การบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวยังไม่ได้มาตรฐาน ขาดการพัฒนาการท่องเที่ยวในรูปแบบ Smart Tourism ซึ่งเหมาะสมกับยุคปัจจุบัน

จุดแข็ง	จุดอ่อน
ด้านสังคม	
4. มีประเพณีแห่งเทียนพรรษาที่ยิ่งใหญ่และประชาชนในท้องถิ่นมีความรักและหวงแหนวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นของตน	4. คนรุ่นใหม่ให้ความสนใจ หวงแหนสืบทอดประเพณีท้องถิ่นค่อนข้างน้อย และมีค่านิยมที่เปลี่ยนไปสู่กระแสบริโภคนิยม ขาดจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม
5. ในเขตเทศบาลมีวัดตั้งอยู่จำนวนมากที่เป็นสถานที่ท่องเที่ยวทางศาสนาและวัฒนธรรม	5. ยังขาดการจัดระบบข้อมูลสารสนเทศและสถานที่ท่องเที่ยวในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์เพื่อสนับสนุนการหาข้อมูลด้านการท่องเที่ยว
6. มีปราชญ์และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีศักยภาพ	6. ขาดการถ่ายทอดองค์ความรู้และประสบการณ์ให้คนรุ่นใหม่ได้สืบทอด
7. เป็นที่ตั้งของของโรงพยาบาลศูนย์และโรงพยาบาลเอกชนหลายแห่งที่มีศักยภาพและความพร้อมอยู่ใกล้และสะดวกและอาสาสมัครสาธารณสุขมูลฐานที่มีศักยภาพสามารถให้บริการด้านสาธารณสุขขั้นพื้นฐานแก่ประชาชนได้ดี	7. ประชาชนบางกลุ่มยังขาดการดูแลเอาใจใส่ใจด้านสุขภาพและอนามัยสิ่งแวดล้อม
8. หน่วยงานภาครัฐในพื้นที่ทำงานเป็นเครือข่าย และมีบุคลากรที่พร้อมปฏิบัติหน้าที่ในการให้บริการสาธารณสุขแก่ประชาชน	
ด้านการศึกษา	
9. เป็นศูนย์รวมสถานศึกษาจำนวนมากที่มีศักยภาพและความพร้อมในการสนับสนุนให้เทศบาลนครอุบลฯ ได้มีบทบาทในการจัดการศึกษาในระดับท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ	9. ผู้เรียนของสถานศึกษาในสังกัดส่วนใหญ่เป็นผู้ด้อยโอกาส

จุดแข็ง	จุดอ่อน
ด้านผังเมือง	
10. มีการปรับปรุงผังเมืองรวมร่วมกับโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดอุบลราชธานีและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพื้นที่ใกล้เคียง	10. การจัดการใช้ประโยชน์จากที่ดินและการผังเมืองยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ทำให้การพัฒนาและขยายเขตเมืองไม่สามารถทำได้อย่างเต็มที่
ด้านเทคโนโลยี	
11. เทศบาลนครอุบลราชธานีมีที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ศูนย์กลางความเจริญและมีความพร้อมด้านเทคโนโลยี	11. ยังขาดการผลักดันด้านการใช้เทคโนโลยีเพื่อการบริหารและบริการประชาชน และการพัฒนาระบบเทคโนโลยีเมือง (Smart City)
ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	
12. มีทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลายและสวยงาม	12. ประชาชนขาดจิตสำนึกในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และขยะมูลฝอยของปริมาณเพิ่มมากขึ้น ไม่สามารถกำจัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ
โอกาส	อุปสรรค
ด้านเศรษฐกิจ	
1. รัฐบาลและจังหวัดฯ มีเป้าหมายการส่งเสริมด้านการค้าการลงทุนเพื่อการกระตุ้นเศรษฐกิจตั้งแต่ระดับฐานราก	1. ความผันผวนของเศรษฐกิจโลก ทำให้การพัฒนา/การขยายตัวทางเศรษฐกิจชะลอตัว
2. นโยบายของภาครัฐในการสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านทำให้เกิดการลงทุนพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานระบบสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับการพัฒนา	2. ความไม่ต่อเนื่องของนโยบายรัฐบาลและการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง ทำให้การพัฒนาไม่เป็นไปตามแผน
3. รัฐบาลโดยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และททท.ให้ความสำคัญด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อสร้างรายได้และกระตุ้นเศรษฐกิจ	3. งบประมาณสนับสนุนจากภาครัฐมีไม่เพียงพอ

โอกาส	อุปสรรค
ด้านสังคม	
4. รัฐบาลโดยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และททท. ให้ความสำคัญด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเพื่อสร้างรายได้และกระตุ้นเศรษฐกิจ	4. งบประมาณดำเนินการส่วนใหญ่มาจากภาครัฐ ภาคเอกชนยังขาดการมีส่วนร่วม ทำให้การจัดงานขาดความหลากหลายและน่าสนใจ
5. รัฐบาลให้ความสำคัญด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและศาสนาเพื่อสร้างรายได้และกระตุ้นเศรษฐกิจ	5. วัดยังขาดการสนับสนุนด้านงบประมาณและเทคโนโลยี ในการจัดทำระบบจัดเก็บข้อมูลแบบอิเล็กทรอนิกส์เพื่อสนับสนุนข้อมูลด้านการท่องเที่ยว
6. ประชาชนสามารถเข้ารับการรักษายาบาลในโรงพยาบาลได้ง่ายและมีความสะดวก	6. ขาดการสนับสนุนจากภาครัฐในการส่งเสริมการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ของปราชญ์และภูมิปัญญาท้องถิ่นให้คนรุ่นใหม่
7. หน่วยงานภาครัฐกระตุ้นการตื่นตัวของผู้บริโภคสู่การบริโภคอาหารปลอดภัย อาหารเพื่อสุขภาพ	7. การเข้ารับการรักษาในสถานพยาบาล ของประชาชนบางส่วนยังมีข้อจำกัดเนื่องจากมีผู้ใช้บริการจำนวนมากหรือขาดแคลนด้านกำลังทรัพยากรในการรักษา
8. มีการสนับสนุนงบประมาณในการดูแลผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ ผู้ป่วยเอดส์คนยากจน เป็นต้น	8. ประชาชนยังมีพฤติกรรมการบริโภคอาหารที่ไม่มีประโยชน์และปลอดภัยต่อสุขภาพ
ด้านการศึกษา	
9. นโยบายของภาครัฐในการให้ความสำคัญด้านการพัฒนาการศึกษาเป็นลำดับขั้นๆ	9. อาคารสถานที่ - แหล่งเรียนรู้ไม่เพียงพอต่ออัตราส่วนกับจำนวนนักเรียน
ด้านผังเมือง	
10. พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ.2518 และที่แก้ไขเพิ่มเติมเป็นกรอบแนวทางการในการพัฒนาและวางผังเมืองอย่างเป็นระบบ	10. ประชาชนยังขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมาย กฎระเบียบด้านการผังเมือง ทำให้การใช้ประโยชน์ที่ดินและการผังเมืองไม่มีประสิทธิภาพ

โอกาส	อุปสรรค
ด้านเทคโนโลยี	
11. ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีด้านการการค้า การลงทุนผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ระบบอิเล็กทรอนิกส์	11. ประชาชนยังขาดความรู้ ความเข้าใจหรือขาดการสนับสนุนด้านเทคโนโลยีจากภาครัฐหรือหน่วยงานภาคเอกชน
ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	
12. กระแสการดูแลสุขภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อช่วยส่งเสริมด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต และช่วยในการแก้ไขปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	12. ปัญหาการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและการทำลายสิ่งแวดล้อม ส่งผลให้ปริมาณขยะ ปัญหาน้ำเสีย และปัญหามลพิษทางอากาศเพิ่มมากขึ้น

SWOT MATRIX

จากข้อมูลการวิเคราะห์ศักยภาพของเทศบาลนครอุบลราชธานี นำมาจัดทำกลยุทธ์ได้ดังนี้

แสดงจุดแข็ง (Strength) และโอกาส (Opportunity) ของเทศบาลนครอุบลราชธานี

จุดแข็ง (Strength)	โอกาส (Opportunity)	SO : เชิงรุก
1. เป็นที่ตั้งศูนย์กลางด้านเศรษฐกิจ การค้า การลงทุนของจังหวัด รวมถึงด้านอื่นๆ	1. รัฐบาลและจังหวัดฯ มีเป้าหมายการส่งเสริมด้านการค้าการลงทุนเพื่อการกระตุ้นเศรษฐกิจตั้งแต่ระดับฐานราก	1. การส่งเสริมการค้า การลงทุนให้กับประชาชนในฐานะที่เทศบาลนครอุบลฯ เป็นศูนย์กลางด้านเศรษฐกิจฯ ของจังหวัด
2. มีระบบโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวกที่สามารถรองรับการพัฒนาเป็นศูนย์กลางด้านการเดินทาง การค้าการลงทุน การท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน	2. นโยบายของภาครัฐในการสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านทำให้เกิดการลงทุนพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานระบบสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับการพัฒนา	2. ส่งเสริมการใช้ระบบสาธารณูปโภคที่ได้เปรียบ เพื่อเพิ่มโอกาสด้านการค้า การลงทุน และพัฒนาเมืองไปสู่การเป็นเมืองอัจฉริยะ Smart City ที่รองรับการเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน

จุดแข็ง (Strength)	โอกาส (Opportunity)	SO : เชิงรุก
3. มีแหล่งท่องเที่ยวหลากหลายและมีงานประเพณีแห่เทียนพรรษาที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวจำนวนมากทุกปี โดยเทศบาลนครอุบลราชธานีเป็นหนึ่งในหน่วยงานหลักที่ให้การสนับสนุน	3.รัฐบาลโดยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และททท. ให้ความสำคัญด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเพื่อสร้างรายได้และกระตุ้นเศรษฐกิจ	3. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วนในการพัฒนาเครือข่ายการท่องเที่ยวภายในเขตเทศบาลฯ ในเขตจังหวัด และจังหวัดใกล้เคียง เพื่อเชื่อมโยงไปสู่การท่องเที่ยวในประเทศเพื่อนบ้าน
4. มีประเพณีแห่เทียนพรรษาที่ยิ่งใหญ่และประชาชนในท้องถิ่นมีความรักและหวงแหนวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นของตน	4. รัฐบาลให้ความสำคัญด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและศาสนาเพื่อสร้างรายได้และกระตุ้นเศรษฐกิจ	4. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในการสนับสนุนการจัดงานประเพณีแห่เทียนพรรษาหรือประเพณีท้องถิ่นให้มีความน่าสนใจและหลากหลาย
5. ในเขตเทศบาลมีวัดตั้งอยู่จำนวนมากที่เป็นสถานที่ท่องเที่ยวทางศาสนาและวัฒนธรรม	5. รัฐบาลให้ความสำคัญด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและศาสนาเพื่อสร้างรายได้และกระตุ้นเศรษฐกิจ	5. ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาและวัฒนธรรมผ่านวัดที่ได้เปรียบ โดยผ่านการสนับสนุนงบประมาณหรือการจัดทำโครงการโดยผ่านความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
6. มีปราชญ์และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีศักยภาพ	6. รัฐบาลให้ความสำคัญด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและศาสนาเพื่อสร้างรายได้และกระตุ้นเศรษฐกิจ	6. ส่งเสริมหรือจัดทำหลักสูตรท้องถิ่นเกี่ยวกับความรู้หรือประสบการณ์ของปราชญ์และภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อเป็นการรักษาความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นไม่ให้สูญหายไปตามกาลเวลา
7. เป็นที่ตั้งของของโรงพยาบาลศูนย์และโรงพยาบาลเอกชนหลายแห่งที่มีศักยภาพและความพร้อมอยู่ใกล้และสะดวกและอาสาสมัครสาธารณสุขมูลฐานที่มีศักยภาพสามารถให้บริการด้านสาธารณสุขขั้นพื้นฐานแก่ประชาชนได้ดี	7.ประชาชนสามารถเข้ารับการรักษาพยาบาลในโรงพยาบาลได้ง่ายและมีความสะดวก	7. พัฒนาระบบการป้องกันควบคุมโรค การส่งเสริมสุขภาพ การรักษาเบื้องต้น การฟื้นฟูสภาพคนพิการและผู้สูงอายุ โดยร่วมกับภาคีเครือข่ายทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ประชาชน

จุดแข็ง (Strength)	โอกาส (Opportunity)	SO : เชิงรุก
8. หน่วยงานภาครัฐในพื้นที่ทำงานเป็นเครือข่าย และมีบุคลากรที่พร้อมปฏิบัติหน้าที่ในการให้บริการสาธารณสุขแก่ประชาชน	8. หน่วยงานภาครัฐกระตุ้นการตื่นตัวของผู้บริโภคสู่การบริโภคอาหารปลอดภัยอาหารเพื่อสุขภาพอย่างต่อเนื่อง	8. พัฒนาบุคลากรและส่งเสริมการทำงานแบบมีเครือข่ายเพื่อร่วมกันให้บริการทางสาธารณสุขกับประชาชนอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ
9. เป็นศูนย์รวมสถานศึกษาจำนวนมากที่มีศักยภาพและความพร้อมในการสนับสนุนให้เทศบาลนครอุบลฯ ได้มีบทบาทในการจัดการศึกษาในระดับท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ	9. นโยบายของภาครัฐในการให้ความสำคัญด้านการพัฒนาการศึกษาเป็นลำดับต้นๆ	9. ส่งเสริมให้มีการพัฒนาความร่วมมือกับสถาบันการศึกษา เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา
10. มีการปรับปรุงผังเมืองรวมร่วมกับโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดอุบลราชธานีและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพื้นที่ใกล้เคียง	10. พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518 และที่แก้ไขเพิ่มเติมเป็นกรอบแนวทางการในการพัฒนาและวางผังเมืองอย่างเป็นระบบ	10. ควบคุมบังคับใช้กฎหมายด้านการผังเมืองเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากที่ดินและการผังเมืองอย่างเคร่งครัด
11. เทศบาลนครอุบลราชธานีมีที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ศูนย์กลางความเจริญและมีความพร้อมด้านเทคโนโลยี	11. ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีด้านการการค้า การลงทุนผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตระบบอิเล็กทรอนิกส์	11. ส่งเสริมและสนับสนุนหลักสูตรด้านเทคโนโลยีกับสถานศึกษา และพัฒนาระบบเทคโนโลยีเมือง Smart City
12. มีทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลายและสวยงาม	12. กระแสการดูแลรักษาสีงแวดล้อม เพื่อช่วยส่งเสริมด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตและช่วยในการแก้ไขปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	12. กระตุ้น สนับสนุนและส่งเสริมให้ประชาชนมีจิตสำนึกและมีส่วนร่วมในการดูแล รักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง

แสดงจุดแข็ง (Strength) และอุปสรรค (Threat) ของเทศบาลนครอุบลราชธานี

จุดแข็ง (Strength)	อุปสรรค (Threat)	ST : ตั้งรับ
1. เป็นที่ตั้งศูนย์กลางด้านเศรษฐกิจ การค้า การลงทุนของจังหวัด รวมถึงด้านอื่นๆ	1. ความผันผวนของเศรษฐกิจโลก ทำให้การพัฒนา/การขยายตัวทางเศรษฐกิจชะลอตัว	1. น้อมนำแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันของประชาชนทุกหมู่เหล่า
2. มีระบบโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวกที่สามารถรองรับการพัฒนาเป็นศูนย์กลางด้านการเดินทาง การค้าการลงทุน การท่องเที่ยวเกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน	2. ความไม่ต่อเนื่องของนโยบายรัฐบาล และการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง ทำให้การพัฒนาไม่เป็นไปตามแผน	2. พัฒนาระบบผังเมือง โครงสร้างพื้นฐาน เพื่อรองรับการขยายตัวของประเทศและโลก โดยเน้นความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความสมดุล ความสะดวก และปลอดภัยกับประชาชน
3. มีแหล่งท่องเที่ยวหลากหลายและมีงานประเพณีแห่เทียนพรรษาที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวจำนวนมากทุกปี โดยเทศบาลนครอุบลราชธานีเป็นหนึ่งในหน่วยงานหลักที่ให้การสนับสนุน	3. งบประมาณสนับสนุนจากภาครัฐมีไม่เพียงพอ	3. กระตุ้น ส่งเสริม ให้ทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการสนับสนุนกิจกรรมงานประเพณีท้องถิ่น
4. มีประเพณีแห่เทียนพรรษาที่ยิ่งใหญ่ และประชาชนในท้องถิ่นมีความรักและหวงแหนวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นของตน	4. งบประมาณดำเนินการส่วนใหญ่มาจากภาครัฐ ภาคเอกชนยังขาดการมีส่วนร่วม ทำให้การจัดงานขาดความหลากหลายและน่าสนใจ	4. จัดทำหลักสูตรสอดแทรกในสถานศึกษา เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ ห่วงแหน และร่วมอนุรักษ์ประเพณีท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน
5. ในเขตเทศบาลมีวัดตั้งอยู่จำนวนมากที่เป็นสถานที่ท่องเที่ยวทางศาสนาและวัฒนธรรม	5. วัดยังขาดการสนับสนุนด้านงบประมาณและเทคโนโลยีในการจัดทำระบบจัดเก็บข้อมูลแบบอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อสนับสนุนข้อมูลด้านการท่องเที่ยว	5. ประสานงาน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องพัฒนาข้อมูลวัดหรือสถานที่ท่องเที่ยวผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมการท่องเที่ยว
6. มีปราชญ์และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีศักยภาพ	6. ขาดการสนับสนุนจากภาครัฐในการส่งเสริมการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ของปราชญ์และภูมิปัญญาท้องถิ่นให้คนรุ่นใหม่	6. สนับสนุนให้มีการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับปราชญ์และภูมิปัญญาท้องถิ่นผ่านช่องทางต่างๆ

จุดแข็ง (Strength)	อุปสรรค (Threat)	ST : ตั้งรับ
7. เป็นที่ตั้งของของโรงพยาบาลศูนย์และโรงพยาบาลเอกชนหลายแห่งที่มีศักยภาพและความพร้อมอยู่ใกล้และสะดวกและอาสาสมัครสาธารณสุขมูลฐานที่มีศักยภาพสามารถให้บริการด้านสาธารณสุขขั้นพื้นฐานแก่ประชาชนได้ดี	7.การเข้ารับการรักษาในสถานพยาบาล ของประชาชนบางส่วนยังมีข้อจำกัดเนื่องจากมีผู้ใช้บริการจำนวนมากหรือขาดแคลนกำลังทรัพย์ในการรักษา	7.ส่งเสริมด้านสุขภาพให้ประชาชนอย่างต่อเนื่องผ่านภาคีเครือข่ายและพัฒนาระบบการป้องกันควบคุมโรคให้กับประชาชน
8. หน่วยงานภาครัฐในพื้นที่ทำงานเป็นเครือข่าย และมีบุคลากรที่พร้อมปฏิบัติหน้าที่ในการให้บริการสาธารณสุขแก่ประชาชน	8. ประชาชนยังมีพฤติกรรมการบริโภคอาหารที่ไม่มีประโยชน์และปลอดภัยต่อสุขภาพ	8. ส่งเสริมและให้ความรู้กับประชาชนด้านการดูแลสุขภาพและบริโภคอาหารที่สะอาดปลอดภัย
9. เป็นศูนย์รวมสถานศึกษาจำนวนมากที่มีศักยภาพและความพร้อมในการสนับสนุนให้เทศบาลนครอุบลฯ ได้มีบทบาทในการจัดการศึกษาในระดับท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ	9. การจัดการเรียนการสอนยังไม่ถึงเกณฑ์มาตรฐานที่ควรจะเป็นทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาหลายกลุ่มสาระไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน	9. จัดการเรียนการสอนโดยการสร้างเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาการ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาให้สูงขึ้น
10. มีการปรับปรุงผังเมืองรวมร่วมกับโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดอุบลราชธานีและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพื้นที่ใกล้เคียง	10. ประชาชนยังขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมาย กฎ ระเบียบด้านการผังเมือง ทำให้การใช้ประโยชน์ที่ดินและการผังเมืองไม่มีประสิทธิภาพ	10.จัดอบรมหรือสอดแทรกความรู้เกี่ยวกับกฎหมายด้านการผังเมืองให้ประชาชนทราบผ่านสื่อ การประชุม การอบรม ฯลฯ
11. เทศบาลนครอุบลราชธานีมีที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ศูนย์กลางความเจริญและมีความพร้อมด้านเทคโนโลยี	11.ประชาชนยังขาดความรู้ ความเข้าใจหรือขาดการสนับสนุนด้านเทคโนโลยีจากภาครัฐหรือหน่วยงานภาคเอกชน	11.จัดอบรมให้ความรู้ ประสานเอกชน สถาบันการศึกษาได้เข้ามามีส่วนร่วมสนับสนุนองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีให้กับประชาชน
12. มีทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลายและสวยงาม	12.ปัญหาการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและการทำลายสิ่งแวดล้อม ส่งผลให้ปริมาณขยะ ปัญหาน้ำเสีย และปัญหามลพิษทางอากาศเพิ่มมากขึ้น	12.กระตุ้น สร้างจิตสำนึกให้ทุกภาคส่วน ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ได้ตระหนักถึงปัญหาและการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา

แสดงจุดอ่อน (Weak) และโอกาส (Opportunity) ของเทศบาลนครอุบลราชธานี

จุดอ่อน : (Weak)	โอกาส (Opportunity)	WO : เชิงพัฒนา
1. ประชาชนบางส่วนยังขาดการส่งเสริมอาชีพ และสนับสนุนด้านความรู้และทักษะที่จำเป็นในด้านการผลิต การบริหารจัดการ การตลาด ทำให้ไม่สามารถเพิ่มผลผลิตหรือขยายกิจการให้เติบโตได้เท่าที่ควร	1. รัฐบาลและจังหวัดฯ มีเป้าหมายการส่งเสริมด้านการค้าการลงทุนเพื่อการกระตุ้นเศรษฐกิจตั้งแต่ระดับฐานราก	1. ส่งเสริมอาชีพ และสนับสนุนด้านความรู้และทักษะที่จำเป็นในด้านการผลิต การบริหารจัดการ การตลาดให้กับประชาชน
2. ระบบโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวกยังไม่ได้มาตรฐาน ครอบคลุม และเพียงพอ	2. นโยบายของภาครัฐในการสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านทำให้เกิดการลงทุนพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานระบบสาธารณูปโภค และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับการพัฒนา	2. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานระบบสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวกให้ได้มาตรฐาน ครอบคลุม และเพียงพอ
3. การบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวยังไม่ได้มาตรฐาน ยังขาดการพัฒนาการท่องเที่ยวในรูปแบบ Smart Tourism ซึ่งเหมาะสมกับยุคปัจจุบัน	3. รัฐบาลโดยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และททท.ให้ความสำคัญด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อสร้างรายได้และกระตุ้นเศรษฐกิจ	3. พัฒนาระบบการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวโดยวางระบบการจัดการเมืองด้วยเทคโนโลยี และสนับสนุนการท่องเที่ยวในรูปแบบ Smart Tourism
4. คนรุ่นใหม่ให้ความสนใจ ห่วงเหินสืบทอดประเพณีท้องถิ่นค่อนข้างน้อย และมีค่านิยมที่เปลี่ยนไปสู่กระแสบริโภคนิยม ขาดจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม	4. รัฐบาลโดยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และททท.ให้ความสำคัญด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเพื่อสร้างรายได้และกระตุ้นเศรษฐกิจ	4. เปิดโอกาสให้คนรุ่นใหม่ได้มีส่วนร่วม และตระหนักในความสำคัญของการสืบทอดประเพณีท้องถิ่น พร้อมสนับสนุนและส่งเสริมให้มีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม
5. ยังขาดการจัดระบบข้อมูลสารสนเทศและสถานที่ท่องเที่ยวในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์เพื่อสนับสนุนการหาข้อมูลด้านการท่องเที่ยว	5. รัฐบาลความสำคัญด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและศาสนาเพื่อสร้างรายได้และกระตุ้นเศรษฐกิจ	5. ประสานหรือร่วมจัดทำระบบสารสนเทศสถานที่ท่องเที่ยวในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อเชื่อมโยงการท่องเที่ยวในรูปแบบ Smart Tourism

จุดอ่อน : (Weak)	โอกาส (Opportunity)	WO : เชิงพัฒนา
6. ขาดการถ่ายทอดองค์ความรู้และประสบการณ์ของปราชญ์และภูมิปัญญาท้องถิ่นให้คนรุ่นใหม่ได้สืบทอด	6. รัฐบาลให้ความสำคัญด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและศาสนาเพื่อสร้างรายได้และกระตุ้นเศรษฐกิจ	6. สนับสนุนให้มีการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับปราชญ์และภูมิปัญญาท้องถิ่นผ่านช่องทางต่างๆ และจัดให้มีการถ่ายทอดองค์ความรู้ให้คนรุ่นใหม่ได้สืบทอด
7. ประชาชนบางกลุ่มยังขาดการดูแลเอาใจใส่ใจด้านสุขภาพและอนามัยสิ่งแวดล้อม	7. ประชาชนสามารถเข้ารับการรักษาพยาบาลในโรงพยาบาลได้ง่ายและมีความสะดวก	7. ส่งเสริมการดูแลสุขภาพให้กับประชาชนอย่างต่อเนื่อง เพื่อป้องกันการป่วยและเข้าโรงพยาบาล
	8. หน่วยงานภาครัฐกระตุ้นการตื่นตัวของผู้บริโภคสู่การบริโภคอาหารปลอดภัย อาหารเพื่อสุขภาพ	8. สนับสนุน ส่งเสริมให้ความรู้การบริโภคอาหารปลอดภัย อาหารเพื่อสุขภาพให้กับประชาชนผ่านสื่อต่างๆ หรือการประชุม อบรม เป็นต้น
	9. มีการสนับสนุนงบประมาณในการดูแลผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ ผู้ป่วยเอดส์คนยากจน เป็นต้น	9. จัดกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพหรือกิจกรรมนันทนาการให้กลุ่มผู้สูงอายุ คนพิการ ฯลฯ
10. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่ามาตรฐานระดับภาคและประเทศ และแหล่งการเรียนรู้นอกระบบการศึกษายังไม่ครอบคลุมและเพียงพอต่อการเรียนรู้ด้วยตนเองของประชาชน	10. นโยบายของภาครัฐในการให้ความสำคัญด้านการพัฒนาการศึกษาเป็นลำดับต้นๆ	10. ส่งเสริมให้มีการพัฒนาความร่วมมือกับสถาบันการศึกษา เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา
11. การจัดการใช้ประโยชน์จากที่ดินและการผังเมืองยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ทำให้การพัฒนาและขยายเขตเมืองไม่สามารถทำได้อย่างเต็มที่	11. พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518 และที่แก้ไขเพิ่มเติมเป็นกรอบแนวทางการในการพัฒนาและวางผังเมืองอย่างเป็นระบบ	11. จัดอบรมหรือสอดแทรกความรู้เกี่ยวกับกฎหมายด้านการผังเมืองให้ประชาชนทราบผ่านสื่อ การประชุม การอบรม ฯลฯ
12. ยังขาดการผลักดันด้านการใช้เทคโนโลยีเพื่อการบริหารและบริการประชาชน และการพัฒนาระบบเทคโนโลยีเมือง (Smart City)	12. ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีด้านการค้าการลงทุนผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ระบบอิเล็กทรอนิกส์	12. ผลักดันด้านการใช้เทคโนโลยีเพื่อการบริหารและบริการประชาชน และการพัฒนาระบบเทคโนโลยีเมือง (Smart City) ให้เกิดขึ้นเป็นรูปธรรมโดยร่วมมือกับภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา

จุดอ่อน : (Weak)	โอกาส (Opportunity)	WO : เชิงพัฒนา
13. ประชาชนขาดจิตสำนึกในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และขยะมูลฝอยของปริมาณเพิ่มมากขึ้น ไม่สามารถกำจัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ	13. กระแสการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมเพื่อช่วยส่งเสริมด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต และช่วยในการแก้ไขปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	13. สร้างความตระหนักเกี่ยวกับปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมร่วมกัน และจัดกิจกรรมส่งเสริม สนับสนุน และร่วมมือจัดการปัญหาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

แสดงจุดอ่อน (Weak) และอุปสรรค (Threat) ของเทศบาลนครอุบลราชธานี

จุดอ่อน : (Weak)	อุปสรรค (Threat)	WT : แก้ไขปัญหา
1. ประชาชนบางส่วนยังขาดการส่งเสริมอาชีพ และสนับสนุนด้านความรู้และทักษะที่จำเป็นในด้านการผลิต การบริหารจัดการ การตลาด ทำให้ไม่สามารถเพิ่มผลผลิตหรือขยายกิจการให้เติบโตได้เท่าที่ควร	1. ความผันผวนของเศรษฐกิจโลก ทำให้การพัฒนา/การขยายตัวทางเศรษฐกิจชะลอตัว	1. สนับสนุนด้านความรู้และทักษะที่จำเป็นในด้านการผลิต การบริหารจัดการ การตลาด พร้อมน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน
2. ระบบโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวกยังไม่ได้มาตรฐาน ครอบคลุมและเพียงพอ	2. ความไม่ต่อเนื่องของนโยบายรัฐบาลและการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง ทำให้การพัฒนาไม่เป็นไปตามแผน	2. ผลักดันงบประมาณเพื่อระบบโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวกให้ได้มาตรฐาน ครอบคลุมและเพียงพอ
3. การบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวยังไม่ได้มาตรฐาน ยังขาดการพัฒนาการท่องเที่ยวในรูปแบบ Smart Tourism ซึ่งเหมาะสมกับยุคปัจจุบัน	3. งบประมาณสนับสนุนจากภาครัฐมีไม่เพียงพอ	3. ประสานความร่วมมือจากภาครัฐ ภาคเอกชน หรือภาคประชาชนเพื่อมีส่วนในการพัฒนาเมืองและการท่องเที่ยวในรูปแบบ Smart Tourism
4. คนรุ่นใหม่ให้ความสนใจ ห่วงเหินสืบทอดประเพณีท้องถิ่นค่อนข้างน้อย และมีค่านิยมที่เปลี่ยนไปสู่กระแสบริโภคนิยม ขาดจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม	4. งบประมาณดำเนินการส่วนใหญ่มาจากภาครัฐ ภาคเอกชนยังขาดการมีส่วนร่วม ทำให้การจัดงานขาดความหลากหลายและน่าสนใจ	4. ประสานความร่วมมือจากภาครัฐ ภาคเอกชน หรือภาคประชาชนเพื่อมีส่วนในการสืบทอดประเพณีท้องถิ่น

จุดอ่อน : (Weak)	อุปสรรค (Threat)	WT : แก้ไขปัญหา
5. ยังขาดการจัดระบบข้อมูลสารสนเทศและสถานที่ท่องเที่ยวในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์เพื่อสนับสนุนการหาข้อมูลด้านการท่องเที่ยว	5. วัดยังขาดการสนับสนุนด้านงบประมาณและเทคโนโลยีในการจัดทำระบบจัดเก็บข้อมูลแบบอิเล็กทรอนิกส์เพื่อสนับสนุนข้อมูลด้านการท่องเที่ยว	5. จัดให้มีการถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการบริหารจัดการข้อมูลและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผ่านอินเทอร์เน็ต หรือ จัดให้มีแอปพลิเคชันเพื่ออำนวยความสะดวกในการสืบค้นข้อมูลท่องเที่ยว
6. ขาดการถ่ายทอดองค์ความรู้และประสบการณ์ของปราชญ์และภูมิปัญญาท้องถิ่นให้คนรุ่นใหม่ได้สืบทอด	6. ขาดการสนับสนุนจากภาครัฐในการส่งเสริมการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ของปราชญ์และภูมิปัญญาท้องถิ่นให้คนรุ่นใหม่	6. ส่งเสริมให้มีหลักสูตรท้องถิ่นเพื่อให้ปราชญ์หรือภูมิปัญญาท้องถิ่นได้มีการถ่ายทอดองค์ความรู้หรือประสบการณ์ให้กับนักเรียน นักศึกษา หรือประชาชนทั่วไป
7. ประชาชนบางกลุ่มยังขาดการดูแลเอาใจใส่ใจด้านสุขภาพและอนามัยสิ่งแวดล้อม	7. การเข้ารับการรักษาในสถานพยาบาล ของประชาชนบางส่วนยังมีข้อจำกัดเนื่องจากมีผู้ใช้บริการจำนวนมากหรือขาดแคลนด้านกำลังทรัพยากรในการรักษา	7. พัฒนาระบบการป้องกันควบคุมโรค การส่งเสริมสุขภาพ การรักษาเบื้องต้น การฟื้นฟูสภาพคนพิการและผู้สูงอายุ โดยร่วมกับภาคีเครือข่ายทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ประชาชน
	8. ประชาชนยังมีพฤติกรรมการบริโภคอาหารที่ไม่มีประโยชน์และปลอดภัยต่อสุขภาพ	8. ให้ความรู้ถึงพิษภัยจากอาหารที่ไม่ปลอดภัยต่อสุขภาพ โดยร่วมมือกับภาครัฐและภาคประชาชน
9. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่ามาตรฐานระดับภาคและประเทศ และแหล่งการเรียนรู้นอกระบบการศึกษายังไม่ครอบคลุมและเพียงพอต่อการเรียนรู้ด้วยตนเองของประชาชน	9. การจัดการเรียนการสอนยังไม่ถึงเกณฑ์มาตรฐานที่ควรจะเป็นทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาหลายกลุ่มสาระไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน	9. ทบทวนการจัดการจัดการเรียนการสอนที่ผ่านมา วิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหา แลกเปลี่ยนเรียนรู้หรือพัฒนาความร่วมมือกับสถาบันการศึกษา เพื่อแก้ไขปัญหาให้ตรงกับสภาพปัญหาที่มีอยู่จริง

จุดอ่อน : (Weak)	อุปสรรค (Threat)	WT : แก้ไขปัญหา
10. การจัดการใช้ประโยชน์จากที่ดินและการผังเมืองยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ทำให้การพัฒนาและขยายเขตเมืองไม่สามารถทำได้อย่างเต็มที่	10. ประชาชนยังขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมาย กฎ ระเบียบด้านการผังเมือง ทำให้การใช้ประโยชน์ที่ดินและการผังเมืองไม่มีประสิทธิภาพ	10. อบรบหรือสวดแทรกความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย ขั้นตอนการดำเนินการด้านการผังเมืองให้กับประชาชนผ่านการประชุมหรือพบปะประชาชน
11. ยังขาดการผลักดันด้านการใช้เทคโนโลยีเพื่อการบริหารและบริการประชาชน และการพัฒนาระบบเทคโนโลยีเมือง (Smart City)	11. ประชาชนยังขาดความรู้ ความเข้าใจหรือขาดการสนับสนุนด้านเทคโนโลยีจากภาครัฐหรือหน่วยงานภาคเอกชน	11. สนับสนุนและพัฒนาความร่วมมือกับภาคส่วนต่างๆ ในการผลักดันเมืองอัจฉริยะ Smart City
12. ประชาชนขาดจิตสำนึกในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และขยะมูลฝอยของปริมาณเพิ่มมากขึ้น ไม่สามารถกำจัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ	12. ปัญหาการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและการทำลายสิ่งแวดล้อม ส่งผลให้ปริมาณขยะ ปัญหาน้ำเสีย และปัญหามลพิษทางอากาศเพิ่มมากขึ้น	12. กระตุ้น สร้างจิตสำนึกให้ทุกภาคส่วน ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนได้ตระหนักถึงปัญหาและการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา

2.3.2 การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

จากการวิเคราะห์ในรูปแบบความสัมพันธ์แบบ Matrix ของข้อมูลศักยภาพและพื้นที่ในเขตเทศบาลนครอุบลราชธานี ที่มีผลต่อการพัฒนาเทศบาลนครอุบลราชธานี ในประเภทต่าง ๆ สรุปได้ดังนี้

1. จุดยุทธศาสตร์ที่ตั้ง มีศักยภาพในการพัฒนาไปสู่เมืองศูนย์กลางทั้งด้านการค้า การท่องเที่ยว โดยพิจารณาจากโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งที่มีทั้งทางรถ ทางเครื่องบินและระบบราง ซึ่งภาครัฐบาลและภาคเอกชนได้พัฒนาระบบคมนาคมขนส่งภายในจังหวัดให้มีการเชื่อมโยงด้านคมนาคมให้ได้มาตรฐาน เช่น นโยบายรถไฟทางคู่ การขยายเที่ยวบินของสายการบินภายในประเทศจากกรุงเทพมหานคร-อุบลราชธานี ที่มีมากกว่า 10 เที่ยวบินต่อวัน ล้วนมีส่วนสำคัญในการสนับสนุนการพัฒนาพื้นที่ของเทศบาลนครอุบลราชธานีไปสู่การเป็นศูนย์กลางของภูมิภาค

2. โครงสร้างพื้นฐานภายในเขตเทศบาลและภายในเขตจังหวัดอุบลราชธานี ยังมีการปรับปรุงและพัฒนาาระบบโครงสร้างพื้นฐานทั้งถนน ไฟฟ้า ประปา ระบบเครือข่าย Internet เพื่อรองรับการขยายตัวของกลุ่มนักลงทุนในพื้นที่ นักลงทุนจากส่วนกลางและต่างประเทศที่เข้ามาลงทุน ส่งผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของจังหวัด ซึ่งการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานนอกจากจะเอื้อประโยชน์ต่อนักธุรกิจต่าง ๆ ยังยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ ทั้งในเขตเทศบาลและภายในจังหวัดอุบลราชธานีให้ได้รับความสะดวกสบาย สามารถเข้าถึงบริการภาครัฐได้อย่างเป็นธรรมและเท่าเทียมกัน

3. เทศบาลต้องเตรียมยุทธศาสตร์เพื่อเป็นกลไกการขับเคลื่อนการพัฒนาที่สอดคล้องกับข้อได้เปรียบและนโยบายต่าง ๆ ของภาครัฐ ทั้งการพัฒนาเมืองเน้นการพัฒนาาระบบสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

4. ส่งเสริมการพัฒนาและยกระดับคุณภาพของประชาชนในด้านการศึกษา ด้านสุขภาวะให้สามารถใช้ชีวิตในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างเป็นสุข มั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ส่วนที่ 3

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

3.1 ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
1	การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	1.1 บริหารทั่วไป	1.1.1 บริหารงานทั่วไป	- สำนักปลัดเทศบาล	
		1.2 การเศรษฐกิจ	1.2.1 อุตสาหกรรมและ การโยธา	- สำนักช่าง	
2	การพัฒนาเศรษฐกิจ	2.1 บริการชุมชนและสังคม	2.1.1 เคหะและชุมชน	- สำนักช่าง	
			2.1.2 สร้างความเข้มแข็ง ของชุมชน	- กองสวัสดิการสังคม	
			2.1.3 การศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ	- สำนักปลัดเทศบาล	
3	การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	3.1 บริการชุมชนและสังคม	3.1.1 เคหะและชุมชน	- สำนักช่าง - กองสาธารณสุขฯ	
			3.1.2 อุตสาหกรรมและ การโยธา	- สำนักช่าง	
4	การพัฒนาคุณภาพชีวิตและ สร้างความเข้มแข็งของชุมชน	4.1 บริหารทั่วไป	4.1.1 บริหารงานทั่วไป	- สำนักปลัดเทศบาล - กองยุทธศาสตร์ฯ	
			4.1.2 การรักษาความสงบ ภายใน	- สำนักปลัดเทศบาล	
		4.2 บริการชุมชนและสังคม	4.2.1 การศึกษา	- สำนักการศึกษา	
			4.2.2 สาธารณสุข	- กองสาธารณสุขฯ	
			4.2.3 เคหะและชุมชน	- สำนักช่าง	
			4.2.4 สร้างความเข้มแข็ง ของชุมชน	- กองสวัสดิการสังคม	
			4.2.5 การศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ	- สำนักการศึกษา	

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
		4.3 การดำเนินงานอื่น	4.3.1 งบกลาง	- กองสาธารณสุขฯ - กองสวัสดิการสังคม	
5	การพัฒนาระบบบริหารงาน แบบมุ่งผลสัมฤทธิ์	5.1 บริหารทั่วไป	5.1.1 บริหารงานทั่วไป	- สำนักปลัดเทศบาล - สำนักการคลัง - กองยุทธศาสตร์ฯ - กองการเจ้าหน้าที่ - หน่วยตรวจสอบภายใน	
			5.1.2 การรักษาความสงบ ภายใน	- สำนักปลัดเทศบาล	
		5.2 บริการชุมชนและสังคม	5.2.1 การศึกษา	- สำนักการศึกษา	
			5.2.2 สาธารณสุข	- กองสาธารณสุขฯ	
			5.2.3 เคหะและชุมชน	- สำนักช่าง	
			5.2.4 สร้างความเข้มแข็ง ของชุมชน	- กองสวัสดิการสังคม	
		5.3 การเศรษฐกิจ	5.3.1 อุตสาหกรรมและ การโยธา	- สำนักช่าง	
			5.3.2 การพาณิชย์	- สถานธนาบาล 1 - สถานธนาบาล 2	
6	การพัฒนาเมืองอัจฉริยะ	6.1 บริหารทั่วไป	6.1.1 บริหารงานทั่วไป	- สำนักปลัดเทศบาล - สำนักการคลัง	
			6.1.2 การรักษาความสงบ ภายใน	- สำนักปลัดเทศบาล	
		6.2 บริการชุมชนและสังคม	6.2.1 การศึกษา	- สำนักการศึกษา	
			6.2.2 สาธารณสุข	- กองสาธารณสุขฯ	
			6.2.3 สร้างความเข้มแข็ง ของชุมชน	- กองสวัสดิการสังคม	
			6.2.4 อุตสาหกรรมและ การโยธา	- สำนักช่าง	
รวม	6	5	10	12	